

అభ్యుదయంగా కొని చదవ బుడమలున్న విక్రేత తెలుగు మాసపత్రిక

బి.కె. 83

4 రూ/-

ఉతుకులో ఎంతో జాగ్రత్త... అది సన్లైట్ సున్నితమైన చేరు.

కర్తమైన సన్లైట్, మీ బట్టల్ని ఎంతో
సున్నితమైన తీరుతో ఉతుకుతుంది... అది కూడా
మీ చేతులకు చాలా శుభంవస్తుంది. సన్లైట్ తో
మీ తెల్ల బట్టలు, రంగు బట్టలు చురిచురి
కాంతివేరంగా, మీరు గర్వించదగిన కళాకారిణి.

**బట్టలంతో సురక్షితం,
సన్లైట్ ఉతుకులోని అద్భుతం.**

సాంస్కృతిక క్రాంతి పోరాటం

జైకా బ్యాంకులో మీరొక పొదుపు ఖాతా ప్రారంభిస్తే
అది మీకు ఎంతైనా సహాయకారి కాగలదు

పరంపర డిపాజిట్ స్కీమ్.

వైకా బ్యాంకులో పొదుపు చేసుకోవడానికి వసతి చేయడంలో టెగురింగును అధికంగా సాధించగలుగుతారు. ఇప్పుడు మీకు ఎన్నో కొరతలతో ఉంటే యుక్త వయసులో పున్నారు. మీ కలలు పండేలా జీవితాన్ని మీరే రీటైర్ డివైజ్ చేయండి. వయసు ముగ్గున కల్యాణ నీడవీరితే లేకుండా జీవించేందుకు ఒక పెద్ద మొత్తాన్ని పంచుకుని పొందే ఒక పథకాన్ని ఆలోచించండి దానికోసమే నేడే పొదుపు చేయడము ప్రారంభించండి. మా పరంపర డిపాజిట్ స్కీంలో.

ఒక నిర్దిష్ట కాలము వరకు ప్రతినెలా కొంత మొత్తాన్ని అందులో దాచుకోవడము వలన మీ జీవితాంతము లాభము పొందవలె గాకుండా ఒక పెద్ద మొత్తాన్ని పొందుపు చేసుకోగలుగుతారు. మీ కోరికానుసారము ఒక పథకాన్ని ఆలోచించుకోండి.

సేవించే పాతకం మొత్తము రూ.	దాచించుకొ గలగల గలగల	దాచుకొ పొందే మొత్తము రూ.	సం. పెట్టెల సంఖ్యను అనుసారంలో మార్చే వలెగలగల	సేవించుకొ గలగల మొత్తము రూ.
200.00	120	24,000.00	41,544.00	355.60
400.00	120	48,000.00	82,088.00	791.20
600.00	120	72,000.00	1,30,632.00	1186.80

ఎంత త్వరగా ప్రారంభిస్తే అంత ఎక్కువ రాయము తక్కువ పెట్టుబడితో ఎక్కువ లాభము పొందవచ్చునని ధృవీకరించండి.

ఇంకా ఎక్కువ వివరాలివై బేరునలోనున్న మూలాంబిలో విచారించండి.
వైకా బ్యాంకు-మీ యావత్ కుటుంబానికి అనువైన చక్కటి బ్యాంకు

విజయ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసు: అవినూర్, తెలంగాణ - 560 002.

ఆఫీస్ ప్రైవేట్ ఆఫీసు: 72, వెయిట్ మార్కెట్, తెలంగాణ - 560 001.

వైకా: డి. జి. కె. భవనం.

స్థాపకుడు

వి.వి.రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

లీలావతి రాఘవయ్య

సంపుటి 21

డి సెంబర్ 83

సంచిక 11

ఇటీవల...

మొగ్గలోముల్లు	8	'శండిల'
భూతం	17	ద్విభాష్యం రాజేశ్వరరావు
హ్యూమరాలజి-11	26	యర్రంకెట్టిశాయి
అసలుసంగతి(గల్పిక)	44	సదానందశారద
అరణ్యం(మిసీ)	47	వేమకోటి సీతారామశాస్త్రి
ప్రణయపీచికలు (సీరియల్)	49	చాన్ రెడ్డిసీతాదేవి
షోకేసులోబొమ్మ	64	కల్యాణిదేవి
కల్లోలగోతమి (సీరియల్)	78	లల్లాదేవి
మరో ప్రపంచపు ఉషోదయం	90	ఆర్.ఎస్.కె మూర్తి
ఆ అనుభవం కావాలి (సీరియల్)	103	వి.మోహన్ కుమార్
భ్రమణం	115	కాలెపు శివశేఖర్

ఈ నెల నవలానుబంధం

మధ్యతరగతి మందహాసం

పి. సత్యవతి

జ్యోతి.భాగ్యలక్ష్మి నవలల పోటీలో కన్నాలేషన్ బహుమతి పొందిన నవల

జ్యోతి. పి.బి.నెం.1824, హైదరాబాద్-20

ముఖచిత్రం ; రూప

సంపాదకులకు,

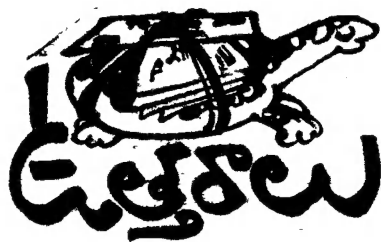
పరరట్నాల సమస్యపై యర్రంశెట్టి శాయి హ్యూమరాలజీ మీద మణి (బొంబాయి) గారి ఉత్తరం చదివి నాకు నవ్వాలో ఏడవాలో తెలీడంచేదు. ఆడవాళ్ళ వ్యంగ్య, హాస్యరచనలు చేయడంలోనే కాదు వాటిని అర్థం చేసుకోవడంలో కూడా ఎంతో వెనుకబడి పోయారన్న విషయం ఈ ఉత్తరంద్వారా తెలుస్తోంది అలాంటి స్త్రీలకు నా సానుభూతి!

సి. భవానీశంకర్, ఏ గారు.

అర్యా,

అప్పటి కాంగ్రెసు కొన్నేళ్ళ క్రితం (అప్పడు ఒక్కటంటే ఒకే ఒక కాంగ్రెస్ వుండేది) ప్రెసిడెంట్ గారొకాయన అన్నారు కదా “హుష్” అవినీతి గురించి మాట్లాడకండి. విదేశీయులు ఈదేశంలో అవినీతి వుందనుకో గలరు “అని శ్రీ(మతి) మణి బొంబాయి గారంటున్నారు కదా... “కిరసనాయిల్ దీచితం చదివి ఈదేశం అల్లుళ్ళూ, మాంగార్లు, అత్తగార్లు హఠాత్తుగా పోయి పెళ్ళి కూతూర్లని తగలబెట్టే ప్రెమాదం వుందీ. జ్యోతి పరువు ఈ దెబ్బతో దిగజారిందీ” అని.

హ్యూమరసం అందించగానే సరిపోదు. పుచ్చుకోవడం కూడా చేతనవ్వాలి. మనకుండే హాస్యరచయితలే తక్కువ. వారిలో చాలామంది మెట్లెక్కి చిత్ర సీమను చేరుకుంటే, మిగిలిన వారికలాలు కుంభకర్ణ నిద్రలో వున్నాయి. నాటికి

నేటికీ నిరంతర హ్యూమరసం సరఫరాను కొనసాగిస్తున్నది సాయి గారొక్కరే. దయచేసి ఈ ప్రవాహాన్ని అవకండి.

ఏ. కామేశ్వరరావు, విద్యానగర్-13.

పండక్కి పాతకులకో బహుమానం అంటూ మీరు చేసిన ప్రకటన చూసాక ఎంతో ఆనందం కలిగింది. పాతకులకు కాలక్షేపంకోసం కారుండా చదివాక ఆలోచించవేసే విధంగా సీరియల్స్ రాయడంలో “యండమూరి” పరమదిట్ట ఆయన కలం నుంచి త్వరలో చింద బోయే సీరియల్ కోసరం ఎదురు చూస్తున్నాం! 19,23వ పేజీలలోనీ కాథూన్లు చదివి హాయిగా నవ్వుకొన్నాము.

— సుజయ్ శ్రీ ఆదోని

పండక్కి ప్రఖ్యాత రచయిత శ్రీయండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి కలం నుండి ఓ ధారావాహిక నవల వెలువడుతోందనే మీ ప్రకటన మమ్ములను ఆనంద పరచులను చేసింది. చిటపట చినుకులలో ‘వింధ్యవాహిని’ గారు చిన్నపిల్లలు చేసే ఆల్లరి పనులను చాలా సహజంగా చిత్రీకరించారు. ‘ముళ్ళపట్రం’ ముగింపు బాగా లేదు. ‘యర్రంశెట్టి సాయిగారి

This walk-out is going to be a flop—he is following us with the speech!

66

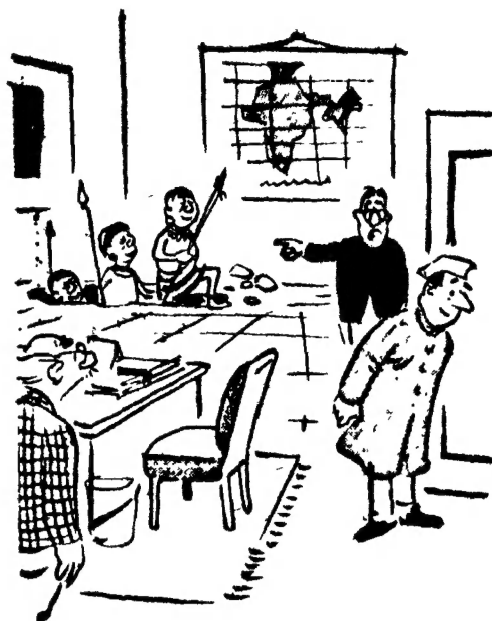
ఇంటర్వ్యూ 'ఇప్పుడు రేడియోలో జరిగే కార్యక్రమాలకి అద్దం పట్టినట్లుంది. ఈ రచన చూసినా రేడియోవారు కళ్ళుతెరిచి మంచి కార్యక్రమాలు అందిస్తారని ఆశిద్దాం. మైనంపాటి భాస్కర్ గారు 'అభిమానాన్ని' చాలా బాగా నిర్వచించారు. సమస్యలని పరిష్కరించుకోడానికి 'చావు'మార్గం కాకూడదని ప్రతి బీవి(తం)కి ఒక ప్రయోజనం ఉంటుందనే సత్యాన్ని పాఠకులు గ్రహించేలా చేసారు. 'స్వర్ణీయ మృత్యుంజయ రావులో రచయిత మల్లిక్ గారి స్టాండర్డ్ మామూలుగానే వుంది. ఎన్.రవిశంకర్

గారి జోకులు ఎక్కడో చూసినట్టు గుర్తు సీరియల్స్ మామూలే.

శలపాకరవి పెద్దారం

డియర్ సర్

గతనెలలో మీరు నిర్వహించిన కాథూసు పోటీలో కన్నాలేషన్ బహుమతులు పొందిన 2కార్టూన్లు శేఖర్ మరియు గుప్తగాడ్లు ఆర్.కె.లక్ష్మణ్ గారి "యు సెడిట్" 8,4పుస్తకాలనుంచి మక్కికి మక్కి కాపీ చేసారు. వాటిమూల కాథూన్లు మీకు ఫొటోస్టాప్ కాపీలు తీసి పంపుచున్నాను.

The Naga underground leaders are here, sir - here!

86

ఇకనుంచైనా ఇటువంటి కాపీకార్డును పత్రికలకు పోటీలకు పంపకుండా ఉంటారనే ఉద్దేశంతో మీకివిధంగా రిఫరన్స్ తో పంపుతున్నాను. మీకు వీలైన పక్షంలో దీనిని జ్యోతిలో ప్రచురిస్తే ఇటువంటి కాపీ కార్డునిష్టులను వివిధంగా సన్మానించాలో పాఠకులే నిర్ణయిస్తారు.

శంవ... సూర్యనారాయణ (విజయ)

కార్డునిష్ట్ గోపాలపట్నం

అందాలతార “రేఖ” ముఖచిత్రంతో వెలుపడిన “జ్యోతి” మా ఇంటిల్లిపాదిని ముగ్ధులను చేసింది. ఈ సంచికలో

యెర్రంశెట్టి శాయిగారు “హ్యూమరాలజీ-10లో “ఇంటర్వ్యూ” మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించింది. రచయిత శాయిగారికి ఘాథస్యవాదాలు చెప్పండి. శ్రోతేశ్వరరావు పాత్ర వాస్తవానికి చాలా దగ్గరగా ఉంది అనడంలో సందేహం లేదు.

పి.ఉమామోహన్ కళిబుగ్గ

విఖ్యాత కార్డునిష్ట్ శ్రీ ఆర్. కె. లక్ష్మణ్ గారి... యూ సెడిద్ - 3

పైబొమ్మని శ్రీ శేఖర్ కాపీచేసి పోటీకి పంపి పైగిరి సంతోషించారు!

జ్యోతి

5

యూ సెడిట్ - 4 పై కార్టూన్స్ని శ్రీ
ఎల్. వి. ఆర్. రమణగుప్త కాపీ కొట్టి
పంపి ప్రైజు పొందారు.

నూ కార్యాలయానికి చేరే వందలాది
కార్టూనులను ఎంపికచేసే పని వత్తిడిలో
సంపాదకులు గానీ పోటీలలో నిర్ణేత
గానీ ఏదీ స్వంతమో ఏదీ కాపీయో
గుర్తు పెట్టుకోడం అసాధ్యం. కాపీ
చెయ్యకుండా నిజాయితీతో వ్యవహరించ
డం ప్రతి కార్టూనిస్ట్ విధి సత్ప్రవర్తన
మేధాశక్తిని ప్రతిభని కాదని ఆశ్రయ
మైన, సీతిబాహ్యమైన యీ కాపీ పనులకు
స్వస్తి చెప్పడం యీ ఇద్దరి కార్టూనిష్టుల
మానసికారోగ్యానికి మంచిది.

యీ ఇద్దరి కార్టూన్లని ఇకపై జ్యోతి
ప్రచురించ బోదని, పాతకుల

మూండు తెలియ పరుస్తున్నాం.
ఈహాశక్తిని కాపీలకోసం వ్యయం చేసి
కాపీ రచనని పంపి పాతకుల అగ్రహానికి
గురి కావద్దని కార్టూనిష్టులకు,
సవినయముగా మనవి చేస్తున్నాం.

॥సం॥

రచయితలకు కార్టూనిస్టులకు మనవి

తాము మా కార్యాలయానికి పంపినరచన
లకు మేము తిప్పిపంపే విషయమై
ఎట్టి బాధ్యత తీసుకోలేము. ప్రచురణకి
అమోదించబడని రచనలు తిప్పిపంపే
విషయమై ఎట్టి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు
జరుపబడవు. రిజిష్టర్డ్ పోస్టేజి, స్వంత
చిరునామా గల కవర్లు జతపరచిన సవ
ల విషయంలో మాత్రం బాధ్యత
పహించగలము.

॥సం॥

ప్రకటన

శ్రీ శ్రీ వ్యాసాలు

రు. 1/-00

పాడవోయి భారతీయుడా రు. 10-00

పై పుస్తకాలు విడుదలయ్యాయి. వాటి ధరతోపాటు ప్రత్యేకంగా
ఒక్క రూపాయి కట్టి శ్రీశ్రీ సాహిత్య సభ్యత్వం పొందిన వారికి
వెలువడబోయే శ్రీశ్రీ రచనలు ముందు అందించడం జరుగుతుంది.

శ్రీశ్రీ ప్రచురణలు, నెం. 1 సౌత్ బ్యాంక్ రోడ్, మద్రాస్-28.

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

పాఠకులకు అందించనున్న
కొత్త సీరియల్ త్వరలో
ఆరంభమవుతుంది

మొగ్గల ముల్లు గుండె

ఉన్నట్టుండి హఠాత్తుగా ఆగి పోయింది దక్షిణ్ ఎక్స్ప్రెస్.

“ఇంకా భోపాల్ ఎంత దూరముంటుందో?” మలయప్పన్ ప్రశ్నించాడు. ఎంత లేదన్నా గంట ప్రయాణం” కుంచప్ప జవాబిచ్చాడు.

“రైమెంత?” నాయర్ అడిగాడు. “మూడున్నర. రెండుగంటలు లేటు” కుంచప్ప సమాధానం.

“ఎందుకింతసేపు ఆగినట్టు” ఇది మీసన్ సందేహం.

“ఇంజన్ లో ఏదోభాగం చెడిపోయిందట బాగయ్యేసరికి చాలాసేపు పట్టవచ్చు.”

“రైవరునూ, గార్తునీ దర్శాత్తు చేసి వచ్చిన కుంచప్ప తేల్చాడు. అరే! బాప్ రే ఇది అడివిలాగుంది.

“తినడానికేమైనా” మలయప్పన్ విసుగు ప్రకటించాడు.

“తమ్ముడూ! అరణ్యమేమీ కాదోయ్. రైలుకట్టకు ఇటువున్న కమలా తోటలు చెప్పడంలేదు! అవిగో చూడు. ఆగు త్తులలో సంత్రాలు నెట్లాళ్ళలో లేనెలు నింపుకొంటాయి” మంచహాసంతో అందించాడు కుంచప్ప.

ఈ మాట్లాడుకొనేముగ్గురూ ఎవరనుకున్నారూ. దక్షిణ్ ఎక్స్ప్రెస్ కో రిజర్వుడు కంపార్ట్మెంట్ లో వున్న మిలిటరీ వాళ్లు సూరుకు పైగాదాంట్లోవున్న జవానులంతా కేరళావాండ్లే.

ఎక్స్ప్రెస్ ఎవరితోనూ చెప్పా చెయ్యకుండా అగిన ఆస్థలం మధ్య ప్రదేశ్ లో ఓచక్కనిమైదానప్రాంతం కనుచూపుమేర కమలాతోటలు; మధ్యమధ్యన గోదామి విత్తినపొలాలు-అపచ్చపచ్చ పువ్వుల అవచేలు. సీచాకాలంవద్దామా పద్దా అని తొంగి చూస్తున్నదేమో ఆపైరు “ఎంతక్కు-తావే తల్లీ! రావమ్మా” అని స్వాగతం పలుకుతున్నట్టు ఆనందంతో తల యాపుతున్నాయి. శరత్కాలం కాదు మూడుదాటకుండానే ఎండ నీరెండగా వారిపోతోంది.

మళయాళీ సైనికులున్న రైలుపెట్టె కట్టెదుట వున్న కమలాతోటలో రైతు టామేటో పాడులు లాగుందివకగా పెంచాడు. సంత్రాచెట్ల బారుల మధ్య నాగటి చాళ్లలో టామేటో మొక్కలు నాటారు. అరగజం యెత్తుపందిరి కాని పందిరిగా పొతబడ్డ తేలిక పాటి వెదురు బద్దల్ని చిక్కలలా కలుపుతున్నాయి

నులకతాళ్ళు; కొసల బట్టుకు ఎగబ్రాకే బొమేనా తీగలు నడుమ నడుమ ప్రేలాడుతున్న ఆరముగ్గిన బొమేబోలు పుర నివి. అప్పుడేవేటవేసిన మేకబోతుల గుండెకాయలునెత్తరు చిమ్ముతున్నయా అన్నట్టు చితచితలాడుతూ పండ్లు చూసే వాళ్ళకు రోహిస్తున్నాయి. ఎవరేనా ఓ పదో పరకా కోసి తెస్తే ఎంత బావుండును రినేందుకు! అని ఒకరికి తెలికుండా ఇంకొకరికి ముయప్పనీకి, మంచప్పకి, నాయర్కి, మీసనీకి గుదా భ్రమపుట్టింది.

ఇంతలో అక్కడికి కుర్రాడు పన్నెండేళ్లండవచ్చు - చచ్చాడు. పైల రావరి అనుకుందామా అ. రే వగ్గరలో ఏక్కడా పడువుల బాడ లేదు.

“ఇదిగో అబ్బాయే! నీపేను!” మంచప్ప పిల్లవాణ్ణి రట్టాడు.

“ఎవూ అంటారు” నవ్వుతూ నవూ ధానమిచ్చాడు.

“చూడూ! అలాంటి ఎవరమ్మ!”

“హూచే”

“అంతా కమలా బోబాదు - ఎమే బో”

“నం కాంతో బామూ - అ బొమేబొమూ చూచే”

“అయితే నీకు చచ్చులిస్తాం గానీ బట్టెడు బొమేబోలు తేగలవా?”

“ఓ” అంటూ రోహిలోకి లగ్నమై ఎనూ. పని నిమిషారేగా దాటకండా బుద్ధిడు తాజా బొమేటాంతో నవ్వులు

నిండిన మొగంతో వచ్చేవాడు ఎనూ. ఆవేళ ఆ పసివాడికి ఎదో లాటరీ తగిలి నట్టు లక్ష్మీనంబయ గుడ్డినట్టు నర్కను త్రొక్కి పచ్చినట్టు సంతోషం చూద్దమీరి తేలింతులు కొడుతోంది.

బుట్టనిండా వున్న కొత్త తమేబోలు చూడంతో మిలిగిరివాళ్ళ కళ్ళ మింమిల మెరిశాయి. “వారేనా! శరభావే!! చాలా వాగున్నాయివళ్ళ. బుద్ధెరూ ఎంత?” ఇట్టి వేరం పెట్టేశాడు సుంచప్ప.

ఇంకేముంది. ప్రతుబిలో ఎనూ తన రీతమేరడుకు పగులుపెట్టాడు. ఏం తట్టిందో తాన “పసిబాపాయలు!” తమ్మన అనేశాడు.

“ఇదిగోచూడు చచ్చి! ఇంత రీత వయసుకు అంత పేనావూడడు. నీనా మాతూ నవ్వులేనిమాట. ఎవ్వడిస్తా” నవ్వుతూ గిలిపాడు సుంచప్ప.

ఎనూ మూతం సామాన్లును గనకనా ముట్టెడు ఉచ్చం పించం.

“మీరన్నదేమిట - నీ చెప్పిందేగాదు. మూడుబుట్టులు పాలిక తేదంతే బుట్టకి నూరువన్న బంతులకన్న పెద్ద పేయిస్తా ఏం ఏమంటారు.” నవ్వుతూనే తేల్చాల మరి ఇంకా తడవైతే బండి వుండొద్దా? అన్నట్టు వాళ్ళ మొగాల్లోకి దొంగంటూ అంటూ చూశాడు ఎనూ.

“మైర్ ఇక్కడున్నట్టు పట్టురూ మరి తెంకుబట్టు” ముయప్పనో పైనలా చేశాడు.

ఎండవల్ల ఎల్లప్పుడూ నల్లబడుతూనే వుంటే
 ఎలా పచ్చేను తెల్లదనం-ఎరుక సేయవే ఓ మనసా!

పుట్టినప్పటినుంచి, హాళి శరీరతత్వాల ప్రకారం, పట్టుకుంటూనే,
 తక్కువనానో, శరీరం క్రమంగా నల్లబడుతూనే వుంటుంది. చోదల వున్న
 వారెంత ఎక్కువ-చిత్తం చోదలగానీ, ఎక్కువ వున్నాను అనాథుల 'మనసానో'

అయితే గత కాలము యిది-మార్కెట్లోని అల్పావసరాలే కదా...
 ఈ రైల్వే లోని విద్యార్థుల పవ్వింటికి

విద్యున మరొకటి ఆవిష్కరణ!

మీం జీవానువుల యొక్క గర్భగృహంలోకి ప్రవేశించి రంగుల బొమ్మ
 కీ-కొమ్మల-వల్లదనాన్ని వ్యాపింపకుండా అభివృద్ధిని, పూర్వం కలిగింది
 కొంత ఒక క్రీమ్ ఉదయించింది-పెయిర్ అండ్ లివర్. కరుకై పరిపాలన
 క్షయించింది, కలిపి ముప్పకమైన నిరాశం.

చూడండి యిది ఎలా పనిచేస్తుంది!

తొలిగా, ఐదవ రెండు విధాలుగా.

వర్షంలోపల:- వర్షం అరుగని మృదువుగా, మరకై కంటికి
 అనే ప్రక్రియను వెనుకకుతిప్పి, వంటాయను ఎర్రబడుతుంది

వర్షంలోపల:- 'మార్కెట్లోని వడబోసే' ప్రత్యేకమైన పదార్థాలు
 ఈ కర్మాన్ని అల్పావసరాలే కరణాలు పట్టబరచకుండా అర్థగిస్తుంది

ఇది అంత గొప్పగా పని చేస్తుంది!

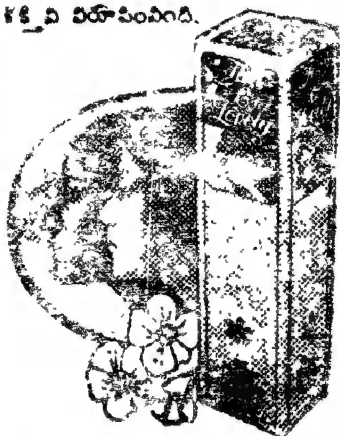
అలాంటి ప్రభావంగల, మన్నికమైనది ప్రపంచంలో
 అయితే లేదు కేవలం యీ క్రీమ్ మాత్రమే తన కక్షిని నిరూపించింది.
 యీ రేఖలోమా, నిజాల్లోమా, 7 ఏళ్ళుగా,

కేవలం 8 వారాల్లో మా కళ్ళలో కొరత
 అవుతుంది రంగు మారడాన్ని, పూర్తి విజృంభణలో,
 దీనికి వ్రాయండి.

FAIR & LOVELY ADVERTISING,
 (P. O. 20), 752, 800, 800, 800, 800.

పెయిర్ అండ్ లివర్

వర్షం వర్షాన్ని ఎక్కువగా పని

మార్కెట్ లోని వడబోసే

అలా పనిచేయగా, మృదువుగా మీ ముఖం యింకా ఉంటుంది

మరో ఇరవైనిమిషాలు నిశ్శబ్దం
 పీల్చాడు. ఫంత చేసాకీ పళ్ళు రాల్చేదీ
 గుడ్లప్పగించి మలయాళీలు చోద్యంగా
 చూస్తున్నారు. కొందరప్పుడే మొదటి
 బుట్టలో పళ్ళు రసం సొంతం పీల్చేయ్య
 పట్టు లంకించుకున్నారు. రోజూ వినూకు
 ఆపని అలవాదే గనక ఒక్క-పండేనా
 చిదమగ్గండా రెండుబుట్టలనిండా కోసు
 కొచ్చాడు. జవానుల ఆనందానికి అపధు
 ధ్యేవు. నాయర్ ని అడిగి మీనన్ అయిదు
 రూపాయల నోట్లాయుడు క్రొత్తవి వినూ
 చేతిలోకుక్కి ఆప్యాయంగా బుట్టలందు
 కొని కంపార్ట్ మెంట్ లో వాచిని ఖాళీచేసి
 టాకీరీలు కిటికీలోంచి విసిరేశాడు,

దక్షిణ్ ఎక్స్ ప్రెస్ హతభేట్టి గబు
 క్కున ఓలాగులాగింది. కుదుపుతోనే
 ఎంతోవేగం పుంజుకొంది రైలు. వాళ్ళు
 కనబడినంతసేపు వినూ అదేచూస్తూ
 కుంచప్ప, నాయర్, మీనన్ లు చేతు
 లూపుతూ 'టాటా' చెబుతూంటే కిలకిల
 నవ్వుకొన్నాడు,

“ఆ బండి తిరిగిరాదు వచ్చినా
 అక్కడ ఆగదు. ఆగిందే అనుకో ఆ
 రిజర్వడు కంపార్ట్ మెంట్ వుండదు.
 ఒకవేళవున్నా వేలాదిమైళ్ళ పర్యంతం
 విస్తరించివున్న మరదేశ సరిహద్దుల్ని
 అహర్నిశలూ కావలిగా సేందుకుప్రాణాల్ని
 సైతం పణంగా ఒడ్డే ఆ సైనికులు
 రారుగా! అధవా వస్తారనుకొన్నా వాళ్ళకి
 మళ్ళీ తర బామేటోలు కావాలిగదా!”

ఇవన్నీ మీకూ నాకూ తెలిసివున్న నగ్గు
 సత్యాలు మరి వినూకోవమో చెప్పడం
 ఏమంత తేలికకాదు.

* * *

సంతోషంలో వినూకి సాయంత్రం
 ఇట్టే అయిపోయింది. ఖాళీ బుట్టలు
 మంచె క్రింద ఆరిన గోధుమ గడ్డి
 మడతల్లో దాచేసి ఇంటి మొగం
 పట్టాడు. దారిలో ఆచిన్న వినూ మెద
 డులో ఎన్నెన్నో పెద్ద ఆలోచనలు
 సుళ్ళు దిరుగు తున్నాయి.

“ఇవేళ నే చేసిన ఈ లాభసాటి
 బేరానికి అమ్మా, నాన్నా సన్ను ఎత్తుకు
 దింపను, ఏదో దారి దప్పి ఈగేలం
 తగిలింది గానీ రోజూ రావద్దు-ఆఁ-అదే
 పస్తుంది. ‘దినాలు బావుంటే దీనారాల
 కేం కొదవ?’ అన్నారు పెద్దలు. ఇక
 నుంచి నేను మానాన్నను “నన్నూ
 మార్కెట్టుకి తీసుకెళ్లాలి బామేటోల
 బళ్ళతో; సంతాల లారీలల్లో” అని
 పేచీ పెట్టవచ్చు. అదీ కాదంటే అమ్మ
 తో చెప్పి సిఫారసు చేయించుకోవచ్చు.

పోనీ నాన్న మాట ఏ లాగున్నా
 అమ్మ నన్ను ఎంతగానో మెచ్చు
 కుంటుంది. బేను-మరి-నాన్న బోకు
 అనీ గీకు అనీ బుట్ట రెండున్నరకి
 మించి అమ్మకమే లేదు. నేనో బుట్ట
 ఎనిమిది రూపాయలకు తక్కువగాకండా
 అమ్మేశాను. పోనీ ఆ కొనుక్కున్న వాళ్ళ

రూ॥ 5,000 బహుమతి

ఎర్రగులాబీలు, మానగీతం, టిక్...టిక్...టిక్, అబిలాప మొదలగు చిత్రాల నిర్మాతలు జ్యోతిలో ధారావాహికంగా ప్రచురింపబడి విశేష ప్రశంసలకు పొందిన ప్రఖ్యాత రచయిత యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ డబ్బుడబ్బు నవలను చిత్రంగా రూపొందిస్తున్నారు. జనవరి 84లో ప్రారంభం అవుతోయే యాచిత్రంలో ముఖ్య పాత్రధారులు చిరంజీవి, సుహాసిని, విజయశాంతి.

జ్యోతి పాఠకులకు బహుమతి

యానవలలోని రామ్మోహన్ రావు, ప్రియంవద హనుమంతరావు, విద్యార్థి, అంజిరెడ్డి వార్డ్ బాయ్ పాత్రలను సరియైన తారాగణాన్ని చిత్రానికో కుంచెపేరు సూచించిన వారికి రూ. 5000/- బహుమానం. సూచనలు పంపేందుకు ఆఖరు తేది 30-12-1993.

పంపవలసిన అక్షన్ :

క్రియేటివ్ కమర్షియల్స్ 5 నార్త్ వుస్టాన్ రోడ్,

బి. నగర్, మద్రాస్-600 017.

గొడవజేశారా కొసరారా అంటే అదీ రేడుగా! నవ్వు మొగాలతో ఆనందంగా అందు కొన్నారే వాళ్లు పళ్ళన్నీ...

వచ్చే పంపక్కి- అమ్మను నాకొక క్రొత్త షరాయి, షర్టు కుట్టించమని మారాం చెయ్యాలి! మరింక నన్ను రోజూ “దిష్టిబొమ్మా! నున్నవు పిడతా! అని నలుగురూ నవ్వు తిట్టవుగా అని ధాటి చెయ్యొచ్చు...”

వినూకు ఏవేవో కొత్త హక్కులు అప్పటి కప్పుడే పుట్టుకు వచ్చినట్టు; హఠాత్తుగా మెజారిటీ తన మీద రెక్కలు గట్టుకు వాలినట్టు విర్రవీగి పోసాగాడు.

తనకి క్రొత్త నోట్లంటే ఎంతో సరదా అమ్మను ఏలాగేనా సరే ఒప్పించి ఆ అయిదు కొత్త కాయితాలు పెట్టెలో తాను ఈనాడు చేసిన ఘన కార్యానికి గుర్తుగా కలకాలం కర్చు చేయకుండా దాచుకోవాలని వినూ ఉబలాటం!

కొడుకు వినూ గడప త్రొక్కుతూనే వాడిలో త్రొక్కి-సలాడే ఉత్సాహం ఇట్టే పసిగట్టింది గంగాభవాని. ఆపరవళ్ళకి కారణం ఆమెకు అంతు విక్కడం లేదు.

“అమ్మా!” బిగ్గరగా కేక పెడుతూ కౌగిలించుకోబోయాడు తల్లిని వినూ.

“ఎమిట్రా హడావుడి వినూ? ఇంతకి ...” భవానీని ముగించనీయ కుండానే.

“చెప్పకో చూద్దాం” పొడుపు కథ విసిరాడు తల్లి మస్తీషక్తులతోకి సూటిగా ఈ సమస్య భవానీని కొంచెం తీరు

కున బెట్టింది. కొడుకు కిటుకు పోల్చు కోలేక ఓటమిని ఒప్పుకుంటూ “బాబూ విసిగించక చెబుదూ” అనేసింది.

“ఈవేళ ఈవిగూ దక్షిణ్ ఎక్స్ప్రెస్ ను ఆపేశాడు”.

భా-ఏంమాటలురా అవీ-భోపాల్ తోనే గాని మరెక్కడా అగదు ఎక్స్ప్రెస్-ఆమాత్రం తెలిదా నీకు?”

“అమ్మా-బెనే-నేనూ ఎరుగుదును. అయితే దాన్ని ఈ వేళ తోట యెదుట ఆపుచేయించా-లేదే అదే ఆగిపోయింది. నిజం” పరపక నవ్వాడు వినూ.

“ఇదీ విడ్డూరమే? పైస్తేషనులో ఏదో బండి లైను మీద వుండి వుంటుంది. సిగ్గులు ఇచ్చి వుండరు”

“ఏది ఏమైతేనే ఆగిపోయింది ఎక్స్ప్రెసు” “సరే-ఆగిందే అనుకో- అంటువల్ల మనకు ఒరిగిందేమిటి?”

“అదే చెప్పనియ్-బండి ఆగింది. నేను ఎక్కాను” అని ప్రారంభించి కథ సాంతంఅంకికాభినయంతోరసవత్తరంగా వినూ భవానికి పూసగ్రుచ్చినట్టుగా చెప్పాడు.

కథలో మెరికల్లాగ ఒకటి రెండు సంగతులు భవానీని ఆశ్చర్యంతో ముంచెత్తాయి. కొడుకు చేసిన పనికి మొదట్లో విప్పారిన ఆయమ్మ ముఖం ముగింపు కాడికి వచ్చేసరికి ముడుచుక పోయింది. ఇది చూసిన వినూకు చెప్ప లేని నిరాశ ఎదురయ్యింది. అమల

వీందుకలా మూగపోయింది? ఇప్పుడు చిక్కు విప్పుకోవడం వినూ పంతు కాపడంతో చిన్నవాడు మరీ చిన్న బోయాడు. నన్ను ఆకాశానికి ఎత్తవేయాల్సిన అమ్మ తన్ను అదే యావగా చూస్తుతానేదో కానివని చేసినట్లు బిక్కుపోతున్నదే! ఇందులోనేచేసిన తప్పేమిటి? అమ్మతోగాని నాన్నతోగాని చెప్పకండా తోటలో టామేటోలు కోసినా లాను వాటిని నాన్న అమ్మేకంటే హెచ్చుధరకే అమ్మేడుగా! లాభమే వచ్చిందే. తనలో తానే మానంగా తర్కించు కొంటున్న వినూను నిలవేసింది. భవాని.

“మాడు నినూ! ఎన్నడూలేనిది నీకంత పేరాన ఎందుకు పుట్టిందీ? టోకు బేరం నాన్న టోకిరీ రెండున్నరకే యిచ్చేస్తారనుకో చిల్లరగానైతే దానికి రెట్టింపు- అంటే అయిదురూపాయలు అ దృశ్యంగా వచ్చింది గదా అని పదిరూపాయలంటావురా బుట్ట? కొనుక్కొనే వాళ్ళు పరదేశులు ఆకలిగా వుండో ఆహ్లాదానికనో మోజుపడితే ఆ తీపిమీద గుంజుకోగూడదు డబ్బు అని నీకెలా తెలియకపోయిందిరా? అవతలివారు వదో సరకో చేతబెడుతున్నారని చాపెయ్యడమే అందుకునేందుకు? అదీ తప్పేనుకో నువ్వు అంతకుమించిన నేరం చేశావు. ఏదీ తెలిసినా ఏమీ తెలియకపోయినా నీకు టోకిరి

టామేటోలు ఈనాటిధర రెండున్నర లేదా మూడుమించి వుండవని అనుకోలేనంత మూర్ఖుడవయ్యావా? నాలుగులేవంటే అయిదు అడగాలి కాని ఒక్కసారిగా పది లాక్కోవాలన్న దుర్బుద్ధి నీ కెలా అబ్బిందీ? పుట్టిందే తడవు పాడువని చేశావు. తగుదునమ్మా అని కొత్త అయిదురూపాయలినోట్లు అయిదు వాళ్ళిచ్చేరు గదా అని పట్టుకొచ్చావు.

సరే ఇప్పుడులేదంటే ఆ జవానుల చద్ద పదిరూపాయలు పెచ్చు పుచ్చు కొన్నావు. అదివాళ్ళకి తీరిగి ఇచ్చెయ్యాలి. లేకపోతే జనని భవానీమాత మనకి నూరురూపాయలు జుల్కానా విధిస్తుంది బాబూ! రేపు ధరపడిపోయి లేదా గాలి దుమ్ము రేగిగాని చీడపురుగు దొలిచి గాని బండెడుపండ్లు చెషిపోతే అదెందుకు దాపురించినాసరే ఇందువల్లనే నీ మూలాన్నే ముప్పు వచ్చిందేమో అని నాన్నా నేనూ దిగులుతో కుమిలిపోవాల్సిందే” అమ్మ ఇంకా దండకంలో మంచిచెడుల తారతమ్యాల్ని కోపుగుచ్చి వల్లిస్తూనే వుంది.

వినూ పొంగు చల్లారి పోయింది చప్పగా విర్ర పీగడం ఇలా విరిగి పోతుందని ఆబిడ్డ సుంతైనా కానుకో లేక పోయాడు. అమ్మను ఎంతో శింతోష పెడతానని ఆపసకందు

కన్నకం కరగి నీరైపోయి రెండు కళ్ల వెంబడి పైరుబికి ఉబికి వస్తోంది. “ఇంక ఎప్పుడూ ఇలాంటి తప్పు చెయ్యనమ్మా ఉమించపూ” తల్లికి గూడా కళ్లనీళ్లు గమ్యాయి—

ఉమాభిక్ష వేడుకొన్నాడన్న మాటే గాని వినూ మెదడులో రైళ్లు పరుగు పెడుతున్నాయి. ఊహలు పాదరసంలా ప్రాకి పోతున్నాయి. మెరుపులాగే ఓ ఆలోచనతట్టి “అమ్మా! ఓపని చేస్తేనో” దీనాబి దీనంగా బ్రతిమాలతున్నాడు.

“ఏమిటి”

“అమ్మా—రేపు సరిగ్గా ఆటైముకి రైలు పట్టాల దగ్గర ఆగి ఎర్రజెండా వూపి ఎక్సైజిన్సు ఆపేస్తా”

“అయ్యయ్యో ఏమి ఆలోచనరా అదీ?

“జానే—ఏవిటంటావే— బండిని నిలబెట్టి వాళ్ల రూపాయలు వాళ్లకిచ్చేస్తా”

రాత్రి బోపాల్ సుంచి వచ్చిన మాధవ్ తో భార్య భవానీ వినూ చేసిందంతా చెప్పింది. వన్న ఆయజనూని విస్తుపోతూ “భవానీ! మనవాడు కొంత తెలియక చేశాడు ఆ తప్పు. తెలియక జేసినా తప్పుకు శిక్ష అనుభవించాల్సిందే అన్నారు.

క్రమంగా రోజులు దొర్లిపోతున్నాయి వినూ మాత్రం జరిగిన దానికి నివారణగా ఏమిటి చెయ్యడం? అని అనుక్షణం

సంశోధనలో నివగ్నమయ్యే పుంటు న్నాడు.

ఓనాడు వినూ చదువుకొనే బడిలో మాష్టరు అనుకోకుండా వాళ్ల యింటికి వచ్చాడు. మాధవ్ ఆవేశా లేడు వూల్లో—బోపాల్ వెళ్లాడు. ఆసమయంలో వినూ గూడా లేడు “భవానీ—నీకో శుభవార్త చెప్పేందుకొచ్చాను”.

“పెద్ద పెద్ద వాళ్లకు గూడా తట్టని గొప్ప బుద్ధి చిన్నవాడు వినూకి పుట్టిందమ్మాయ్”

“ఏమిటి మాష్టరూ మీరనేది” భవానీ ఆశగా అడిగింది.

“నిజంగా వాడు మీబిడ్డ ఆనిపించు కొన్నాడనుకో దేశభక్తి, ఉదారత్వం, మంచితనం పుణికి పుచ్చుకున్నాడంటే నమ్మూ”

“సరిహద్దుల్ని ప్రాణాలొడ్డి ఆహర్ని శలు దేశభక్తితో అష్టకష్టాలకూ ఓర్చి పోరాడే జవానుల కోసం వినూ ఇవాళ రక్షణ నిధికి పదిరూపాయలు విరాళంగా యిచ్చాడు ఇస్తూ రసీదులో ఏమని వ్రాయమన్నాడో తెలుసా?” “.....” ఇదీ ప్రశ్నార్థకమే మానరూపం చాల్చిన భవానీ చూపు.

మాష్టరూ! ఈ ద్రవ్యం మా అమ్మ భవానీ, నాన్న మాధవ్ లు సమర్పించిన చిన్న కానుకగా వ్రాయించండి” అని ప్రాధేయ పడ్డాడు”. “...” చివరి చురక వన్న భవానీ రెండు కళ్లనుండి చివాల్ని రెండు బిందువుల్ని భారంగా బయటకు నెట్టింది. మరి అవి ఆనంద బాష్పాలో దుఃఖాశ్రువులలో ఆతల్లి భవానీ మాతకే...కాదు భారతమాతకే యెరుక.

పాతగుడ్డ

ఆమె అటకమీదనుంచి క్రిందకు చూసింది !

నేలనిండా దుమ్ము పేరుకుపోయి ఉంది. గోడలు మూసిపోయి ఉన్నాయి. మూసినగోడలమీద సాతెవురుగులు తహషాగా పాకుతూ కదులుతున్నాయి.

గదినిండా ముతకవాసన !

మూసివున్న కిటికీతలుపుల నందుల్లోంచి నన్నని వెలుగు గదిలోకివస్తోంది.

మళ్ళీ పగలయింది !

ఇంకా ఇలాటి పగళ్లు మూడు, రాత్రులు మూడు ఇంకా గడవాలి !

అవుడు, తాను కోరుకున్న షికారులు పస్తాయి !

ఆమె అటకమీదనుంచి క్రిందకు దుమికింది !

మెల్లగా తలుపునందుల్లోంచి ప్రక్క గదిలోకి వెళ్ళింది. అదే పడకగది !

ఆ గదిలో మంచంమీద పాతపరుపు ఒక్కచేవుంది. కొత్తపరుపు, దుప్పట్లు ఏవీలేవు. గదిలో బట్టలస్టేండు బోసిగా వుంది.

తూర్పు గోడకున్న 'వార్డ్రోబ్' తలు

పులు బోగ్లా తెరిచి ఉన్నాయి. వాటి అరల్లో పాతపేపర్లు, చి రి గి పోయిన చందమామ పుస్తకాలుతప్ప వస్తువులు ఏవీలేవు. బొద్దింకలు గోడ కంఠల్లోంచి బయటకువచ్చి అరల్లో ఇటూఅటూ పాకుతున్నాయి.

గోడకు బిగించిఉన్న ట్యూబ్ లైటు చుట్టూ ఏవోపేరు తెలియని పురుగులు చిన్నచిన్న గూళ్ళుకలుస్తాయి.

మూసివున్న కిటికీ దగ్గరలోనే పెద్ద చేబిలువుంది ! దానికిఅన్ని నిలువుటద్దం ఉంది. చేబిలుమీద పాతగుడ్డ, జోళ్లు తుడిచేబ్రష్ అస్తవ్యస్తంగాపడివున్నాయి.

ఒక బల్లి చేబిలుమీదకు పాకివచ్చి పురుగుల్నిపట్టి తింటోంది.

అద్దంముందు ఖాళీఅయిపోయినబొట్టు సీసా పడివుంది.

ఆమె అద్దం ఎదురుగా నిలబడింది !

అద్దంలో ఆమెకు తన ప్రతిబింబం కనిపించలేదు !

ఆమెకు ఏడుపువచ్చింది !

అంతలోనే కోపంవచ్చింది !

వెంటనే ఆవేశంకూడా వచ్చింది !

ఇంకా మూడురోజులు గడవాలి.

ద్వితీయాశ్వాసం, రాజేశ్వరరావు

అంతపరకూ ఓపిక పట్టాలి. ఆ తరువాత తానుచేయబోయేపని తలుచుకుంటే సంబరం వేసింది,

ఆమె మెల్లగా మంచంపైకి వెళ్ళి పాతపరుపుమీద కూలబడింది.

మంచం నాలుగు మూలలూ అప్యాయంగా తడిమింది. తలవైపునవున్న పాత తలగడవైపు ప్రేమతో చూసింది.

ఆమంచాన్ని పదల్లేకపోతోంది ఆమె!

సరిగ్గా, పదహారునెలలక్రితం ఒక నాటిరాత్రి ఈ పరుపుమీదే జీవితంలోని మొదటి టీపీ అనుభవాన్ని రుచిచూసింది ఆమె ! ఆ టీపీ అనుభవంతోపాటు తాను కోల్పోయిన శీలంవిలువ అమూల్యమని కొద్దిరోజుల తరువాతే ఆమెకు తెలిసింది. ఆసంఘటన ఎంతమరచిపోదామనుకున్నా మరుపుకు రావటంలేదు.

పదహారు నెలలక్రితం ఆ రాత్రి—

తొమ్మిది గంటలవేళకు అంటుగిన్నెలుతోమి పంటింట్లో బోర్లిందింది. తరువాత పెరటితలుపులు బిగించి వచ్చింది. గ్లాసుతో మంచినీళ్లుతెచ్చి పడకగదిలో వుంచి “బాబుగారూ! నేను వెళ్తున్నా! వీధి తలుపులు వేసుకోండి!” అంది అతనితో.

అతడు చదువుతున్న పుస్తకంమూసి “అంత అర్జంటుగా వెళ్ళాలా? ఇంకో గంట ఆలస్యంగావెళ్తే కొంఫలంటుకుంటాయా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆలస్యమైనా ఫర్వాలేదు. పనివుంటే చెప్పండి!” అంది మామూలుగానే. అతడు మెల్లగా మంచందిగి వచ్చేడు.

“చూడు! అమ్మగారు, పిల్లలు యీ వేళ వూరువెళ్ళరుకదా! రేపు సాయం కాలండాకా రారు. అందుకని ఇంట్లో అఫ సరాలన్నీ నువ్వేచూడాలి.” అన్నాడు.

“అలాగే బాబూ! అమ్మగారుకూడా చేప్పేరు. రేపు ఉదయం ఆరోగంటకల్లా వచ్చేస్తా. మీ కాఫీ, వంట అన్నీ నేనే చేస్తాను. ఆఫీసుకి ఆలస్యంకాకుండా కేరి యరు కట్టిస్తాను.” అంది.

అతడు నవ్వుతూ “అంతేనా? మరి మిగిలిన పనులో? అన్నాడు.

“ఆమె అతనివంక అనుమానం గా చూసింది. అతనిపంటిమీదనుండి మత్తయిన సెంటువాసన తెరలావచ్చి ఆమెను కమ్మింది. అతడు చనువుగా దగ్గరకు వచ్చి ఆమెచెయ్యిపట్టుకున్నాడు. గాజులు గలగలమన్నాయి.

ఆమె మనసు రిపరేషనలాడింది!

యవ్వనరేఖాకీ ప్రవేశించేక మొట్టమొదటి పురుషస్వర్గ అది.

ఆమె భయంతో వణికిపోయింది.

అతనితో పెనుగులాడాలనుకుంది.

గట్టిగా గొంతెత్తి అరవాలని కూడా అనుకుంది.

అతణ్ణి బలంగా దూరానికి నెట్టివేయాలని అనుకుంది.

కానీ, ఏమీచేయలేకపోయింది.

అతడు ఆమెను పూర్తిగా ఆక్రమించుకున్నాడు రెండునిమిషాల్లోనే!!

“అమ్మగారు చిలకలా వుంటారు కదా! నామీద మోజెందుకు బాబూ!” అని అడిగింది అరగంట తరవాత మంచం మీదనుండి లేస్తూ.

అతడు చిరునవ్వుతో “చిలకల్లో చాలా రకాలుంటాయి. ఒక్కో చిలకది ఒక్కో అందం!” అన్నాడు.

తరువాతిరోజునే అమ్మగారు, పిల్లలు వూరినుండి తిరిగివచ్చేవారు.

అతడు ఆమెను మరిచిపోయాడు.

అమ్మగారూ, అతడూ పడకగదిలోకి వెళ్తువుంటే చాలారోజులవరకూ అసూయగా వుండేది ఆమెకు.

దినాలు గడుస్తున్నకొద్దీ ఆ అనుభవాన్ని మరిచిపోవాలనుకుంది. అయితే, తను అనుభవించిన ఆనందం యొక్క ఫలితం తనలో ఏర్పడుతోందని ఆమెకు అలస్యంగా తెలిసింది. ఆ సంగతి తెలి

సేక ఆమెకు ఆ రాత్రి నిద్రపట్టలేదు!
ఒడలంతా చెటలు కమ్మేయి.

గుండె భయంతో అవిసిపోయింది!

మరునాడు రహస్యంగా అతనితో
అసలు విషయం చెప్పేసింది.

“కొంప ముంచేవే!” అన్నాడు
అతడు బెదిరిపోతూ. ఆ చూట అన్న
పుడు అతని ముఖంలోని భయాన్ని
స్పష్టంగా చదవగలిగింది.

ఆమెకు ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు!

కొంప ముంచింది అతడే! పైగా నెన
మీదకు తప్పు తోసేస్తున్నాడు.

“సాయంకాలం మాత్రం తెచ్చి
పెరటిగూట్టో పెడతాను. వేసుకో!”
అన్నాడు. అలాగేనన్నట్లు మౌనంగా
తలవూపింది.

ఓ సాయంకాలం కనుచీకటి పడేవేళ
పెరట్టో తాడుతూ గొణుగుతున్నట్లు
అడిగేడు అతడు “ఏమయింది?” అని.

“ఏమీ అవలేదు!” అంది.

“సరేలే!” అంటూ కాలికాలిన
పిల్లలా వెళ్ళిపోయేడు.

‘సరేలే’ అంటే అతని నిర్ణయం
ఏమిటో ఆమెకు అర్థంకాలేదు. కాని అదే
రాత్రి ఎనిమిది గంటలవేళ బెడ్ రూంలో
చీబిలు ఫేసు అమర్చి ప్లెగ్ పెడుతూ
వుండే కొంత అర్థమయింది. పూర్తిగా
అర్థం చేసుకునే లోగానే ఏదో బలమ
యిన శక్తి ఆమెను తోసేసింది. వెనుక
నుండి కర్రతో అదిమిపెట్టి కరెంటుషాక్
తో అతడే చంపేశాడని ఆమెకు అర్థమ
యింది.

ఆమె చచ్చిపోయింది!!

ప్రమాదవశాత్తూ కరెంటుషాకు తగిలి
చనిపోయిందని అతడు అందరికీ
చెప్పేడు. మంచిపని మనిషి చనిపోయిం
దని ఇంట్లో అందరూ కన్నీళ్ళు పెట్టు
కున్నారు. అతడూ కన్నీళ్ళు కార్చేడు!

చనిపోయిన నక్షత్రం మంచిది కాదు
కనుక ఏడాదిపాటు ఇంటిని పాడు పెట్టా
లన్నారు. ఇంటిలో సామాన్లన్నీ వేరే
అద్దె ఇంటిలోకి మార్చి ఈ ఇంటికి
లాళాలువేసి వెళ్ళిపోయారు.

అప్పటినుండి, ఆమెఇక్కడే గడుపు
తోంది. ఆమెకు ఆకలిలేదు! నిద్రలేదు!
దాహం అంతకంటే లేదు! ఒకే ఒక
కోరిక మాత్రం వుంది.

అన్యాయంగా తనను హతమర్చినం
దుకు అతన్ని, ఆ సంసారాన్ని పట్టుకు
పీడించాలని! వాళ్ళను అనుక్షణం హింసిం
చాలి!

అతడూ, అతకి భార్యా చాలా అన్యో
న్యంగా వుండేవారు. పిల్లలిద్దరూ కూడా
బొద్దుగా ఆరోగ్యంగా ముత్యాల్లా వుండే
వారు. చక్కని కుటుంబం వాళ్ళది.
తనతో సాంగత్యం, రరువత తనకు
చేసిన అన్యాయం తప్ప అతడిలో చెడ్డ
గుణాలు లేవు! దురలవాట్లు కూడా ఏమీ
లేవు! తనతో సాంగత్యంవున్నా, భార్యను
మాత్రం ప్రాణంలాగే చూసుకునేవాడు.
అతడిని బాధించాలంటే అతని భార్య
పిల్లల్ని హింసించాలి. వాళ్ళనిపట్టి పీడిం
చాలి! రకరకాలుగా వాళ్ళని బాధ
పెట్టాలి!

కోటికోటి తాలాకు నమ్మకమైన
పాములా మీ నోటి శ్వాస
కుద్రంగా, తాజాగా వుండేలా
చేస్తుంది...
మీ పళ్ల ఆరోగ్యంగా,
దృఢంగా వుండేలా చేస్తుంది.

నిరాళి చూడండి.

మీ పళ్లలో అనుభవించండి
దంతక్షయం కలిగించే ముప్పును తగ్గించండి.

కోటికోటి అద్భుతమైన కళ్ళ గల ముదన కోమలా
వాడుకుంటున్న పోషకమైన అవలంబ మనకంటే
ముప్పును తగ్గించండి.

చరితం: అశ్వినిశాస్త్రమే కాకా శాస్త్రం. దంతక్షయం
నుంచి రక్షణ, అభివృద్ధి గర్భిణి

గర్భిణి కోమల, ప్రతిరోజు కోమల కాగానే కోటికోటి కళ్ళ కోమల పట్ల ప్రతి రోజు కోమల వారి ముదన పోషకమే... దంతక్షయం నివారించండి

దీని తాజా పుష్కరమెంత రుచి మీ కెంతో నచ్చుతుంది!!

అప్పుడు అతనిలో కలిగే దుఃఖం చూస్తే కనీసీరుతుంది! అతడిని చంపటం ఆమె ధ్యేయం కాదు! ఆ కుటుంబాన్ని పీడించటమే ధ్యేయం!

ఆమె కోరిక తీరటానికి ఇంకామూడు దినాలు గడుపుంది.

ఈ మూడు దినాలలో ఈ ఇంట్లోకి వచ్చేస్తారు అతడూ. భార్య. పిల్లలూ!

అప్పుడు తన పథకం ప్రారంభించాలనుకుంది ఆమె.

మంచం దిగిమళ్ళీ ముందు గదిలోకి వచ్చింది.

ఒక్క ఉదుటున ఎగిరి అటక ఎక్కింది.

అటక మీద ఒకమూల కూలబడింది మళ్ళీ క్షణాలు తెల్లపెడుతూ!!

* * *

మూడు దినాలు గడిచి పోయాయి.

నాలుగో దినం ఉదయం భక్తున ఆఇంటి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఒక్కసారి గాలి, వెలుతురూ లోనికి చొరబడితే ఉక్కిరి చిక్కిరి అయిపోయింది ఆమె.

అటక మీద ఒకమూలకు వెళ్ళినక్కి కూర్చుంది!

గది తలుపులన్నీ తెరుచుకున్నాయి.

కిటికీ తలుపులు తెరిచేసరికి ఇంట్లోకి వెలుగుతో బాటు ఎండ కూడా పచ్చేసింది!

ఇంటినిండా చూడావుడి! ఇల్లంతా తుడిచేరు! నీళ్ళతో కడిగేరు!

ముగ్గులు పెట్టేరు! గదిలో హాటు పెట్టేరు. మంత్రాలు చదివేరు బిగ్గరగా పూజలూ, పునస్కారాలు చేసేరు.

తంతులన్నీ ముగించేక భోజనాలు పెట్టేరు.

పగలంతా చూడావుడిగా జరిగింది!

వెలుతురు తట్టుకోలేక ఆమె అటక దిగిరాలేదు. అదీకాక ముగ్గులూ, పూజలూ చూస్తే ఆమెకు క్రిందికి దిగి రావటానికి కూడా భయం కలిగింది. సాయంకాలం చీకటిపడే సమయంలో అటక చివరకు వచ్చి మెల్లగా చూసింది. పిల్లలిద్దరూ బొద్దుగా తయారయ్యేరు. గనగునలా ఉతూ ఇంట్లో చలాకిగా తిరుగుతున్నారు. అతడూ, అతనిభార్య మాత్రం కొంచెం సన్నబడినట్లు అనిపించింది. అతడి భార్యముఖంలో మునపటి చలాకి తనం లేదు. కాంతితో వెలిగిపోయే ఆమె కళ్ళు వెల వెల బోతున్నట్లు అనిపించింది. అతడు మనిషి తిక్కినా, ముఖం మాత్రం బుగ్గలతో లావెక్కింది. ఇంతకు ముందే లేని చిన్న బొజ్జ వేరుగా కనిపిస్తోంది మనిషిలో మునపటి దృఢత్వం లేదు. అతడి కళ్ళు క్రింద నల్లని చారలు ఏర్పడ్డాయి. ఈ ఒక్క సంవత్సరంలోనూ అయిదు సంవత్సరాల వయసుకు మించిన వానిలా అతడు కనబడ్డాడు.

ఆ రాత్రి అలికిడి ముగిసేదాకా అటక దిగిరాలేదు ఆమె!

తరువాత మెల్లగాదిగి పిల్లలగదిలోకి వెళ్ళింది. వాళ్ళిద్దరూ నిద్రపోతున్నారు తరువాత అతడి గదిలోకి వచ్చింది. అతడిగదిలో కొత్తమంచమీద కొత్త

జరుపువేసి మంచి దుప్పటి పరచిపెట్టెను. గది స్వరూపమే మారిపోయినట్లనిపించింది. అంతా అమర్చినట్లు చక్కగా కాయారయివుంది. దుమ్ము పేరుకుపోయి నిన్నటివరకూ చెత్తగావున్న నేల ఇప్పుడు తళతలా మెరిసిపోతోంది.

అతడు కుర్చీలో కూర్చుని వున్నాడు!

అతడి ఎదురుగావున్న డిపార్టుమీంట్ గ్లాసు, సీసా వున్నాయి! సీసాలో ద్రవం తళతళలాడుతోంది. ఇది అతడికి కొత్త అలవాటు అనుకుంది ఆమె! దగ్గరలోనే అతడి భార్య నిలబడివుంది. కనులు నిండిన నీళ్ళతో! ఆమె క్షణం సేపు భార్యాభర్తలవంక చూస్తూ వుండిపోయింది.

“ఏమండీ! మీకు పుణ్యంవుంటుంది. నామాట వినండి. ఈ పదకొండు నెలల్లోనూ మీరు ఎంత మారిపోయారో మీకు తెలియడంలేదు. ఆరోగ్యం పూర్తిగా నాశనం కాకముందే దీన్ని మానండి!” అంటూ ఆభ్యర్థిస్తోంది భార్య.

“మొదలెట్టావా మళ్ళీ! ఫో! ఇక్కణ్ణించి! రోజూ వెధవసోద! నేను తాగుతాను! నువ్వు అరచి గింజుకున్నా మానను! నాఇష్టం! నాడబ్బు! నేను తాగుతాను!” అతడి మాటలు ముద్దగా వున్నాయి.

అతడికళ్ళు చింతనిప్పుల్లావున్నాయి.

అతడి ముఖం మనిషీరత్తం రుచి

మరియు పులములుంటావుండే అతడి జుత్తు చెదిరిపోయి అస్తవ్యస్తంగావుంది.

“ఏమండీ! మీకిది న్యాయంకాదు! ఇది మొదలు పెట్టిననాడే మీకు చెప్పేయి! అలవాటయితే మానలేరని! మొదటిరోజు పార్టీలో బలవంతంవల్ల తాగేసన్నారు. తరువాత స్నేహితులకోసం తాగేసన్నారు. తరువాత కంపెనీకోసం తాగేరు. తరువాత రవాత పార్టీలు పోయాయి, స్నేహితులు పోయారు. కంపెనీ, ఓంటి నెప్పలు అన్నీ పోయాయి. పోయినంత ఆస్తిపోయింది! ఆరోగ్యమూ పోయింది! ఇంకా ఎందుకండీ ఈ అలవాటు? దయ చేసి నాకోసం మానెయ్యండి. ఈ అలవాటుతో మీరు బంధువులమధ్య స్నేహితులమధ్య ఎంత చులకన అయిపోతున్నారో గుర్తించేరా? ఏనాడూ చేయరాదీ ఒక్కరూపాయికూడా ఎవరిదగ్గరా అప్పు చెయ్యనిమీరు, నెలాఖరురోజుల్లో పెస్కి సీసాలకోసం అప్పుతెస్తున్నారు. క్రితం వారంలో మీరు తీసికెళ్ళిన చేబదులు తిరిగి ఇవ్వమని పక్కంటాయన వాళ్ళ అబ్బాయిని మన ఇంటికి కబురంపితే నేను సిగ్గుతో ఎలా కుచించుకుపోయానో మీకు తెలిదు. మీరు గదిలో సీసా, గ్లాసుతో కూర్చుంటే గదివంక చూడడం నికే వణికిపోతున్నారు పిల్లలు. వాళ్ళకి మీకు మధ్య పెద్ద అగాధం ఏర్పడిపోతోంది. మీరొక్కదినం కేంపువెళ్తే

శ్చైం గెట్టుకు హాయే పిల్లలు ఇప్పుడు మిమ్మల్ని చూస్తేనే జడుసుకుంటున్నారు. ఎందుకని? మీకు చిత్తుకు ఎక్కువయి పోయింది. కోపం ఎక్కువయిపోయింది. తాగుడుతప్ప ఇంక దేనిమీదా మీకు ఆసక్తిలేదు! ఇంట్లోవచ్చిన మార్పులన్నిటికీ మీ తాగుడే కారణం! స్టీజ్! నేను కోరుకునేది ఈ ఒక్కటే! ఈవ్యసనం మానెయ్యండి! మీరుముసపటిమనిషి అవండి! అంతే!” అతడిభార్య కంటి నుండి ఏకధారగావర్షిస్తున్నాయి కన్నీళ్లు!

అతడు నోటివద్ద ఉంచుకోజోయిన గ్లాసును ఆమెవైపు క్రూరంగాచూసి ఆమె ముఖంమీదికి విసిరేడు. అది ఆమె ముఖానికి బలంగాతగిలి నేలమీద పెద్దశబ్దంతో పడి భగ్గున బ్రద్దలయింది!

“నాకు నీతులు చెప్పకు! నువ్వు, పిల్లలూ కట్టకట్టుకుని గోదాట్లో దిగండి! నేను మాత్రం తాగుడు మాన ను కాక మానను. అర్థమయిందా? నీమూలాన కొత్తగళాను పగిలిపోయింది. మరోటి పట్రా!” ముద్దగా సాగదీస్తూ అన్నాడు.

భార్య అక్కడ నుండి కదలేదు, ఏడుస్తు నిలబడిపోయింది.

“నీకే! తీసుకురమ్మందే చినపడటం లేదా? అహ!...చినపట్టంలేదా అని...” అంటూ కుర్చీలోంచి తూలుతూ లేచివచ్చి భార్య పీపువంటి గట్టిగా రెండు చదువులు చదివేడు.

నోటిలో చీరకొంగుకుక్కుకుని ఏడు

స్తునేలమీద కూలబడిపోయింది భార్య.

గోడ ఆనరాగా మెల్లగా తడుము కుంటూ వంటగదిలోకివెళ్ళి మరోగ్లాసు తెచ్చుకున్నాడు అతను.

సీసారోని ద్రవం గ్లాసులోకి, గ్లాసు లోనుండి అతడి పెదవులమధ్యకు వెళ్ళి పోయింది.

భర్త అరుపుంచూ, భార్యరోచుచూ పిల్లలిద్దరూ లేచిపోయారు.

భయంగా అడుగువేసుకుంటూ గది తలుపుదగ్గరే ఆగిపోయి ఏడుస్తున్న తల్లి పంక నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడి పోయారు!

నేల మీద పడిన భార్య రక్తలేక మూలుగుతోంది!

ఇంకో అయిదునిమిషాలు గడవడం దానే మరోగ్లాసు ద్రవం భర్త పెహం మధ్య ఇంకిపోయింది.

ఆ గదిలో ఒకమూలగా నిలబడి ఈ పండ్లినిచూస్తున్న ఆమె శ్రుతిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది.

ఆమె గుండెనిండా ఆనందం పొంగింది!

ఇంక ఈ యింటిలోవుండి పశ్చిత్తుల్ని పీడించాల్సిన అవసరం ఆమెకు కనిపించలేదు!

సీసారో ద్రవం పంక, ఖాళీఅయిపో తున్న గ్లాసుపంక మార్చిమార్చిచూసి, శ్రుతిగా నిట్టూర్చి, రిప్పున బయటకు ఎగిరి వెళ్ళిపోయింది ఆమె !!!

జీవం ఉట్టిపడేలాగ మురియండి

అపూర్వమైనది లిరిల్. పెచ్చుచి తరంగరేఖలు.
 మిమ్మకాయల్లోని కాకాదనపు ఉత్సాహం.
 తుదికై నీ. పుంజుకొనవలెనే లిరిల్ మిమ్మల్ని
 కవచంగా రూపొందిస్తుంది.

లిరిల్

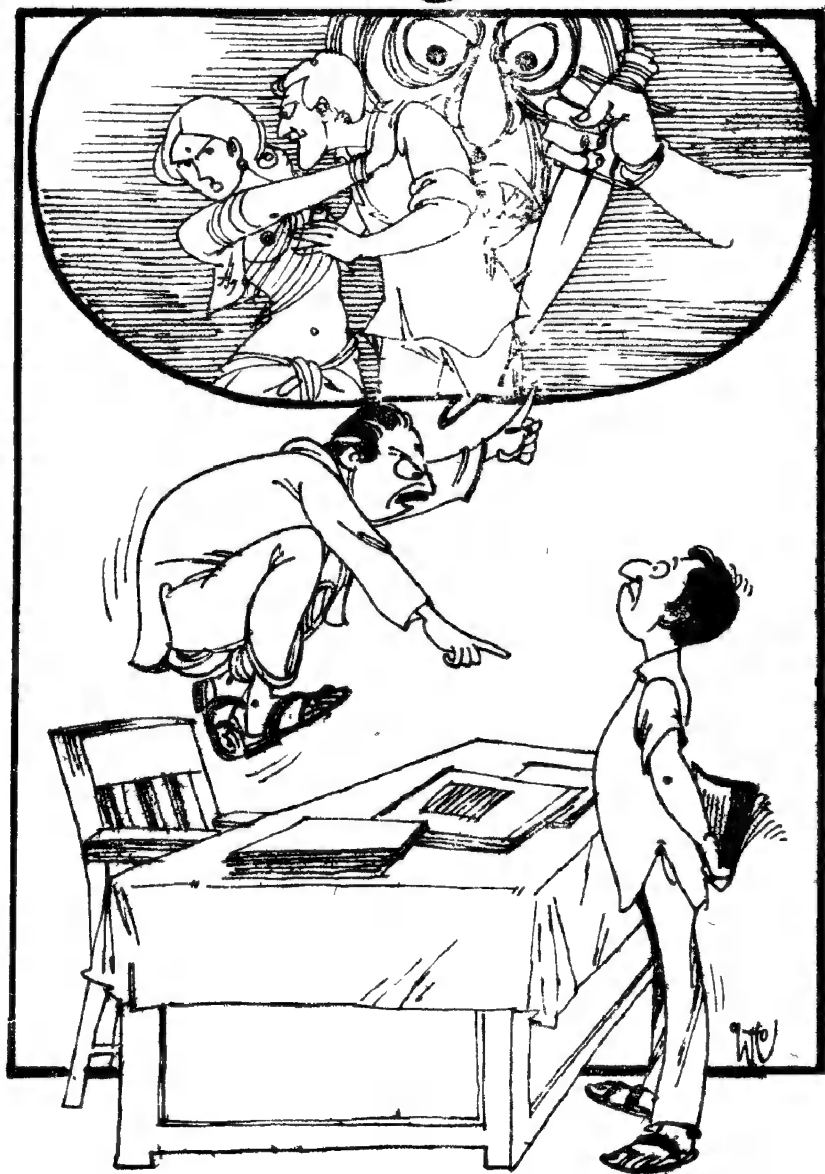
కాకాదనపు నువ్వు

అపూర్వమైనది లిరిల్

కాకాదనపు నువ్వు

అపూర్వమైనది లిరిల్

యర్రంకెట్టి నాయి వ్యక్తిమరాలజీ:11 పత్రికాపాఠశాల

సింహాద్రి పశ్చిమంగా విజృంభింపుచుంటూ
నడుస్తున్నాడు. తోడ్పడిన ఇంకో పంద
గజాల్లోనే ఉంది “తెలుగు గాలి” వార
పత్రిక ఆఫీస్ తను కథలు వ్రాయటం
ప్రారంభించి రెండేళ్ళయిందిగాని ఇదే
మొదటిసారి ఓ పత్రిక కార్యాలయానికి
రావడం.

గేటు దగ్గర వాచ్ మన్ అతన్ని చూసి
“తైరో” అన్నాడు తెలుగులో.

సింహాద్రి తైరో అయిపోయాడు.

“కహజానా?” అన్నాడు అతను మళ్ళీ
తెలుగులో.

“ఎడిటరు గారిని కలుసుకోవాలి!”

“సాయంత్రం నాలుగింటికి రా!”
అన్నాడిసారి అతను హిందీలో.

“ఇప్పుడు వెళ్ళకూడదా?”

“అయినెప్పుడోస్తారో - ఆయనకే
తెలిదు-అందుకని...”

సరిగ్గా అప్పుడే సూటర్ మీన్
ఇద్దరు గేట్ల సెంటి లోపలికెళ్ళటం జరి
గింది

“యూ ట్టర్! ఎడిటర్ కమ్స్”
అన్నాడు వాచ్ మన్ చిరువ్వుతో - తెలు
గులో

“మరినేను వెళ్ళవచ్చా?” అనుమా
నంగా అడిగాడు సింహాద్రి.

“నామ్ బోలో” అన్నాడతను మళ్ళీ

“సింహాద్రి”

“కహజానా ఆయా?”

“ఇక్కడే ఈడోరే ప్రస్తుతం!”

అతను ఓ కాగితం మీద వివరాలు రాసి
టైపుక్రూ స్రింక్రిడి చేతిలో పెట్టాడు.

“ఇంక లోపలికెళ్ళవచ్చు” అన్నాడు
హిందీలో.

సింహాద్రి ఇంగ్లీషులో నవ్వి - తెలుగు
నడక నడిచాడు లోపలికి.

ఎడిటర్ చుట్టూ పదిమంది మూగి
ఉన్నారు.

“ఎంక్వీరీయూచాచా?”

“రారేదాస్!”

“త్వరగా పిలిపించడయ్యా! టే
పాన్ తీగటంలేదు. ఫస్టున్నాను”

“సార్! ఇక్కడ ఈ భారంతో
కథ చివర కొంచెం ఖాళీ పెచ్చింది!
ఏం చేద్దామంటారు?” ఫోర్ మన్ కాబోయి
అడుగులున్నాడు.

“అది కూడా అడగామటయ్యా!
ఒక పక్షి ధక్కలతో పద్నాలుగు వేం
ఈర్లుంటాయి మన తెలుసా?” అని
రాస్యేయ్ అక్కడ! మన ఆర్టిస్టుతో
చిన్న పక్షిబొమ్మ కూడా వెయ్యించుకోవ
సోతుంది!”

ఫోర్ మన్ అనుమానంగా చూశాడు
ఎడిటర్ వంక.

“సార్! పక్షికక్కలతో నిజంగా
పద్నాలుగువేం ఈకలుంటాయా?”

“పెచ్చివాగుడు బాగకయ్యా! ఎవడికి
తెలుసు?”

“మరి తెలిందే ఎలా ప్రచురీస్తా
మండీ! ఎవరయినా అది తప్పని గొడవ

చేస్తే!...”

“నువ్వొక్కడ దొరికావయ్యా దేవుడా. పక్షిరెక్కలో ఎన్ని ఈకలుంటాయో ఎవడికి తెలుసు?”

“మామూలు పాఠకులకయితే తెలీదు గానండీ, జూఆలజీ బర్డ్స్ ఆలజీ, చదివిన వాళ్ళకు తెలుస్తుంది గదండీ!”

“తెలుస్తే మనకేం? ప్రాక్టికల్ గా ఓపక్షిని తెచ్చి ఈకలు రెక్కపెట్టి చూపించమంటాం!”

“ఒకవేళ రెక్కపెట్టి—మన సంఖ్య ఉప్పని ఋజువు చేస్తే?”

“అబ్బా—నిన్ను ఫోర్మాన్ గా పెట్టుకుని నేనెలా వజ్రస్తున్నానో నాకే తెలీటంలేదు. ఒకవేళ అలాజరిగితే ఇంకో సంచికలో మళ్ళీ ఓకథ కింద ఖాళీవచ్చిన చోట “ఫలానా సంచికలో పక్షిరెక్కకు 14వేల ఈకలుంటాయని ప్రచురించాం! అది తప్పు! కేవలం పదమూడువేల తొమ్మిది వందల నలభై ఆరేనని ప్రఖ్యాత బర్డ్స్ ఆలజిస్ట్ బ్రౌఫెసర్ శ్రీ పక్షేశ్వర రావుగారు తెలియచేస్తున్నారు.”

అని ప్రచురించేస్తాం! ఇంకనువ్వెళ్ళే నాపని చూచుకుంటాను” అతను వెళ్ళిపోయాడు.

“గురుజీ” అన్నాడు ఇంకోవ్యక్తి

“ఏమిటి నాయనా?”

“ఈ సంచికలో వ్యాపారప్రకటనలు ఇంకో అయిదు పేజీలు ఎక్కువ ఉన్నాయి”

“అలావచ్చేస్తే ఎలాగయ్యా! ఇప్పటికే రెండు సీరియల్స్— రెండు కథలు మాత్రం ఇస్తున్నాం పాఠకులకి! ఇంకేం తగ్గించమంటావ్?”

“ఒక సీరియల్ ఎత్తిపారేయండిసార్! మన పత్రిక నడుపుతోంది వ్యాపార ప్రకటనలకోసంగానీ. పాఠకులమీద ప్రేమ కోసం కాదుగదా!” నవ్వుతూ అన్నాడతను.

“ఆసంగతి నిజమేననుకో! అయినా అలాగనైప్పి—అయినా అలాసడెన్ గా సీరియల్ ప్రచురించకపోతే జనంగొడప చేయరా?”

“అలా కొత్తగా మాట్లాడతారేమిటి సార్! అప్పుడప్పుడు ఇలా వ్యాపార ప్రకటనలు ఎక్కువయినప్పుడు సీరియల్ ఎత్తిపారేసి

“ఫలానా సీరియల్— రచయితనుంచి సకాలంలో అందకపోవటం మూలాన ఈ వారం ప్రచురించలేకపోతున్నాం! వచ్చే వారం నుంచీ యదాప్రకారం ప్రచురిస్తాం!” అని ఓ ఎడిటర్ నోట్ పడేశా వాళ్లుగదా! మర్చిపోయాననుకుంటున్నారేమిటి?” ఎడిటర్ చిరాకుపడ్డాడు.

“సరేలేవయ్యా! వెళ్ళు అలాగే కానీ! ప్రతాడూ ఎడిటరే—నీయవ్వు! ఈ పత్రకలో!”

అతడు నవ్వుకుంటూలేచి “థాంక్యూ సర్” అనేసి వెళ్ళిపోయాడు.

అతనితోపాటు మరో యిద్దరు కూడా వెళ్ళిపోయారు.

నే కథమింతుకు
పాఠశాలపాఠశాల కాస్త
వీట నూసుకుని
ఇస్తాం చేపయ్య...
తెంత కుక్కరైతేమలా?

ఈలోగా ఓప క్రి సిల్కులాల్ని వేసు
కొని పాడావుడిగా ఆ గదిలోకి జొర
బడ్డాడు.

ఎడిటర్ అదిరిపడిలేచి చింబడ్డాడు.

“సమస్కారంనార్!”

“నూడు ఎడిట్రూ! మా బామ్మర్ని ఎల
క్షన్లో నిలబడ్డాడు నీకు తెలుసుగదా!”

“అయ్ తెలుసండీ! మనప్రెస్లోనే
పోస్టర్ కూడా కొట్టించాంకదా!”

“ఇప్పుడు తెగడబ్బు కరుసయిపో
తుండాది. కనుక మనప్రతికల తాలూకు
డబ్బుకూడా కావాలి!”

“అలాగే సార్!”

“కిందబీనెల కతలూ, నవలలపోజీ
పెట్టాంకదా! ఏవయిందది!”

“బహుమతిపొందినకథలూ, నవలలూ
అన్నీ మీమరదలుగారు సెలక్ట్ చేశారు
గవండీ! పచ్చేవారం ఎనౌన్స్ చేస్తున్నాం!”

“దవుమతుల మొత్తం ఎంత?”

“ఇరవై వేలండీ!”

“అయితే ఆ పోజీ ఎత్తిపారేయ్—
ఇప్పుడు డబ్బులేదు. ఎలక్షన్లకికాలి!”

“కానీ మరీపోజీ...”

“ఓర్పీయవ్వు! ఇందులో కొత్తేవుం
దయ్యా! బవుమతికితగ్గ కతలూ, నవ
లలూ రాలేదు—అంచేత పోజీ ఎత్తేశాం
అని రాసెయ్! అందరూచేసేదేగాఇది!”

“అలాగేనండీ!”

“ఇంకేవయినా డౌట్లున్నాయా?”

“ఇంకేం లేవండీ!”

అతను వెళ్ళిపోయాడు. ఎడిటర్ కూర్చుని
“చూమ్మ” అనుకుంటూ ఉండిపోయాడు. ఇదే
సమయమని సింహాద్రి తక్కునలోపలకు
జొరబడ్డాడు.

“నమస్కారమండీ!”

“నమస్కారం బాబూ!”

“నా పేరు సింహాద్రి అండీ!”

“ఓహో ఎలక్ట్రిషియన్? చూడు
బాబూ! ఈ ఫాన్ రెండ్రోజుల్నుంచీ తిర
గటలేదు! చెమటతో ఛస్తున్నాననుకో!
రిపేర్ లాగించేయ్ — నీరు పుణ్యం
వుంటుంది!”

సింహాద్రి ఖంగారుపడ్డాడు.

“అబ్బే—నేను ఎలక్ట్రిషియన్ కాదండీ!
రచయితని! రచయిత సింహాద్రి!”

“రచయితవా?” నిరుత్సాహంగా
అన్నాడతను.

“అవునండీ!”

“ఎలక్ట్రిషియన్ వికాదా?”

“కానండీ!”

“పోనీ ఎలక్ట్రిషియన్ వి కాహాయిగా,
నీకు ఫాన్ లు రిపేర్ చేయడంపచ్చా?”

“రాదండీ!”

“ఎందుకని?”

“నేర్చుకోలేదండీ!”

“ఛ!ఛ! ఏం రచయితలండీ మీరు!
ఫాన్ రిపేర్ చేయడం రాకపోతే ఎలా?
ఇప్పుడు చూడండి! ఎంతకష్టమయి
పోతోందో! ఓఫ్ ఫ్లై—”

“అవునండీపాపం! చాలా కష్టమయి
పోతోంది...”

“ఫాన్ రిపేర్, ఇన్ స్పెక్టివ్ రిపేర్—
ఇలాంటివి—రచయితలన్నాక నేర్చుకోవా
లండీ!”

“అ...అ...అవునండీ!”

“సడెన్ గా ఏదోకథలో హీరోయిన్
వాళ్ళ ఫాన్ చెడిపోయిందనుకోండి!

అప్పుడు ఎలా రిపేర్ అయిందో
రాయాలంటే మీకూ రిపేరింగ్ తెలిసి
ఉండాలి కదా?”

“అఫ్ కోర్స్—నిజమేనండీ! నేనటు
సైడ్ నుంచీ ఆలోచించలేదు—”

“ఇంతకూ మీరేం రాస్తూంటారు?
ఎక్కువ సెక్స్ రాస్తారా?”

అడిగాడతను అనుమానంగా.

“అబ్బే—నేను సెక్స్ రాయనండీ!”

“పోనీ మర్డర్లు—అంటే క్రైమ్
రాస్తారా? సస్పెన్స్ రాస్తావా?”

“అబ్బే! అదికూడా రాయనండీ!
ప్లెయిన్ సొషల్ స్టోరీస్—”

“అయితే ఇక వెళ్ళండి!”

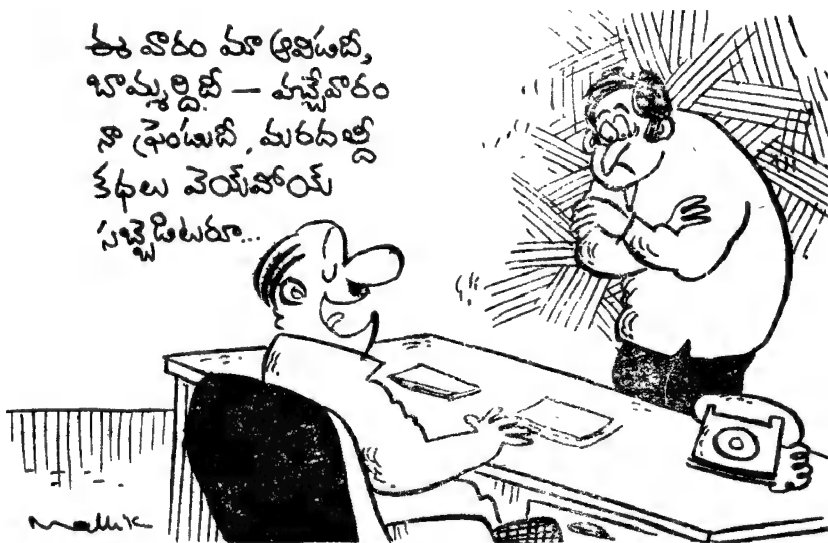
“వెళ్ళిపోవాలా? అదేమిటండీ?”

“అవునయ్యా! సెక్స్, క్రైమ్,
సస్పెన్స్, థ్రిల్లర్—ఇలాంటివేమీ
లేని రచనలు మాకక్కర్లేదు— త్వరగా
వెళ్ళండి బాబూ! అసలే ఓ పక్కన చెమ
టతో ఛస్తున్నాను— అన్నట్లు మీకు ఫాన్
రిపేర్ కూడా రాదుగదా?”

“రాదండీ”

“సిగ్గుండాలండీ అమాట చెప్పడానికి!
ఏమీ వ్రాసుకుండా ఏమి రాస్తారండీ మీరు?”

ఈ వారు మా క్రిమినల్,
బామ్మర్లదే - వచ్చేవారం
నా ఫోనుదీ, మరదల్లో
కథలు వెయ్ వోయ్
సజ్జడిటరూ...

“అధికార్! నా నవం ఒకటి మీరు చదివి...”

“వద్దు బాబూనద్దు! ఇప్పటికే చదవాల్సిన నవలలు 116వ-ఎనిమిదేళ్ళ సుంచీ అలాపడి వున్నాయ్. ట్రైమురేడు! డిఫ్ ఫెఫ్- ఈ ఎలక్ట్రిషియన్ ఎప్పుడొస్తాడో ఏమో!”

“చూడండి ఎడిటరుగారూ! మీ పత్రికంటే నాకెంతో అభిమానమండీ! అందుకనే నవల కష్టపడి రాసి”

“నమస్కారమండీ!” అంది కమ్మని గొంతు.

ఎడిటరు మొఖం స్విచ్ వేసిన బల్బులా వెలిగింది.

“ఆ-నమస్కారమండీ! రండి! కూర్చోండి!”

ఆ అందమైన శ్రీ ఆకారం పచ్చి సింహగ్రే పక్కనే కుర్చీలో కూర్చుంది.

“నేను రచయిత్రి కై కేయి నండీ!”

“అబ్బబ్బబ్బబ్బబ్బ! సమస్కారమండీ చాబూ సమస్కారం! రచయిత్రి కై కేయి మీరా? ఎంతకాలానికి ఆఫీస్ కొచ్చారు!”

“కొన్ని గేయాలు రాసుకొచ్చానండీ! చాలా బావుంటాయ్! చీమలగురించి అన్నమాట! నిజంగానండీ పాపం మీకు తెలుసో తెలీదో- చీమలకున్నంత సంస్కారం, సివిలైజేషన్- మనుషులకు లేదండీ! ఉదాహరణకు చీమల్లో కూడా ఎలక్షన్లు ఉంటాయన్న మాటండీ పాపం ఆ ఎలక్షన్లలో”

ఎడిటర్ కేం చేయాతో తోచలేదు.

“ఉఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్!” అంటూ అరచాడు కోపంగా

“ఏమిటండీ అలా అరిచారు పాపం!” అశ్చర్యంగా అడిగింది కైకేయి

“ఛా నం డీ! ఛాన్ చెడిపోయింది! అసలే ఉక్కపోసి ఛస్తున్నాను; అన్నట్లు మేము గేయాలు ప్రచురించటం మానేశామండీ!”

“అయ్యో! ఎండ్లుకనండి? పాపం?”

“గేయాలు ప్రచురించడం చాలా పాపం! అంచేత వద్దని ఉత్తరాలు రాస్తున్నారండి పాతకులు—అందుకని...”

“గేయరచయితలకు ఇలాగయితే ఇబ్బందేనండీ పాపం!”

“అయినా మీరు నవలలు రాయక గేయాలు ఎందు కొచ్చిందండీ?”

“అయ్యో! రాయలేదని ఎవరన్నారండి పాపం! గేయాల సంగతి తేల్చుకున్నాకే నవలలు సంగతి చూట్టాడొచ్చని ఊరుకున్నానండీ!”

అంటూ లేచి గడపవరకూ వెళ్ళి

“హులూ! ఇలా తీసుకురా!” అందామె

మరుక్షణం ఓలావుపాటి వ్యక్తి బుజం మీద ఓ పెద్ద బస్తాలాంటి మూటతో లోపలి కొచ్చాడు.

“ఆనవలల్ని టిప్లూ! అందామె.

అతను చకచక బస్తావిప్పి లోపల్నుంచీ బాగాలావుపాటి నవలలు తిసి చేబుల్ మీదుంచాడు.

“ఏమిటండీ ఇవి?” కారిపోతున్న

చెమటలు తుడుచుకుంటూ అడిగాడు ఎడిటర్.

“నవలలండీ! రెండు నవలలూ రాయడానికి రెండేళ్లు పట్టేదండీ! రెండూ కూడా—ఆప్పుడే ఇద్దరు ప్రొడ్యూసర్లు కొనేశారన్న మాటండీ!

రెండింట్రోనూ ఎస్టిరామారావుగారు హిరోగా వేస్తేనే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయం; నిర్మాతల అభిప్రాయమూ నండీ! కానీ మరిప్పుడు రామారావుగారు సినిమాల్లో వేయరట గదండీ! అందుకని ఈలోగా ఏదోయినా పత్రికలో సీరియల్ గా వేయించమని నిర్మాతగారు చెప్పారండీ!”

“ఉఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్” అంటూ అరిచాడు ఎడిటరు.

“ఏమిటండీ అన్నారు?”

“ఛానండీ! చెడిపోయి రెండు రోజులయింది! ఎలక్ట్రిషియన్ రా లేదు. అన్నట్లు మీకు ఫాన్ రిపేర్ చేయడం వచ్చా?”

ఆమె నవ్వింది.

“ఒకసారి చేశానండీ! కానీ ఆతరువాత ఎంతమంది ఎలక్ట్రిషియన్లను పిలిపించినా అస్సలు తిరగలేదది! అప్పటి నుంచీ హవారు ఏ వస్తువూ రిపేర్ చేయవద్దన్నారండీ!”

“అలాగా! మీవారంటే నాకెంతో గౌరవం కలుగుతోంది! ఇంతకూ మీ న్నవలల్లో సబ్జెక్ట్ ఏమిటండీ?”

నవంబరు 14 బాలల దినం.

పరుగెత్తే కాలం

బాల్యం నిద్రలేలో అయిపోతుంది. వ్యూహాలు దుగిలిపోతాయి, యిచ్చే అవకాశం, నవలయం ఎంత పరిమితం? మైలురాళ్ళలా, మెట్లమెదటి తవ్వకుతున్న, ముద్దమూట, మీ సంకల్పానికి మురివ్వగలిగినంత రక్షణ, యివ్వండి. స్కూలుకెళ్ళిన మొదటిరోజు-అనుగడగలుగా, పరుగెత్తేయూ, మరి జీవిత జీమా దానికి చేదోడు వాడోడుగా పాలు సంఘటనలు-అడ్డుకునేలో? అయిపోవడం, నిస్తాయక పంతుకునేలా చెయ్యండి. అది, సరిగ్గా యిమడగల ఒక బాధలు, బాధ్యతలు. స్వతంత్ర జీవితపు నిరువు బాధ్యతలు. పాలి-మీ రాదు పాలిట సురక్షితమైన పునారి అవుతుంది. రాదోయే జీవిత సంగ్రామానికి సంబంధం కావడానికి బాల్యం జీవితపు రహదారిపైనే పరివసం నుగమం అవుతుంది.

ఉచితం!

6 రంగురంగుల వన్యమృగాల ప్లిక్లర్లు!

మీరు కేవలం ఒకరల్లా యీ కూచిన్సి టిలికి చెప్పండి:

మనలో (వర్ణం: డ్రా వర్ణం రేషన్స్), ఎక్కడె అవ్వ నండియూ,

ఓ. ఓ. డాక్స్ 9991, బొంబాయి 400 021.

పేరు _____

అడ్రసు _____

_____ పిన్ _____

మీరు ఏ పురికి నుండి ఈ కూచిన్సి తీసుకున్నారు _____

వర్ణం: డ్రా వర్ణం రేషన్స్, ఎక్కడె అవ్వ నండియూ, ఓ. ఓ. డాక్స్ 9991, బొంబాయి 400 021.

తైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

“ఫామిలీ సెంటిమెంట్స్ అండి!”

“అంటే బాగా సెక్స్ రాస్తారా?”

“అయ్యో! తెగరాస్తానండి! ఎనిమిది రేవలూ; నాలుగు పర్వన్స్—”

“అలాగా! మరి క్రైమ్ రాస్తారా?”

“నవల్లో ఆఖరివందపేజీలూ క్రైమ్ నండి! పద్నాలుగుమంది హత్యచేయబడతారు—”

“అయితే సారీ మేడమ్! మేము ఇలాంటి నవలలు ప్రచురించటంలేదు. రేపలం సాదా ప్రేమకథలు మాత్రమే ప్రచురిస్తున్నాం!”

“అయ్యో! ఎందుకనండి పాపం?”

“ఏమోనండి! మా పాలసీ అది!”

“మంచిపాలసీ కాదండి పాపంమీది! మీ పత్రిక సర్క్యులేషన్ దెబ్బకు పడిపోతుంది! చూస్తూండండి పాపం!”

“చూస్తూంటానండి పాపం - ఇంక మీరు...”

“వస్తానండి పాపం! రాములూ-నవలలు కట్టకట్టెయ్-వేరే పత్రిక్కివెళ్దాం!”

ఇద్దరూ లేచి వెళ్ళిపోయాకగాని సింహాద్రి కోలుకోలేదు.

“సార్! సాదాప్రేమ కథలు వేస్తానని ఆమెతో అన్నారకమా?”

“మీ రెవరు?” ఎవరో కొత్త వ్యక్తిని చూచినట్లు చూచాడు ఎడిటరు.

“నేను రచయిత సింహాద్రినండి!”

“చిమ్మల్ని ఇంతకుముందెన్నడో చూసినట్లుంది!”

“అవునండి! చూసేవంటారు!”

“ఎక్కడా?”

“ఇక్కడేనండి! గంటసేపట్నుంటే నేనిక్కడే ఉన్నాను.”

“అలాగా! చాలాసంతోషం! ఈ ఫాన్ ఒకటి చెడిపోయి చచ్చింది! నానా అప్రస్థగా ఉందనుకోండి!...”

ఫోన్ మన్ మళ్ళీ హడావుడిగా తయారవుతున్న ఫారాలు పట్టుకొచ్చాడు.

“సార్ - మా సపత్రిక ఫారంలో ఈ కథదగ్గర ఒకకాలమ్ ఖాళీచచ్చిందండి! ఏం వేద్దామంటారక్కడ?”

“మన ఎలక్ట్రిషియన్ ఫొటోవేసి ‘కనిపించడంలేదు’ అని వేయండయ్యా రెండోజుల్నుంచీ భస్తున్నాను-ఎవ్వడూ పట్టించుకోడు”

“త్వరగా చెప్పండిసార్! ప్రింటింగ్ ఆగిపోయింది!”

“ఏమయినా జోక్స్ వేయవయ్యా!”

“లేవండి! అయిపోయామ్”

“మన పాతపు స్తకాల్లోబిత్తీసి మళ్ళీ వేయండి!”

“పాతపు స్తకాల్లోవే ఇప్పటికీ ఆరు సార్లు వేశామండి ఒక్కోకూ!”

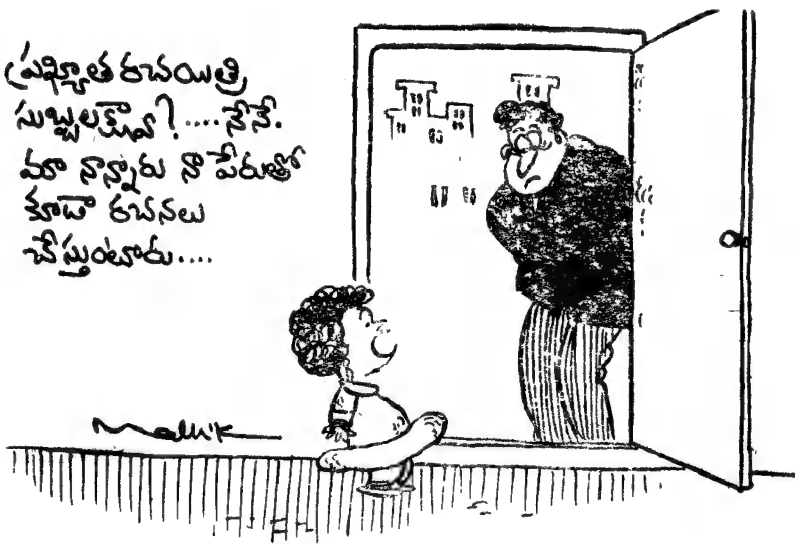
“అయితే రచయిత [త్రు]లకు మనవి వేసేయండి!”

“మేటర్ ఏంవేయమంటారు?”

“పాతదేనయ్యా! కథ ఇన్ని పేజీలకు మించకూడదు, సొంతకథ అన్న హామీ ఉండాలి. స్థాంపులు జతపరచాలి. రెండే

ప్రశ్నిత కపయిత్రి
 సుఖ్యలయో?.... నేనే.
 మా నాన్నాడు నా పేరుతో
 కూడా కపయలు
 చేస్తుంటాడు....

శ్లోవరకూ కథలగురించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపచూడదు. ఒకవేళ ఈలోగా రచయిత చనిపోతే అతనికథ అతనికి పంపబడుతుంది-ఇలా ఒకటి తయారు చేశాంకదా ఆ మధ్య?”

“సరేనండి!”

అతను వెళ్ళగానే ఎడిటరు సింహాద్రి వంక చూసాడు.

“మీరు ఎవరో చెప్పలేదు”

“నేను రచయిత సింహాద్రినండి!”

“ఓ అలాగా! చాలా సంతోషం! అన్నట్టు మీకు ఫాన్ రిపేరు చేయడం వచ్చా?”

“రాదండీ”

“అయ్యో! పచ్చనుకున్నానే-”

ఇంకో కుర్రాడు పరుగుతో వార పత్రిక ఫారాలు పట్టుకొచ్చాడు.

“సార్! ఈ పారంలో ఇక్కడ చిన్న ఖాళీవచ్చింది! ఏంచేయమంటారు?”

“ఏదయినా గేయం వేసేయండి.”

“ఒకటి గేయం ఉందిసార్! అదేమో బాగా పొడుగెక్కుతుంది!

“సగం సరికేయండయ్యా బాబూ! అదికూడా చెప్పాలా?”

ఆ కుర్రాడు వెళ్ళిపోగానే ఇంకోతను వచ్చాడు.

“సార్ ఈ సీరియల్ ఈ పేజిల్లో చాలటం లేదండీ!”

“ఎన్ని లైన్లు ఎక్కువొస్తోంది?”

“ఇరవై లైన్లు ఎక్కువొస్తోంది!”

“నవల మధ్యలో ఓపేరా ఎత్తేయం డయ్య, సరిపోతుంది- ఇలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలు - కూడా నాకే వచ్చి చెప్పాలా?”

“ఏమోసార్! ఏదయినా ముఖ్యమైన పేరా తీసేస్తే పాఠకులు గొడవ చేస్తారే మోనని-”

“నాతలకాయ్ గొడవచేస్తారు! కింద దేడు ఆరచయిత్రిగారి నవలలో అరవై పేజీలు ఎక్కడో పోయినయ్ గుర్తుందా! అలాగే లాగించేసాం! ఎవరయినా తెలుసు కున్నారా? ఆఖరికి ఆరచయిత్రి కూడా గుర్తుపట్టలేదు!”

ఆకుర్రాడు పరుగుతో వెళ్ళిపోయాడు సింహాద్రి లేచి మానంగా బయటికి వచ్చేశాడు. ఇప్పుడు తను వెళ్ళాల్సింది ‘ఆంధ్ర ఘోష’ వారపత్రికకు! రిక్షా పిలిచాడతను.

“ఎక్కడికి సార్?”

“ఆంధ్ర ఘోష వారపత్రికకు!”

“ఆ పత్రిక కు నేను రానుసార్!”

“అదేమిటి? ఎందుకని?”

“వాళ్ళకూ నాకూ పడదండీ!”

“ఎందుకు?”

“నా కార్టూన్లు వేసుకుని పారితోషం ఎగ్గొట్టారండీ వాళ్ళు!”

సింహాద్రి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“నువ్వు కార్టూన్లు వేస్తావా?”

“ఏం? వేయడదా?” కోపంగా అడిగాడతను.

“అహహహ! వేయకూడదని కాదు! నీకు కార్టూన్లు వేయటం వచ్చా?”

“మన పత్రికల్లో కార్టూన్ వేయటానికి పెద్దచిత్రాలు గీయటం వచ్చి ఉండా లేమిటి? ఎనిమిదంకెవేసి, పై స్కూల్లో కళ్ళు ముక్కు లాంటివి పెడితే అది కార్టూనే గదాన?”

“అహ...అది నిజవే అనుకో! పోనీ జోక్ అయినా రాయటం రావాలికదా?”

“చూడండిసార్! మీరెప్పుడూ తెలుగు మాగజైన్స్ చూస్తున్న బాపతు కాదను కుంటాను! మంచి వ్యంగ్యచిత్రం, దానికి తగ్గ కాష్టనూ ఉంటే అదేవడూ తెలుగు పత్రిక పంపరు సార్! పంపినా మన వాళ్ళు తిప్పి పంపించేస్తారు అర్థంకాక! అందుకే నేను కార్టూన్లుగీసే హాబీ మానే శాను సార్!”

“మరిప్పుడు నీ హాబీ ఏమిటి?”

“ఓ తెలుగుపత్రిక ప్రారంభిస్తున్నాను సార్ త్వరలో!”

“నువ్వా?”

“అదేమిటండీ, అన్నిటికీ అట్లా ఉలిక్కి పడతారు? ఏం నేను పత్రిక నడపకూడదా?”

“కానీ నీకు సాహిత్యం అదీ బాగా తెలాసా అని?”

“ఎందుకు సార్ అలా పిచ్చిమాటలు మాట్లాడతారు? తెలుగుపత్రిక పెట్టటానికి సాహిత్యం కావాలా? రెండు సీరియల్సు, రెండు కథలూ, ఓ డాక్టరు - పేషంట్

శీర్షిక, పెబ్బడిముందు గర్భవతి అవడం తప్ప, ఒప్పా అనే చర్చ రెండుపేజీలు, వంకాయతోబర్ఫి అనే ఘటకం ఓపేజీ, సైక్లోన్ లో జరిగిన నష్టంగురించి బాధగా కన్నీళ్ళుకూర్చే ఎడిటోరియల్, ఓపేజీడు వారఫలాలూ, ఓ పేజీడు సినిమాలూ, ఓ సైన్స్ పజిలూ, ఓ బేవుడి క్లబ్ ఫోబో దానికింద వ్యాసం—ఇవీ! ఈమూత్రానికి సాహిత్యం తెలియాలా? ఎందుకు సార్ సాహిత్యం తగలేనుకోను? నాకు హరి కథ చెప్తారేమిటి?”

సింహాద్రి ఇంక అక్కడుండటం శ్రేయకరం కాదని ముందుకి నడిచి వేరే రిజా ఎక్కాడు.

‘అంధ్ర మోష’ ఎడిటర్ ఎయిర్ కండిషన్ రూములో కూర్చుని ఉన్నాడు.

“నమస్కారమండీ!”

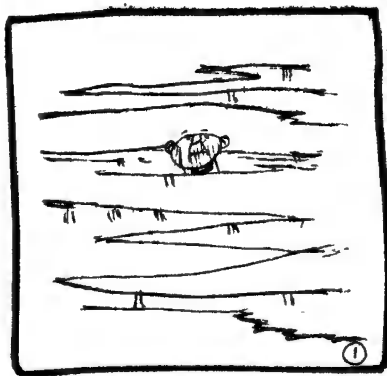
“నమస్తే-నమస్తే! కూర్చోండి!”

“నాపేరు సింహాద్రి! నేను రచయితను!”

“పారితోషికం కోసం వచ్చా రా? కొంచెం ఆలస్యం అయినమాట నిజమే ననుకోండి! కానీ ఇప్పుడే రెండేళ్ళక్రితం ప్రచురితమయిన కథలకు పారితోషికం పంపడం ప్రారంభించాం! మీ కథ మా పత్రికలో పబ్లిష్ అయి ఎన్నేళ్ళయింది?”

“అబ్బే! నా రచనలేమీ ఇంతవరకూ మీ పత్రికలో పబ్లిష్ కాలేదండీ!”

“అ! లేదా! అయితే మ రెండు కొచ్చారు?”

“నేవ్రాసిన నవలొకటి మీకిద్దామని”

“నవల! వెరిగుడ్! ఏం నవలండీ అది? దేనిమీద రాశారు?”

“ప్రేమకథండీ!”

“ట్రాన్...” అరచాడతను!

సింహాద్రి గాబరాపడ్డాడు. “ఏమిటండీ అరిచారు?”

“ట్రాన్ అన్నాను! అలాంటి కథా పస్త్రపు మాసపత్రికలో పనికిరాదండీ! అయినా మీలాంటి యువకులు విప్లవం గురించి రాయాలండీ! మన సంఘంలో జరుగుతున్న ఎక్స్ ప్రెయ్ బేషన్ గురించే రాయాలండీ! రాసి జనాన్ని మేల్కొల్పాలి! రెచ్చగొట్టాలి! రక్తం వెల్లువగా ప్రవహింపజేయాలి! ప్రజారాజ్యం రావడానికి శంఖారావం ఊదాలి!”

“సార్!” ఫ్యూన్ లో పలికొచ్చాడు.

“ఏమిటి?”

“ఆ చెప్పలు కుట్టేవాడు పేపీషెడు తున్నాడుసార్! నాలుగుచోట్లకుట్టి, కొత్త

రెడర్ కూడా వేశాడట! రెండు రూపాయలు ఇమ్మంటున్నాడు”

“వాడికేం పొగరెక్కిందా? మన ఆఫీస్ గేటుబయట పోసీలేగదా అని కూర్చోనిస్తున్నాం! ఇలా పిచ్చివేషాలేస్తే మన ఆఫీస్ కాంపౌండ్ వాల్ ని అనుకొని కూర్చోదానికి వీల్లేదని చెప్ప!” కోప-గా అన్నాడు ఎడిటర్.

“ఎంతయినా మీరిచ్చే ఒక్క రూపాయి చాలా తక్కువసార్! పాపంవాడు గంట సేపు శ్రమపడి కుట్టాడని-” జాలిగా అన్నాడు ఫ్యాన్.

నీ కూడా పొగరెక్కినట్లుండే- వెళ్లు! మర్యాదగా అర్థ రూపాయి తీసుకుని నోర్ముసుకుని కూర్చోమని చెప్ప! లేపోతే ఈ చుట్టపక్కం కన్నడకుండా గెంటిస్తా!”

ఫ్యాన్ వెళ్ళిపోయాడు.

“అ! మీరు నేనేం చెప్తున్నాను?” సింహాద్రినడిగాడు ఎడిటరు.

“అదేనండీ! మనం మంట్ బీదాడిని గొప్పొడు ఎలా ఎక్స్ ప్లాయిట్ చేస్తున్నాడో తెలియజేసే రచనలు చేయాలని చెప్తున్నాడు!”

“కరెక్ట్! కష్టపడి; చెమటో డ్రి; రెక్కలు ముక్కలుచేసుకుంటే వాడికి లభించేది ఓపూట అన్నం-కణికనేలమీద నిద్రా; చెట్టుకింద నివాసమూనా? ఏమిటది? ఏమిటి అన్యాయం? మా పత్రిక పాలనీ ఈ ఎక్స్ ప్లాయ్ చేషన్ ని బయట

పెట్టటం! బీదాడికి కాపీటలిస్టులు చేస్తున్న అన్యాయాన్ని-అందరికీ తెలియజేయటం! అ-దుకే అన్నీ అలాంటి రచనలే వేస్తున్నా-! ఉదాహరణకు ఈ సంచికలో సె-టర్ స్పెర్డిడ్ కథ చూడండి! ఓసారి చదవండి!” అంటూ పత్రిక సి హాద్రకి అందించాడతను.

“సార్!” గడ్డం పెంచుకున్న ఓవ్యక్తి లోపలికొచ్చాడు.

“ఎవరు? ఆర్టిస్ట్ గారా! రండి! కూర్చోండి!”

“నా బొమ్మలకు మరితక మొత్తం ఇచ్చేరేమిటండీ! ఎంతో కష్టపడి వేశానవి!”

“మారేటు అంటేనండీ! మా పత్రిక పాలసీ ప్రకారమే రేట్లుంటాయ్-”

“కానీ చిన్న పత్రికలు కూడా మీరంటే ఎక్కువ రేట్లు ఇస్తున్నాయికదండీ!”

“అది వాటి పాలసీనాయనా! మేమేం చేస్తాం? ఇష్టమయితేనే మా పత్రికి-బొమ్మలవేయండి! లేపోతేలేదు-అన్నట్లు ఇదిగో-నువ్వువేసిన ఈ బొమ్మలో గొప్పొడు-బీదాడిని నేలమీదపడేసి తొక్కేయడం మంచి ఎక్స్ ప్రెషనేగాని; బీదాడి మొఖంలో ఇంకా దీనత్వం! గొప్పొడి మొఖంలో ఇంకా క్రౌర్యం కనిపించాలి! ఆ ఎఫెక్ట్ గీసుకురా!”

ఆర్టిస్ట్ గొణుక్కుంటూ ఆ బొమ్మ తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

“కథ చదివానండీ!” అన్నాడు
సింహాద్రి!

“ఏ కథ?”

“అదేనండీ సెంటర్ స్పెడ్!
గొప్పాడు ఎ.సి.రూమ్ లో కూర్చుని
క్షిణ్ణి తింటూండే- బీదాడు వెళ్ళిపోడిచేసి
ఆ ఇక్షిణ్ణి తను తింటాడు.”

“అదోయ్! అదీ రిఫల్యూషనండీ!
ఇలాంటి కథలే బీదాళ్ళు కళ్ళు తెరి
పిస్తాయ్! కర్తవ్యాన్ని బోధిస్తాయ్!
నువ్వు కూడా ఇలాంటి కథలే
రాయాలి!”

“సరేనండీ!”

చేబుల్ మీదున్న ఫోన్ మోగింది.

“హలో! ప్రొఫెసరుటర్ గారా! సమ
స్కారమండీ! ఏమిటిసార్! కాపిటలిస్ట్
పార్టీవాళ్ళాస్తే- పాతికవేలు డొనేషన్
ఇమ్మని వైనాన్స్ మేనేజర్ తో చెప్ప
మంటారా? అలాగేనండీ! చెప్తాను”

“ఇంక వస్తానండీ” లేచి బయటి
కొచ్చాడు సింహాద్రి.

మళ్ళీ రిజావెక్టి- “సరళ” చూస
పత్రిక ఆఫీస్ చేరుకున్నాడు.

ఓ చిన్న పెంకుటిల్లది.

ఓ కుర్రాడు గడపదగ్గర కూర్చుని
కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు.

“ఏయ్ తంబీ!” పిలిచాడు సింహాద్రి.

“ఏంసార్?” ఉలిక్కిపడిలేస్తూ అడి
గాడు.

“ఎడిటరు గారున్నారా?”

“ఎడిటరుగారు లేరుసార్! ఓనరు
గారున్నారు!”

సింహాద్రి లోపలకు నడిచాడు.

పెద్దగది! పెద్దచేబులూ! ముందు
మరో చిన్న చేబులూ ఓ అరడజను
కుర్చీలూ ఉన్నాయ్. పెద్దచేబుల్ వెనుక
ఓ లావుపాటి వ్యక్తి కూర్చుని ఉన్నాడు.
అతని ముందు మందుసీసా; గ్లాసు
ఉన్నాయ్.

“నమస్కారమండీ! నాపేరుసింహాద్రి,
రచయితను!”

“హల్లో హల్లో హల్లో హల్లో హల్లో!
రచితవింహాద్రిగారు మీరా- స్వాగతం!
రండి! కూర్చోండి!” అన్నాడతను
కుర్చీలో నుంచి సగంలేచి.

సింహాద్రి కుర్చిలో కూర్చున్నాడు.

“మందు కొడతారా?” అడిగాడతను.

“వద్దండీ! అలవాటు లేదు!”

“ఏమిటి? అలవాటు లేదా? మీరేం రచితలండీ! మందలవాటు లేపోలే కదలేం రాస్తారు-మందు కొట్టకుండా రాషిన కతలు జనమేం వదువుతారు?”

“ఎడిటరుగారు లేరాండీ?”

“మా ఇంటికి కూరగాయలుపట్టు తెచ్చాడు! ఇంకో అరగంటలో వచ్చేస్తాడు. కూర్చోండి!”

“మా పత్రిక ఎలావుంటోంది వెంకటాద్రిగారు?” అడిగాడతను.

“నాపేరు సింహాద్రి అండీ! వెంకటాద్రి కాదు!”

“అయామ్ షేరీ! సింహాద్రి గారనుకున్నాను! షేరీ! ఇంతకూ మా పత్రిక ఎలా ఉంటుందో పెప్పనే లేదు వెంకటాద్రిగారూ!” సింహాద్రికి చిరాకేసుకొచ్చింది.

“నాపేరు సింహాద్రిండీ! మీ పత్రిక బాగానే ఉంటోంది!”

“బాగానే ఏమిటండీ! అద్భుతంగా ఉంటోంది! కొత్త ఎడిటర్ని ఈ మధ్యనే వేశా! అబ్బాబ్బాబ్బ ఏం తెలిసండీవాడికి మా ఇంట్లో పనంతా చిటికెలో వేషేస్తాడు. ఇంటిపనిలోనే కాదుచుమండీ! షాహిత్వంలో కూడా గొప్ప జీనియన్.

ఇదిగో పుస్తకాలు పూడండి!” అంటూ డేబుల్ మీదున్న రెండు పుస్తకాలు తీసి చూపించాడు.

ఒకటి విశ్వనాథ సత్యన్నారాయణ పుస్తకం, మరోటి రాచకొండ విశ్వనాథ శాస్త్రి పుస్తకం!

“చూషారా! ఆడు - మా ఎడిటరు-విశ్వనాథ విశ్వనాథశాస్త్రి నుంచి రాచకొండ సత్యన్నారాయణ పరకూ-ఊహు! షేరీ! మెలికపడింది! రాషకొండ సత్యన్నారాయణ నుంచి-ఊహు! షేరీ! మళ్ళీ మెలికపడింది! విశ్వకొండ సత్యన్నారాయణశాస్త్రి నుంచి రాచనాథ విష్య-ఊహు! షేరీ! మళ్ళీ మెలికపడింది! రాషనాథ విశ్వన్నారాయణ నుండి విష్యకొండ వత్సన్నాధషాస్త్రి-ఊహు! మళ్ళీ మెలికపడింది. విష్యరాష వత్సన్నారాయణ షాస్త్రి నుండి-ఊహు! రాషనాథ విశ్వషాస్త్రి—”

“నాకర్థమయిందీ!” అన్నాడు సింహాద్రి చప్పన అందుకుని.

“అయిందా? చాలా థాంక్స్- వెంకటాద్రిగారూ! యూ ఆర్ ఎ గ్రేట్ రైటర్! ఒండర్ ఫుల్ అండర్ స్టాండింగ్ పవర్ అండ్ అండ్ అండ్ అండ్ ది ఎండ్! అహ్లాహ్లాహ్లా!”

“నాపేరు సింహాద్రి అండీ! వెంకటాద్రి కాదు!”

“ఓ! అయామ్ షేరీ! సింహాద్రి

అనుకున్నాను! బైదిబై మీ రచనలు మా పత్రికకు పంపటం లేదెందుకని ప్రోభ నాడిగారా?”

“నేను ఓ నవల తీసుకొచ్చానండి! మీకు నచ్చుతే...”

“నవలాపారా? వెరిగిద్! కధేంటి?”

“హీరో హీరోయిను కలసి చదువు కుంటూంటారండి! సడెన్ గా—”

“ఏవరాలొద్దు షోర్! ఒక్క వాక్యం లో కథ చెప్పండి! క్లుప్తంగా! షార్ట్ గా! ఒన్ లైన్ లో—”

సింహాద్రి ఓ షణం ఆలోచించాడు.

“అ! హీరో హీరోయిను ప్రేమించు కుని, ద్వేషించుకుని ప్రేమించుకుంటారండి!”

“ఒండర్ ఫుల్! మాపర్బ్! మాప్స్ లెష్! ఈ నవల మేము షీరియల్ గా వేస్తాం! ఓకే?”

“ఓకేఅండి! ఇదిగో నవల!”

అతను నవల తీసుకుంటూ తక్కువ దానిని పేరుల్ మీద పడేశాడు. మళ్ళీ! ఓ కుర్రాడు పరుగుతో వచ్చాడు లోపలకు.

“సార్! రచయితగారు ఈ నెల సీరియల్ ఇవ్వను పొమ్మన్నారండి!”

“ఎందుకని?”

“మందుకొట్టేసి రోడ్డుమీద పడిపోతే పోలీసులు పట్టుకెళ్ళారండి! జైల్లో రాయటం కుదరదంట!” అన్నాడు.

“తాగుబోతు వెధవ! ఈ రచయిత లను కాల్చిపారెయ్యాలి!...”

ఇరై షాన్ నిబుల్ ఫూర్త్! ఇదిగో షాడు మిస్టర్! నీకు యర్రం చెట్టిషాయి అనే రైటర్ తెలుసా?”

“తెలుసండి! కామెడీ రాస్తాడు!”

“ఏడిషాడు! మా ఇంట్లో పంటవాడు అంతకంటె- మంచి కామెడీ రాస్తాడు! ఆ రైటర్ ఏ చేసాడో తెలుసా?”

“తెలిదండి!”

“వాడికథ ఆఖర్లో మా రాబ్బు మని లాయర్ నోటివై ఇచ్చాడు మాకు!”

“అలాగాండి?”

“అవును! వాడి అంతు నేను తేలు ప్తాలే! అది తరువాత షంగతి! అంచేత సుహృద్ కామితం రాషివ్వు!” అంటూ డ్రాయర్ నుండి ఓ రాగితం పెన్ను బయటకు తీసి సింహాద్రి ముందుంచాడు.

“ఎనుని రాయమంటావా?”

“నా నవల ను మీ ఇష్టం ఏచ్చినట్లు సూర్యేషే అధికారం మీ పం ద! అని రాషివ్వు!”

“కానీ అలామార్చేస్తే కథ దెబ్బ
తింటుంది కదండీ!”

“మిష్టర్ షోభనాద్రి!”

“నాపేరు శోభనాద్రికాదండీ! సింహా!”

“ఈ నవల తీసుకుని బయటకుపో!”

“ఎందుకనండీ!”

“ప్లీస్ గెటాట్—”

“అదికాదండీ!”

“వెళ్తావలేదా?”

సింహాద్రి నవల తీసుకుని బయటి
కొచ్చేశాడు. అతనికి చాలా అశాంతిగా
ఉంది.

ఎదు గ్లాజర్ను రిక్షాని పిలిచాడు.

“అరె! మీరేనాసార్ మళ్ళీ!” అన్నాడు
రిక్షావాడు.

అతన్ని గుర్తించాడు సింహాద్రి!
కాబోయే పత్రికాధిపతి.

“ఎందుకుసార్ పత్రికాఫీసున్నీ
తిరుగుతున్నారు?” అడిగాడతను.

“నవల రాశానుసూ! ప్రచురణ
కోసం...”

“భలేవారండీమీరు! మరి పౌద్ధున్న
చెప్పలేదే—రచయిత అన్న సంగతి!
నవల్రాసినా; కథల్రాసినా—వాటిని పత్రి
కలకు పంపే ప్రొసీజర్స్ ఉంటాయండీ!
దానిప్రకారమే పంపాను! అంతేగాని
పత్రికల ఆఫీసులు తిరుగుతే ఎలా?”

“ఎక్కడుంటాయ్ ఆ ప్రొసీజర్స్?”
అడిగాడు సింహాద్రి.

“ఈ పక్కనే రచయితల అసోసి
యేషన్ ఆఫీసుందండీ! అందులో
దొరుకుతాయ్—పదండీ! తీసుకెళ్తాను”
అంటూ అతనిని తీసుకెళ్ళి ఆ ఆఫీస్
ముందు దింపాడు.

ఆఫీస్ లో చాలా హడావుడిగా ఉంది.
లోపల రచయితలు టేబుల్స్ ముందు
కూర్చుని స్వీడుగా రాసేస్తున్నారు.

గోడకు ఓ పేర్ల ఛార్ట్ తగిలించిఉంది.
దానిదగ్గరకెళ్ళి చూశాడు సింహాద్రి.

“తెలుగు గాలి— పౌరాణ్ రాబిన్స్ కి
అనువాదాల్లాంటి రచనలే ప్రచురించ
బడును.”

“ఆంధ్ర ఘోష — కేవలం గొప్పోడు
బీదోడిని చీల్చిచెండాడే కథావస్తువుగల
రచనలయితేనే స్వీకరింపబడతాయ్”

“డిచకోత” — ఫిఫ్టీ ఫిఫ్టీ పద్ధతిలో
నవలలు, పోటీకథలు ఎన్ని క చేయ
బడును! ఇంగ్లీషు రచయితలెవరిని కాపీ
కొట్టినా ఫరవాలేదు.”

“నరళ — ప్రేమకథలూ, నవలలూ
తేలికగా ప్రచురణ జరుగును!”

“శక్తి — కేవలం కాపీకథలే ప్రచు
రింపబడును!”

“రక్తి — ఏకథయినా నవలయినా అడ
పేరుతో పంపితే తక్షణం ప్రచురిత
మగును!”

“మెరుపు — కేవలం సెక్స్ మోతాదు
మించిన కథలే ప్రచురింపబడును.”

“ఆంధ్ర షమ — పాములూ,
దెయ్యాలూ, దేవతలూ — కథావస్తువుగా
ఉన్న రచనలు మాత్రమే అంగీకరింప
బడును!”

సింహాద్రి ఇలా లాభంలేదని తన
డయిరీటీసి చకచకా చార్ట్ ని కాపీ చేసుకో
సాగాడు.

ఆ తరువాత రెండునెలల్లో సింహాద్రి
పేరు తెలుగుపత్రికలన్నిటిలోనూ
మార్కెటింగ్ పోయింది. *

పెరిగే పిల్లలకి కాంప్లైన్

కేవలం
కాంప్లైన్®

రోనే వాళ్ళకు ప్రతి రోజూ
అవసరమయ్యే
23 కీలక అహార
పదార్థాలున్నాయి

పెరిగే పిల్లల పోషణకి,
ప్రత్యేకంగా కొన్ని అహార
పదార్థాలు అవసరమవుతాయి.
కాంప్లైన్, వారి పెరిగే
చేయి ముగ్గులో అవసరమయ్యే
ఉత్తమమైన ప్రోటీన్లు, దాంతో బాటు
మరో 22 కీలకమైన అహార
పదార్థాలను అందజేస్తుంది.
గుర్తుంచుకోండి, కాంప్లైన్,
డాక్టర్లు ఎక్కువగా సిఫార్సు చేసే
అరోగ్యబద్ధమైన అహారం.

కాంప్లైన్ రుచికరమైన చాక్లెట్,
ఏలక్కాయ-కుంకుమపువ్వు,
స్ట్రాబెరీ సువాసనలతో దాగుకుతుంది
-మెయిన్ (సాదా) గానూడా

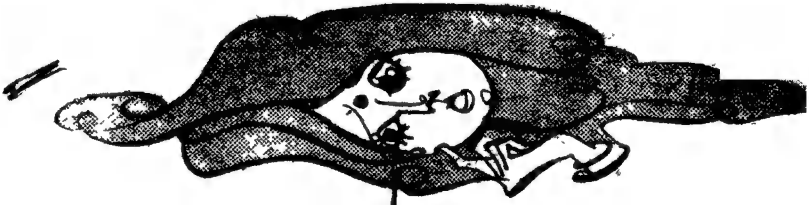
GLC-6-1710-TL

కాంప్లైన్

-సంపూర్ణంగా అరోగ్యబద్ధమైన అహారం

జనవరి 32 నెలల వృద్ధులకు

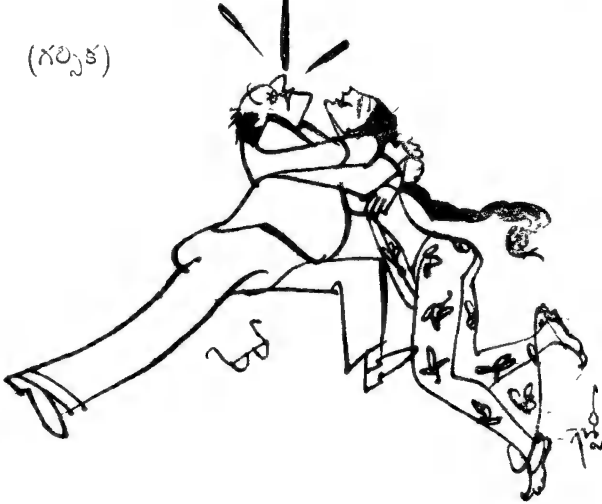
"మమంబాదిరంజితకి 1000 పోషక విలువలు" :
50 ప్రాంత ప్రాంతాలు అభివృద్ధి పరిచే లక్ష్యం :
పోర్ట్ బ్యాంక్ నెం. 19119 (కాండ్.) G/18
బాంబాయి-400 025

అసలు
సంగతి

సదానంద
శారద

(గల్పక)

“హమ్మయ్య... ఇప్పటికీ నీ స్నానం పూర్తయిందా...”

“ఏదో తొందరపడుతున్నావని గబగబా నాలుగు చెంబులు పోసుకొని వచ్చేశాను”

“అరగంట సేపట్టింది నాలుగు చెంబులే పోసుకున్నావా ప్తా... అయిదు నిమిషాలకో చెంబు పోసుకున్నా ఆరు చెంబు

లవుతాయి...”

ఆధుకాదు పన్నెండు సరేనా... అసలు నేను హస్తాల్లో ఉండేరోజుల్లో ఎంత సేపు స్నానంచేసేదానో తెలుసా?”

“పాపం”

“ఎందుకా జాలి... చెవరిమ్మిడ?”

“మీ హస్తాల్లో నీతోవున్న అమ్మాయిల

పట్టే నాసానుభూతిని ప్రకటిస్తున్నాను
వీణా...నువ్వు బాత్‌రూంలో దూరి
గంటలకొద్దీ తలుపులు బిగించుకుంటే
పాపం వాళ్ళెంత ఇబ్బంది పడేవారో..”

“అంటే మాహాస్థల్లో ఒకటి బాత్
రూం ఉండేదనా నీఅభిప్రాయం?...
వార్డ్లకు నాలుగుచొప్పున నాలుగు వార్డ్లకు
పదహారు బాత్‌రూంలు ఉండేవిరాంబాబూ

“ఆరోటిసి బస్సుల సంఖ్యలాగా మీ
బాత్‌రూంల సంఖ్య బాగానేఉంది గాని
ఆ పదహారు బాత్‌రూముల్లో క్లీన్‌గా ఉండి
స్నానం చేయాలి అనిపించిన బాత్‌రూం
లెన్ని? క్లీన్‌గా ఉండి స్నానం చేయాలి
అనిపించిన బాత్‌రూముల్లో నల్లలకు
షవర్లకు నీళ్ళొచ్చిన బాత్‌రూంలెన్ని?
నల్లలకు షవర్లకు నీళ్ళొచ్చిన బాత్‌రూం
ముల్లో తలుపులున్న బాత్‌రూములెన్ని?
ఇలా లెక్కేసి చూస్తే వార్డ్‌కో మంచి
బాత్‌రూం మిగిలుంటుంది- అదేనా ఆ
ఒక్కటి కాస్తా నువ్వు గంటలకొద్దీ ఆక్ర
మించుకునేదానివి...ఏవిటలా చూస్తావ్”

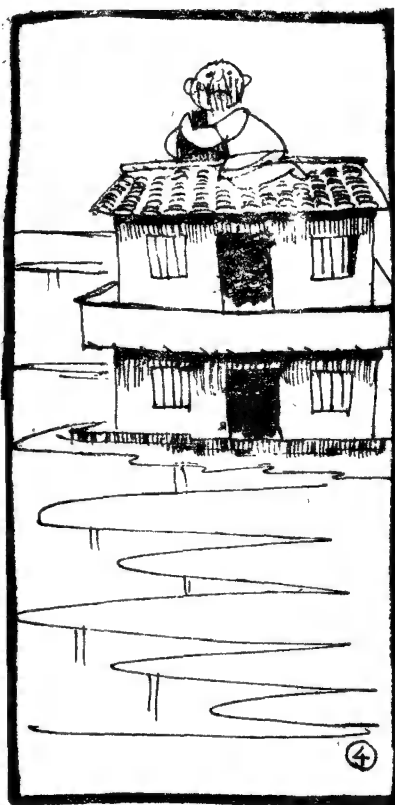
“నీకు పొద్దున అన్నంలో నెయ్యి
ఎంత పోశానా అని...”

“అదిగో తలుపులు మూయకు...”

“ఆపప్పులేం ఉడకవు అక్కడనిలోచ్చి

“స్నానం చేయడానికి అరగంట
అగానా...ఇప్పుడు చీరకట్టుకోడానికి
ఎన్ని అరగంటలు కావాలో...”

“నా చీరమీద ఎందుకోయ్ నీకోత

జెలసీ...కావాలంటే ఓసారి కట్టుకోరాదూ

“ఛీ ఛీ...”

“ఎందుకా ఛీ ఛీ... ఆడపిల్లలు పాంట్లు
షర్టులు వేసుకోడంలా...నువ్వు చీర
కట్టుకుంటే ఏంటోయ్ రాంబాబూ?”

కట్టుకుంటున్నా. నువ్వు తెచ్చిన
గీతల యంగీలు చీరలు కాకపోతే ఏంటట

“మధ్యాహ్నం సావిత్రి వచ్చింది”

“ఏ సావిత్రి?”

“ఎదురింటి బ్రామ్మగారి పెళ్లికాని
కూతురులేదా...”

“పెళ్ళికాని కూతురు అని నువ్వు ప్రత్యేకంగా అనడమేం బాగులేదు”

“బామ్మ అస్తమానం నువ్వు పెళ్ళికాని దానివే కిటికీ తెరవకు, తలుపు తాకకు గాలి బీల్చుకు, వెలుగు చూడకు అంటుందట

“నాకేం అర్థం కావటంలా...”

చుద్యామ్నం వచ్చి మన తలుపు తట్టింది...ఎవరు? అన్నాను నేను లంది”

“ఎవరు?”

“సావిత్రి”

“అలా...”

“తలుపు తీసే ఉంది—రా లోపలికి అన్నాను. మీ ఆయన దిన్నాడా? అని అడిగింది. ముందు లోపలికిరా అన్నాను మీ ఆయన ఉన్నాడా? అని అడిగింది మళ్ళీ నువ్వొచ్చింది మా ఆయనకోసమా అని అడిగాను. ఉహా! కాదు అంది మరి? అన్నాను.

“మీ ఆయనంటే మా అమ్మ పోవద్దు అంది- నేను పెళ్ళికాని పిల్లను కదా”

“అంటే ఏవిటో నీకర్థమయిందా ఇలారా అన్నాను-మా సంభాషణ ఇలా జరిగిందోయ్”

“మా అమ్మ అస్తమానం నన్ను పెళ్ళికాని పిల్ల అంటుందక్కా...నాకు ఏదొక్కటింది.”

“ఎందుకు?”

“అలా అస్తమానం పెళ్ళికానిదానా నీకు పూలెండు కే...మొహం అంతసేపు కడుక్కుంటావా...అంటుంది. చీకటి ఉండి కిటికీ తెరుస్తే...పెళ్ళికానిపిల్లవు అలా కిటికీ ముట్టుకోవచ్చా అని కోప్పడు తుంది...”

“పెళ్ళికానిపిల్ల అన్నం తినొచ్చా అమ్మా అని అడుగకపోయావా...”

“ఎవరితోనూ మాట్లాడనీయదు— పీణతో మాట్లాడకు అంది లతక్కలేమా ఆమెతో మాట్లాడుతుంటే మా అమ్మ నన్ను గబగబా ఇంట్లోకి లాక్కుపోయి వాళ్ళాయన ఇంట్లో ఉండగానే నువ్వు ఆమెతో మాట్లాడున్నావా అని ఒకసారి కొట్టింది. ఏదో వంకపెట్టి ఎవరినో చూశానని కొట్టని రోజుండదు. లోకం నాకు తెలియదా నేనంత అమాయకురాలిన...నామీద నాకు జాగ్రత్త ఉండదాఅక్కా...పోనీ ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడైనా తిట్టదు. చుట్టుపక్కలవాళ్ళ ముందు ఎవరినో చూశానని తిడుతుంది. కొడుతుంది. తలెత్తుకోకుండా చేస్తుంది. చీ ఏం బతుకక్కా ఇది...ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనిపిస్తుంది...”

“ఛా ఛా ఏడవకు సావిత్రి. ఆత్మ హత్య మన సమస్యలకు పరిష్కారం కాదమ్మా సువ్వలాపిరికిగా ఆలోచిరవకు”

“మా అమ్మ గురించి ఇలా మాట్లాడాల్సి వచ్చినందుకు బాధగా ఉంది, కాని ఏం చేయను? ఇది సాదురదృష్టం. లోకం కాకులైతే అమ్మ ఒడిలో దాక్కొ పచ్చు. కాని అమ్మే కాకై పొడుచుకు తింటుంటే నాకు చోదెక్కడ...”

“శ్రీకి ఇంటి బయటేకాదు ఇంట్లోనూ శత్రువులున్నారమ్మా. మా నాన్న రాంబాబును మరిచిపోమ్మని తన చెల్లెలి కొడుకును చేసుకొమ్మని ఎంత హింసించానో వింటే నువ్వు ఆశ్చర్యపోతావ...”

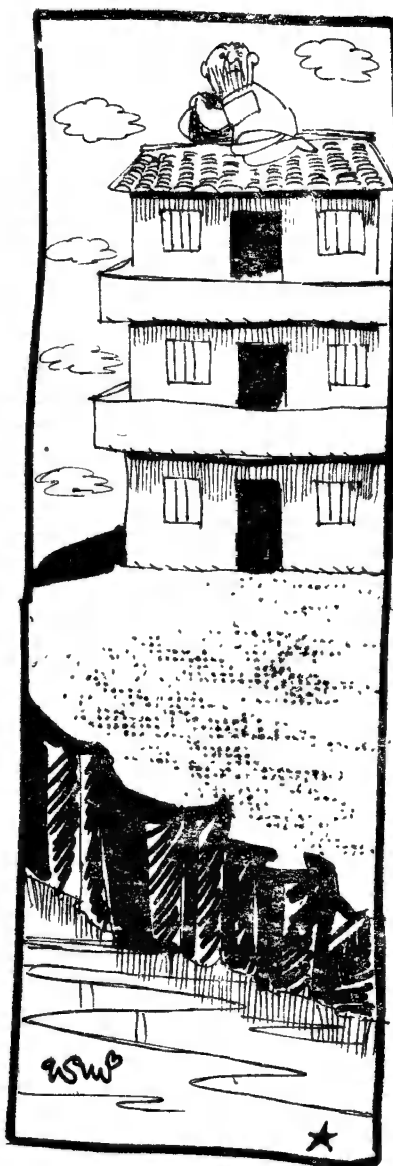
అరణ్యం

పట్టపగలే చిట్టచీకటిగా ఉంటుందా అరణ్యం. అందులోనే జలపాతాలూ, చెరువులు, వాగులూ, పంకలూవున్నాయి. అంతేకాక రకరకాల జంతువులూ, జల చరాలూ, పక్షులూ, పాములూ, పురుగులూ, ఒక్కటేమిటి ఒక్కమానవ జాతి తప్పించి తక్కినవన్నీ నివసిస్తున్నాయి.

అవి ఎప్పటినుంచో చెప్పకోలేని బాధలూ కష్టాలూ అనుభవిస్తున్నాయి. ఎన్నోరకాల చిత్ర హింసలకు కొన్ని వర్గాల ప్రాణులు బలైపోతున్నాయి. అన్ని వర్గాలలోనూ విపరీతమైన అశాంతి ప్రబలిపోయింది. దానికి ముఖ్యమైన కారణం అరణ్యానికి రాజైన సింహం చేస్తున్న అగడాలు భరించలేకపోయాయి.

అరణ్యంలో అంతటి చీకటిలోనూ ఎప్పుడూ పుట్టుకొచ్చిందో విప్లవం పుట్టుకొచ్చింది. అన్ని వర్గాల ప్రాణులూ సమీకృతమయ్యాయి. గజరాజు అధ్యక్షతన గొప్ప సమావేశం జరిగింది. ఆ రోజు పెద్దపులి చాలా ఆవేశంగా మాట్లాడింది. యెవరి అభిప్రాయాలు వారు నిశితంగానే చెప్పారు. ఎవరు ఎలా చెప్పినా ధ్యేయం, గమ్యం ఒక్కటే.

సింహానికి విషయం అనుచరులు మోసుకెళ్ళి చెప్పారు. “అనాది నుండి కవులూ, పండితులూ నన్ను మృగజాని; తమ గ్రంథాలలో అభివర్ణించారు. ఈ పదవి అడవిలో తరతరాలుగా వస్తున్న హక్కు; నేనేకాదు... నా సో

తానం, ఆ సంతానానికి సంతానం... ఆ తరువాత, తరం, యీ అరణ్యాన్ని యుగాంతం వరకూ పరిపాలించే హక్కు

లు మాకున్నాయి.” అన్నాడు మృగరాజు గర్జిస్తూ ఛాంఛి చేసాడు. హద్దావేశాలతో చప్పట్లు కొట్టారు అనుచరులు ప్రసంగిస్తూ సింహానికి కొంచెం బలం వచ్చింది. యీ విషయం తాడోపేడో తేల్చుకోవాలన్న నిర్ణయం ఆక్షిణంలో జరిగింది. “చేత నైతే దమ్ములుంటే మరొకడ్ని ఎన్నుకోండి అన్న సవాలు మృగరాజు చేసాడు.

“భళీ” అన్నాడు భజంత్రీలు.

అంతే! కీకారణ్యంలో ఒకనాటి అభిప్రాయ సేకరణలాంటి ఎన్నికల సందర్భం ప్రారంభమయింది. కొన్ని గంటల తర్వాత మృగరాజు బలమైన అంచనాలన్నీ తారుమారయ్యాయి. మృగరాజుకు గృహగర్జన, అవమానం రెండే మిగిలిపోయాయి.

పెద్దపులి గెలిచింది పెద్ద మేజారిటీతో. పెద్దపులికి ‘పులిరాజు’ అన్న బిరుదు ప్రధానం పట్టాభిషేకం జరిగింది. ఏనుగురాజు గారి అధ్యక్షతలో పులిరాజుకు ఘనమైన సన్మానం జరిగింది. అడవిలో సకల ప్రాణులూ సమైక్యంగా గొప్ప ఉత్సవం చేసుకున్నాయి. ఆవుత్సవంలో “అరణ్య జీవనంలో బ్రతుకుతున్న సకల చరాచర ప్రపంచానికి విధేయుడుగా ఉంటానని జీవన పరిస్థితుల్లో గణనీయమైన మౌలికమైన మార్పులు చేయగలనని” ఆపులిరాజు ఆవేశంగా మాట్లాడడమే కాకుండా అభ్యుదయానికి తాను పునరంకితమౌతున్నానని ప్రతిజ్ఞ

చేసాడు - పులిరాజు ముక్త కంఠంతో వినయాంజలి ఘటించాడు.

సకల ప్రాణుల హద్దా మోదాంతో అరణ్యం ప్రతి ధ్వనించింది. అలా హర్షం ప్రకటించిన వాళ్ళలో పడవిలేని మృగరాజుని వదలిన అనుచరులనుగూడా పులిరాజు గమనించి గర్వించాడు.

కొన్నిరోజులూ, వారాలూ గడిచాయి.

“సింహాసనం ఎక్కడం పాపం, కొత్త కదా! అన్నిహంగులూ సమకూర్చుకోవాలి కదా పరిపాలనా కార్యకలాపాల నిర్వహణకు” అనుకున్నాయి అదవిలో ప్రాణులు స్వగతంగా.

నెలలు గడిచాయి. పులిరాజు విజృంభణ ప్రారంభమైంది. తనుపట్టాభిషిక్తుడు కాకపూర్వం, అరణ్యంలో అన్ని వర్గాల ప్రాణులూ అనుభవించిన దుర్భర జీవితానికి కారకులైన వ్యవస్థ మీద చర్య తీసుకోవడం ప్రారంభించాడు. ప్రాణులన్నీ యెంతో హర్షం వెలిబుచ్చుతూ పులిరాజును వేనోళ్ళ కీర్తించాయి.

సంవత్సరాలు గడుస్తున్నాయి. మృగరాజుకి పులిరాజుకి మధ్య జరుగుతున్న అంతర్యుద్ధం చల్లారలేదు. యిదికాక వాస్తవ విషయమేమిటంటే ఎక్కడ వేసినగొంగళి అక్కడేలాగ, అన్నిరకాల ప్రాణుల జీవన విధానంలో మాత్రం మెరుగూ, వెలుగూ ఇంకా కనిపించలేదు అరణ్యంలో...*

వేమకోటి శీతారామశాస్త్రి

ప్రణయవిమర్శలు

మూలం: బార్బర్డా కార్డ్లాండ్
స్థాపనాం: లొనిరెడ్డి సీతాభావి

“నిజాం వస్తున్నారా?” సీత తనకు తెలియకుండానే చివ్వున లేచి విచ్చూది.

“అవును.”

“నేనూ విన్నాను. రెసిడెంటుకు కొత్త ప్రధానిని నియమిస్తారటగా?” పర్ హార్వే అడిగాడు.

“అవును సర్.”

“నిజాం ఏనుగు మీద వస్తారా?” సీత పసిపిల్లలా కళ్లు మెరిపిస్తూ అడిగింది.

“అవును: ఏనుగు మీదే వస్తాడు. ఆయన ఎక్కిన ఏనుగు కాక మరో రెండు ఏనుగులు కూడా వస్తాయి.” అనేపి బయటికి వెళ్లి పోయాడు నైన్యాధి కారి.

※————— జరిగిన కథ —————※

అగంతకుడు ప్రేమికుడు రాజ సమాధుల దగ్గర సీతకి కనిపించాడు. తెలివతి, భారతీయ గొప్ప సీతకి చెప్పాడు. అదృశ్యమయ్యాడు. అతన్ని గురించి ఆమె అగ్నియానికి అంతంలేదు. బ్లెస్ట్ అభిప్రాయాలకి వ్యతిరేకంగా హార్వే వైస్రాయికి ప్రతి పాపించబోమే బిల్లు భారతీయుల మీద చూపబోయే ప్రమాదం సీతకి పూర్తిగా అర్థం కాలేదు. ఈలోగా రెసిడెంట్ నిజాం వస్తున్నాడు.

సీత ఆనందంతో చప్పట్లు కొట్టింది.

నర్హార్యే ఆమెకేవి చూశాడు.

“బాబాయి! నాకు నిజాను చూడాలని ఉంది. ఏనుగుల్ని కూడా. వాటిని చాలా చక్కగా ఆలంకరిస్తారట గదా?”

“నీకు సర్దాగానే ఉంది. కాని రెసిడెంటుకు తొత్తిగా ఇష్టం లేదు.”

“ఎందుకని?” హర్యే ముఖంలోకి కురుహలంగా చూసింది సీత.

“అబ్బో చాలా పెద్దకథ. నీకు అర్థం అయేలా చెప్పడం అంత తేలిక కాదు. రాజకీయ కుతంత్రాల గురించి నీకు ఇప్పుడే అర్థం కాదు. నిజాం బాగా ఆలోచించి మంచివాడిని ప్రధానిగా నియమించాలని కార్గరీ కోరిక, కాని బ్లెస్ట్ ఇక్కడ కూడా కుట్ర చేస్తున్నాడు. వైస్రాయ్‌ని వల్లో వేసుకొన్నాడు. ఆ పరపతి తో ఎందుకూ పనికిరాని ఓ కుత్రకుంకను ప్రధానిగా నియమించాలనే ఆలోచనలో ఉన్నాడు” మిస్టర్ హర్యే తనకు తానే చెప్పు కొంటున్నట్టుగా మంద్రస్థాయిలో అన్నాడు.

నర్హార్యే డైనింగ్ టేబుల్ ముందు నుంచి లేచాడు. తన గదిలోకి వెళ్లి పోయాడు.

సీత ఎన్నో అడగాలను కొన్నది. కాని హర్యే ఈ విషయాలు తనతో చర్చించడానికి ఇష్టపడడని ఆమెకు తెలుసు.

తనను మరి పసిపిల్లలా తేల్చి పారేస్తాడు బాబాయి, చాళా పంపి మగవాళ్ల లాగే, అడవాళ్లతో రాజకీయాలు మాట్లాడటానికి అతను ఇష్టపడడు. అడవాళ్లు రాజకీయాలు అర్థం చేసుకోలేరని వాళ్ళ నమ్మకం.

సీత నిట్టూర్పు విడిచింది.

కిటికీలో నుండి తోట కనిపిస్తున్నది.

ఆమె మనసులో ఆ అజ్ఞాత నేస్తం మెదిలాడు. అనాయాసంగా ఆమె పెరవులు విడుచుకొన్నాయి. బుగ్గలు గులాబి రేకలా అయ్యాయి. కళ్ళల్లోకి కొంత వెలుగు తోసుకొని వచ్చింది.

అతడు ఈసారి కనిపిస్తే తన పందేహలన్నీ అతని ముందు ఉంటాయి. అతను తప్పక సమాధానాలు ఇస్తాడు.

అల్లాడి చలిత్రలు - ఈనాటి మేటికనులు

ప్రసాద్ కుప్పలు

(విజయనగరం)

విజయనగర పతనం-1	13.00
విజయనగర పతనం-2	12.00
పాజుపాక	13.00
సామ్రాట్ శ్రీరంగరావు	10.00
అశ్వమలాదేవి (అల్లసానిరావు)	15.00
ఆంధ్ర చరిత్ర	13.50
అప్పాజీ	12.00
యంగుంపాక	13.50
రాష్ట్రం	10.00

* అన్ని ఋతూ శాస్త్రానుసారం రావుకుప్పలు - నాగార్జునాశ్రమం వాటి కేంద్రక పుస్తకాల విజయనగరం గూర్చిన వ్యాసం M.O. వంటివి మిగిలిన మొత్తానికి V.P. లో సంపుటాము!

కవల్యుల పబ్లికేషన్స్

విజయనగరం
విజయవాడ - 520 002

ఈ రెసిడెన్సీలో రెండు గ్రూపులు ఉన్నట్లు తనకు కూడా అర్థం అయింది. తన బాబాయి దృష్టిలో తను ఒక పూర్. వసి విద్వ. ఇలాంటి విషయాల గురించి ఆలోచించే చూక్క తనకు లేదు.

సీత కింది పెదవిని ముని వంటితో నొక్కింది

పెద్దవాళ్లు. అదే నయసుతో పాటు అనుభవాన్ని జీర్ణించుకొన్న వాళ్ళు కా
లార్డెరిప్పన్ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించడం లేదని తనకు అర్థం అయింది.

ఇంకా లో ఏ గ్రూపును తన నేస్తం పరిగెత్తిస్తాడో?

“వేమెసావ్!”

సీత ఆలోచనల దారం పుటుక్కున తెగింది.

గిర్రన కిరిగి చూపింది.

రెసిడెన్సీలో పని చేసే కుర్రవాడు నిర్భయి ఉన్నాడు.

“ఏమిటి?”

“వేమెసావ్! దర్జీ వచ్చాడు. మీరు పిలవమన్నాడు గదూ?”

“దర్జీ అంటే. ఆర్. డైలర్ కదూ?” అన్నది సీత.

ఒకరి భాష ఒకరికి అర్థం కాదు,

పని కుర్రాడు కొన్ని ఇంగ్లీషు వదాలు వల్లించగలడు. వాటికి తోడు సైగలు
జోడించి ఆమెకు అర్థం అయేలా చెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు.

సీత “అమర్, డైలర్ ఎక్కడున్నాడు?” అన్నది.

అమర్ వెనకే వెళ్ళింది.

అక్కడ డైలర్ మూట విప్పి బట్టలు చూపించాడు.

సీత కళ్ళు విప్పారాయి.

తెల్లవట్టా మీద జీ బీ పువ్వులున్న బట్ట ఆమెను ఆకర్షించింది.

ఒకటి డేడ్రస్, ఒకటి ఈ వెరింగ్ డ్రస్ జుట్టుమన్నారని వచ్చిరాని ఇంగ్లీ
షులో డైలర్ చెప్పాడు.

ఆమె లోపలకు వెళ్ళి తన డే డ్రస్సు. ఈ వెరింగ్ డ్రెస్సు తెచ్చి ఇచ్చింది.
వాటి ఆలోచన కుట్ట మన్నది,

“ఎవరు పంపించాడు?” అడిగింది సీత.

ఇదో పాపము
మరగొనుంటే!

గంధర్వ

“నాకు తెలియదు. మరో దర్జీ నాకు ఇచ్చాడు” అన్నాడు దర్జీ
అమె దస్తులు దర్జీ తెచ్చిన బట్టల ముందు వెల తెలిపాడు.

“కుట్టు కూలి ఎంతవుతుంది,” భయంగా అడిగింది సీత. ఎక్కువైతే
తన బుచ్చుకోలేదని అమెకీ తెలుసు. మిస్టర్ హార్వేను దబ్బు అడగాలంటే
అమెకు భయం, దబ్బు విలువను గురించి పెద్ద లెక్కెర్ ఇస్తాడు

“మీరివ్వక్కర్లేదు మేడం!” అన్నాడు దర్జీ.

సీత రిలీఫ్ గా గాలిపీల్చి వదలింది.

దర్జీ వెళ్ళిపోయాడు.

అతనే పంపించి ఉంటాడు. అతని కంటే తన గురించి ఇంతగా మరె
వరూ ఆలోచిస్తాడు?

సీతకు వెంటనే అతనికి థాంక్స్ చెప్పాలని పించింది. కాని అప్పుడు తనకు
అనుకూల వృద్ధా కన్పించడని అమెకు తెలుసు.

చిత్రమైన వ్యక్తి.

తనంటే ఎందుకో ఇంత ఇది?

కనీసం అతను తనకు, తన పేరు కూడా చెప్ప లేదు.

బర్నెస్ వచ్చాడు.

అతనితో ఆమె బేగం పాడుకు వెళ్ళింది.

ఆమెకు ఆ తోటలోని వ్రతి పువ్వు. ఆకు, తీగ, ఖైరున్నిసా ప్రేమ క తను వివిస్తున్నట్లుగా అనిపించింది.

ప్రేమ!

జగమంతా ప్రేమ మయం!

అతను....తనను....కిర్కపాట్రీక్ ఖైరున్నిసాను ప్రేమించినట్లు ప్రేమిస్తున్నాడా?

ఆ తోటలో ఉన్న చిన్న బంగళాలోకి ఆమె వెళ్ళాలని ప్రయత్నించింది. కాని బర్బెన్ అందుకు అంగీకరించలేదు.

ఖైరున్నిసా ప్రేమ ప్రచండమైనది. ఆ ప్రేమకు ఆమె పరదా అడ్డం రాలేదు. మతం అడ్డం రాలేదు. దేశం అడ్డం రాలేదు.

“వాళ్ళ పిల్లలు ఆనందంగా జీవించారా?”

సీత ప్రశ్నకు ఆతను చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“ఆ ప్రశ్న ఎన్నోసార్లు నాకు నేనే వేసుకొన్నాను” అన్నాడు ఆలోచనా బర్బెన్

“మరి ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం దొరికిందా?” సీత కుతూహలంగా అడిగింది.

బ్లస్ట్ ఆమె కళ్ళలోకి లోతుగా చూశాడు. తల ఊపాడు. “లేదు” అన్నాడు.

ఇలాంటి వివాహాల వల్ల తెలివైన పిల్లలు పుడకారంటారు. ఆరోగ్యంగా కూడా ఉంటారట కాని సంతోషంగా ఉండరట. తండ్రినైపు వాళ్ళగానీ, తల్లి నైపు వాళ్ళగానీ ఇలాంటి పిల్లల్ని ఆదరించరట!” సాలోచనగా అన్నది సీత.

“అవును! అలాంటి పిల్లలు చాలా తెలివైనవాళ్ళగా ఉంటారు,”

ఆమెకు అజ్ఞాత స్నేహితుడు గుర్తొచ్చాడు.

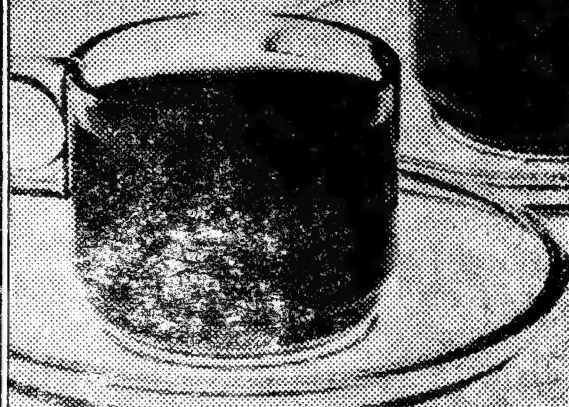
అతను మేదావి.

ఆతని తండ్రి ఇంగ్లీషువాడై ఉంటాడు. తల్లి ఇండియన్ అయిఉంటాలి.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?”

సీత బ్లస్ట్ ముఖంలోకి చూసింది. అతని పెదవులమీద చిరునవ్వు నానగ్నం చేసింది.

టాప్ స్టార్ టీ ఉన్న
కప్పు ఏది ?

చూడండి, ఇక్కడ
చిక్కని, కమ్మని టీ ఉన్నది

చూడగానే తెలుసుకుంటారు దాని గొప్పదనం
రుచిచూడగానే గ్రహిస్తారు దాని కమ్మదనం

చిక్కదనపు పరీక్షలో లిప్టన్ టాప్ స్టార్ టీ
గెలుపు. చూడగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
ప్రత్యేకత. తాగగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
మామైన రుచి.

లిప్టన్
టాప్ స్టార్
టీ

చిక్కదనంలో టాప్, కమ్మదనంలో టాప్

500 గ్రా.
250 గ్రా.
100 గ్రా.లలో
దొరుకుతుంది.

LIPTON

సీత తదబడింది.

ఇతను కూడా తెలివైనవాడు. తన ఆలోచనలు పసికట్టాడా, లేదు. అదెలా సంభవం? అతని గురించి బ్లెన్డ్ కు తెలియదు. మరెందుకలా వచ్చుతున్నాడు?

అతను అదే తన స్నేహితుడు - చిన్నతగంజ్ సమాజ తిరస్కారాన్ని ఎదుర్కొని ఉంటాడు. బాధపడి ఉంటాడు.

సీతకు ఆతనిమీద విక్కడలేని జాతి పుట్టుకొచ్చింది.

బర్మెన్ ను ఏన్నో అడిగి తెలుసుకోవాలని ఉంది సీతకు.

అంతలో నైన్యాధికారి వచ్చాడు.

అతను కూడావిడిగా వచ్చినట్టుగా కనిపించాడు వక్రంతా చమట పట్టింది. రొప్పుతున్నాడు

“ఏమిటి? ఏమైంది?” బర్మెన్ అతన్ని అడిగాడు.

“బజార్లో ఆల్లర్లు ప్రారంభం ఆయ్యాయి. కాపెన్ రోబర్ట్స్ స్లటూన్ తో వెళ్లారు. నైన్యాన్ని దింపే అవసరం ఉన్నట్టుగా రెసిడెంట్ భావిస్తున్నాడు” అన్నాడు రొప్పుతూ.

“అలాగా? అయితే పద వస్తున్నాను.”

బర్మెన్ వక్రంగా సీత నడస్తున్నది.

“ఆల్లర్లు జరుగుతున్నాయా? అంతే?” సీత బర్మెన్ వక్రంగా నడుస్తూ అడిగింది గభరాగా.

“హిందూ ముస్లింల మధ్య మతకలహాలు రేగుతు ఉంటాయి. ఇలాంటి కలహాలకు ఇద్దర్లో ఎవరు ప్రధాన కారకులో మాకు అర్థం కావడం లేదు”.

“దాలా సీరియస్ విషయమా?”

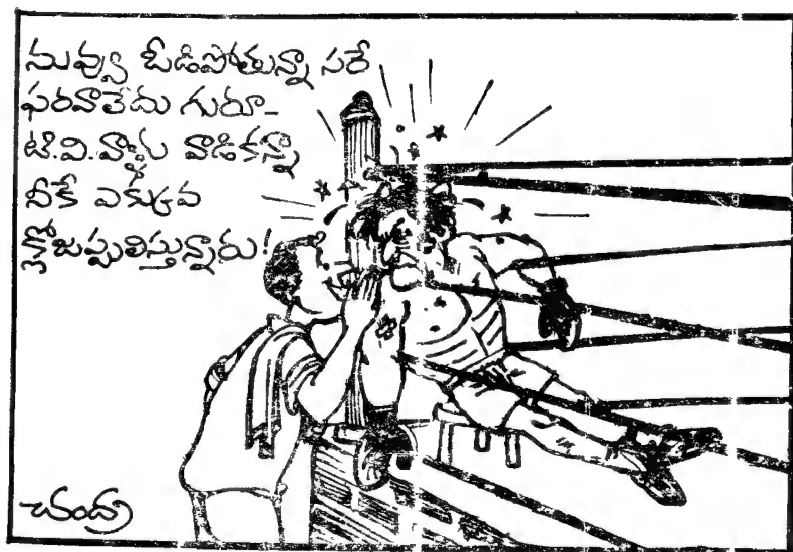

గడ్డం అడ్డమా?

ఇంగ్లండ్ రాణి ఎలిజబెత్-1 పరిపాలనలో ఓ తమాషా చట్టం రూపొందించారు. దానిప్రకారం గడ్డాలు పెంచినవారందరూ

ప్రత్యేకమయిన “టాక్స్” కట్టాలి.

సీత భయపడుతున్నట్టు గ్రహించాడు బర్నెస్.

“అంత సీరియస్ ఏమీకాదు. ఎప్పుడూ జరుగుతూనే ఉంటాయి మత
పిచ్చివాళ్లు ఇలాంటి కలహాలను రెచ్చగొడ్తారు ప్రతి ఐదుగురిలో నలుగురు
హిందువులు ఉన్న ఈ ప్రాంతాన్ని ముస్లిమ్స్ పరిపాలిస్తున్నారు.”

బర్నెస్ ఉసిగా నడస్తున్నాడు.

సీత దాదాపు పరుగులాంటి నడకతో అతన్ని అనుసరిస్తోంది

దీనివెనక బ్లస్ట్ ప్రశ్నయేగాని లేదాకదా? వెంటనే సీతకు అజ్ఞాత స్నేహి
తుడు గుర్తొచ్చాడు. అతను మారువేషంలో ఉండటానికి కారణం బ్లస్ట్ రాజకీయ
కాదుకదా? ఏమో! కావచ్చు.

సీతను ఆమె గది గడపవద్దర వదిలి. బర్నెస్ అత్యుక్తగా వెళ్ళిపోయాడు.

సీత అలా వెళ్ళిపోతున్న బర్నెస్ ను చూస్తూ ఆలోచనల్లోకి జారిపోయింది.

6

ఆ రాత్రి జరిగిన డిస్కర్ చాలా గొప్పగా ఉంది. వైస్ రాయ్ బంగళాలో
జరిగిన డిస్కర్ కు ఏమాత్రం తీసిపోనట్టుగా ఉంది.

పురుషులు చాలా నీటిగా ద్రెస్ చేసుకున్నారు.

ఇక శ్రీల విషయం చెప్పక్కర్లేదు.

కళ్లు జిగేలోమనే నగలు కూడా ధరించారు. రకరకాల పెంట్లు వెదజలుతున్న సువాసనలతో ఆ వాతావరణం గుఱిస్తున్నది.

సీత ఆరోజు దర్జీ కట్టితెచ్చిన బట్టలు వేసుకొన్నది. ఆయినా ఆ శ్రీల ముందు తను వెలతెలాపోతున్నట్టుగా భావించింది.

ఇంకానయం! ఈ ద్రెస్ కూడా లేకపోతే? తన చౌకబాదు దుస్తుల్లో రాక తప్పేది కాదు. అప్పుడు తను కర్రకు వేలాడదీసిన డిష్టిబొమ్మలా ఉండేది. సీత కళ్లు పెద్దవిచేసుకొని ఆ శ్రీలు ధరించిన నగర్ని చూడసాగింది.

ఆ ద్రెస్ వేసుకొని అద్దంలో ప్రతిబింబం చూసుకొన్నప్పుడు, కథల్లోని రాజకుమారిలా తనకు తనే కన్పించింది. చాలాసంతోషంగా డిన్నర్ కు వచ్చింది. తెల్లని పట్టుమీద కుట్టిన జరిపువ్వులు నక్షత్రాల్లా జిలుగులు వెదజల్లుతున్నాయి.

సీత మెడమట్టా తెల్లటి రిబ్బన్ కట్టుకొన్నది. చిన్న గులాబిపువ్వును అమరుకున్నది రిబ్బన్ ముడిమీద.

సర్ హార్వే పక్కగా నడుస్తూ డిన్నర్ హాల్లో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు ఆమె గుండె వేగంగా కొట్టుకొన్నది.

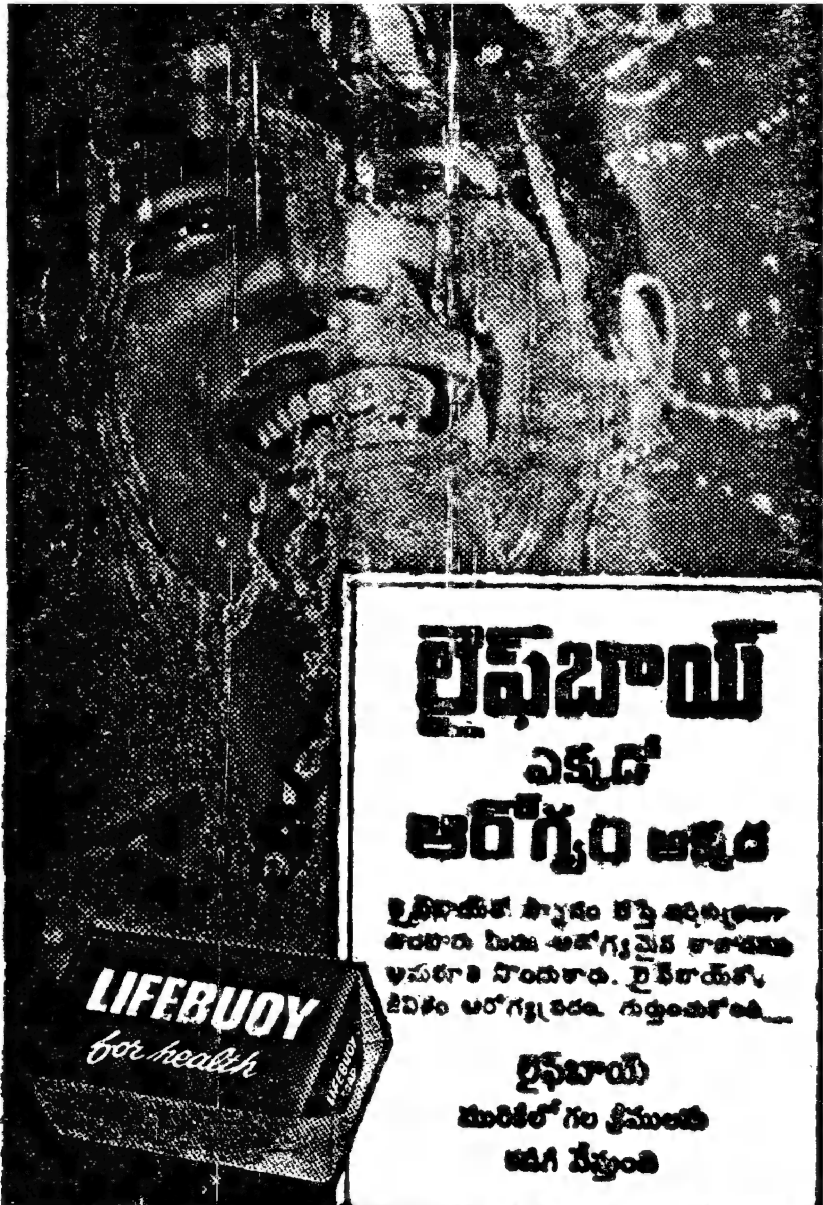
సర్ హార్వే ఆమె దుస్తుల్ని గమనించలేదు. అతనికి అలాంటి విషయాలు బుర్రకు ఎక్కవు.

సర్ హార్వే ఇండియాలో ఉండగా, గౌరవసూచకంగా పొందిన గోల్డ్ పతకాన్ని కోటుకు తగిలించుకున్నారు. ఆరాత్రి డిన్నర్ కు వచ్చినవాళ్లు చాలా మంది అలాంటి చిహ్నాలను ధరించి ఉండటం చూసింది సీత. కొందరు రెండూ మరకొందరు మూడు చిహ్నాలను కూడా తగిలించుకొని కన్పించారు. అవన్నీ వారి సేవలకు లభించిన గుర్తులు, విరుదులు లాంటివి.

రెసిడెంటు వచ్చాడు. అతను 'లాషుగా ఉన్నాడు. అందంగా అలంకరించుకున్నాడు. తన ప్రత్యేకతను ప్రతి కదలికలోనూ చూపిస్తున్నాడు.

ముస్లిమ్స్ మంచి ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతున్నారు. కొందరు రెసిడెన్సీ డిన్న

లైఫ్ బూయ్

ఎక్స్

ఆర్ గ్యూరీ బజ్జర

ప్రతిదినం మీకు ఉపయోగపడే లైఫ్ బూయ్ సబ్బును ఉపయోగించండి. ఇది మీకు ఆరోగ్యం మరియు శుభ్రతను నిర్ధారిస్తుంది.

లైఫ్ బూయ్
మొత్తం గల ప్రముఖ
బ్రాండ్

ర్కు ఆహారం అందుకోవడం తమ అవస్థగా భావిస్తున్నారు వారికి గర్వంగా కూడా ఉన్నది. అది వారి మాటల్లో వివరం అవుతోంది.

సీతకు ఇరువక్కల కూర్చున్నవాళ్లు. ఆమెతో ఏదేదో మాట్లాడుతున్నారు. ఆమె మౌనంగావింటూ కూర్చుంది. ఆమెకు అందర్నీ మౌనంగా చూడాలని ఉంది. ఆ ఆనందాన్ని మౌనంగా ఉండి అనుభవించాలని ఉంది. అందుకే ఎవరితోనూ ఎక్కువగా మాట్లాడలేదు.

దీన్నర్ అయ్యాక అందరూ దర్బార్ హాల్లో ప్రవేశించారు.

హాల్లో ఎత్తుగా ఉన్న ప్లేటీమీడ బంగారుపూకలో ఉన్న పింహాసనాల్లాంటి కుర్చీలు ఉన్నాయి. ఆ ప్లేటీమీడ ఎదురుగా హాల్లో ఉన్న కూర్చీలలో ఒక్కొక్కరే కూర్చుంటున్నారు. సీత హుజుందలకు ఉన్న పోటోలనూ, చిత్రాలనూ చూడ సాగింది. దర్బారులకు ఉన్న పరదాలుకూడా చాలా ఖరీదైనవి. ఆమెకు అంత పెద్దహాల్లో ఊపిరి పలవనట్టుగా ఉన్నది.

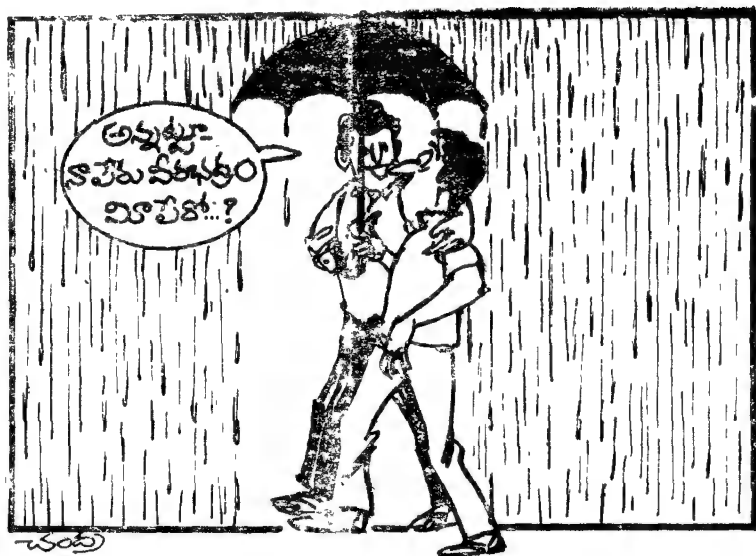
తను కలలో కూడా ఊహించని అందమైన లోకంలోకి విసిరేయబడినట్టుగా అనిపిస్తోంది సీతకు.

ప్లేటీమీడ ఇండియన్ మ్యూజిక్ ఏర్పాటు చేశారు. మృదంగం, నట్టు వాంగం, ఘాట్ (పిల్లనిగ్రోవి) కూడా ఉన్నాయి. సీతకు ఆ మ్యూజిక్ వింటుంటే థిరిల్లింగ్ గా ఉంది.

ద్యామ్య ప్రారంభం అయింది. ముందుగా గణపశీర్వాణ (నందన గణపతి) అభినయం చేసింది నర్తకి. నర్తకి ధరించిన దుస్తులు శాలూకు జిగజిగులు సీత కళ్ళల్లో ప్రతిఫలించాయి. గణపతిని భారతీయులు విఘ్నాలను దూరం చేసే భగవంతుడిగా ఆరాధిస్తారని సీత వక్కనే అర్చున్న ఓ శ్రీ వివరించి చెప్పింది.

“ఇచ్చట స్వచ్ఛమైన తేనె తయారు చేయబడను” ఇట్లు తేనెటీగలు.—ఒక రీతిలో తేనెను తయారు చేయడానికి పాపం—తేనెటీగలకు నలభై అక్షల పూల ముత్యందాన్ని పోగుచేస్తాయి.

సీత మనసులోనే విప్పేళ్ళకుట్టి ప్రార్థించింది. తనకూ శవ శస్త్రానికి మధ్య ఎలాంటి అడ్డంకులు రాకూడదని ప్రార్థించింది.

భారతీయ నృత్యం సీతను ఎంతగానో ఆకర్షించింది. ఆఖిరయం ద్వారా ఎన్నో విషయాలు చెప్పగలరు. మాటల అవసరం లేకుండానే శబ్దం చెప్పగలరు.

ఇంగ్లీషువాళ్లు చాలామంది అనతిస్తున్నారు. వైద్యక సిబ్బంది ముఖాలు విన గ్గా పెట్టారు. వాళ్లు ఇలాంటివి చూసి చూసి విసుగెత్తిపోయి ఉంటారు.

ప్రోగ్రాం ముగిసింది. ముస్లిమ్స్ వెళ్లిపోయారు. ఇంగ్లీషువాళ్లు బాల్ రూం డ్యాన్సుకొరకు ఏర్పాటుచేసిన చిన్న హాల్లోకి వెళ్లారు.

ఇంగ్లీషు మ్యూజిక్.

బాల్ రూం డ్యాన్సు ప్రారంభం అయింది.

జతన ఏర్పడ్డారు.

వీల్ ఫ్రెడ్ బ్లస్ట్ సీతదగ్గరకు వచ్చి తనతో డ్యాన్సు చెయ్యవలసిందిగా కోరాడు.

అమె అందుకు అంగీకరించింది.

అతను అందగాడు అని అందరూ అంగీకరిస్తాడు. ఇటీవల గడ్డం పెంచాడు.

“గడ్డం లేకుండా ఉండే ఇతను ఇంకా అందంగా ఉంటాడు” అని మనసు లోనే అనుకున్నది సీత.

సీత ద్యాన్సుచేస్తూ “ఇతను మంచి ద్యాన్సర్ కూడా” అనుకొన్నది.

ద్యాన్సు చేస్తూ చేస్తూ అనుకోకుండా బ్లస్ట్ సీతను బయటకు తీసుకెళ్ళాడు. ఆమెను గార్డెన్ లోకి తీసుకెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాడు.

“నాకు భయంగా ఉంది. అక్కడ తోడేళ్లు ఉంటాయటగా?” ముందుకు అడుగువెయ్యడం ఇష్టంలేనట్లు ఆగి అన్నది సీత,

“వర్షాలేదు. నేను నీ వక్కన ఉండగా నీ కెలాంటి హానికలగదు సతేనా?” మెల్లగా అన్నాడు బ్లస్ట్.

అయినా ఆమె ముందుకు అడుగువెయ్యలేదు.

“సీతో మాట్లాడాలి. ఆలా వెళ్లింరా!” అన్నాడు.

“నాతో మాట్లాడాలా? ఏం మాట్లాడతారు? దేన్ని గురించి?” గజగజా, గాభరాగా అడిగింది సీత.

అతను ఓ ఉజ్జం ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు

“ఇప్పటికీ నా బావాలను నువ్వు ఆర్థంచేసుకున్నావనే అనుకొంటున్నాను. ఇండియా స్వతంత్రదేశంగా అంటే హోమ్ రూల్ లో ఉండాలని....”

“ఆ విషయం విన్నాను” మాట పూర్తికాకుండానే సీత అన్నది.

“వైస్ రాయ్ కూడా నా అభిప్రాయాలతో కొంతవరకు ఏకీభవిస్తున్నాడనే చెప్పగలను. ఆయనకు మీ బాబాయి అంటే చాలా గౌరవం. ఆలాగే మిష్టర్ కార్డర్ అంటే కూడ .” ఆగి ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు.

సీత మౌనంగా ఉండిపోయింది

“నువ్వు చాలా అందంగా ఉంటావు. అంతేకాదు, చాలా తెలివైనదానివి కూడ. మీ బాబాయికి నా గురించి చెప్పి, నేను ప్రతిపాదించిన విల్లు పానయ్యేలా చూడమని చెప్పు.”

సీత ముందు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

పాక్షి సులూ బొమ్మ

ప్రపంచ సింహాసనాన్ని జయించి సంతృప్తాహంతో ఇంటిని ఇంట్లో మనుషుల్ని ఏకం చేస్తోంది కాంచన.

తనిప్పుడో అపీసర్. కుటుంబంలో మొగళ్లు నోరు తెరిచేస్తారు. ఆడవాళ్ళు అమ్మో, అమ్మో అని ఆశ్చర్యంతో బుగ్గలు నొక్కిసుకుంటారు. ఇటు తల్లి వైపు కాని, తండ్రి వైపుకాని ఒక్క-

సారి డైరెక్టుగా అపీసర్ పోస్టలో కొచ్చిన వాళ్లు మొగవాళ్ళలోనే లేరు. ఇక ఆడవాళ్ళలో లేరని వేరే చెప్పాలా?

తండ్రి రామానాథంగారు మాత్రం సగర్వంగా కూతుర్ని చూసుకుని వెండి మీసాలు మెలేశారు.

ఎటొచ్చి కాంచన విజయాన్ని అంతగా పట్టించుకొని నిలువ ఇవ్వడ

ద్యుకోలేదు ఆమె తల్లి సీతమ్మగారు.

ఏమిటో తండ్రి కూతుళ్లు తెగ సుబర పడిపోతున్నారు. కానీ ఆడపిల్లకి అంతలేని చదువు మిటి .... వుద్యోగాలేమిటి? మతిమూలిన వస్తు కాకపోతే.... పాతికేళ్లు వస్తున్నాయి - పెళ్ళిగట్టా చూడకుండా దానితో పాటు మీరు కూడా అలా నిప్పులు తొక్కినట్టు గంతులేస్తారేమి? ఇప్పుడు దానిచేత వుద్యోగం చేయిస్తారు కాబోలు అక్క ఇంటావంటూ లేనివన్నీ తెచ్చి పెట్టున్నారు. దీనికి నేనెంత మాత్రం ఒప్పుకోను, అంగు అంగున అంటున్నారు సీతమ్మగారు బాబోయ్ .... రక్షించండి నాన్నగారు అన్నట్లు తండ్రివైపు చూసి ఆయన కిరీ వెనకాకలికి వెళ్ళి.

స్త్రీజ్ .... మమ్మీ .... సువ్వెంతోమంచి దాని కదూ? నన్ను వుద్యోగంలో చేరి నియ్యి ఆసరియినా ఆఫీసరయిన, కూతుర్ని చూసి సువ్వెంత గర్వపడాలి. నల్లనిలో, ఇంటా, బయటా నా కూతురికి డైరెక్టుగా ఆఫీసర్ గా పోస్ట్ వచ్చిందని ఎంతో గొప్పగా చెప్పుకోవాలి అబ్బో ఆఫీసర్ గారి తల్లి వంటె ఏ కెంత గౌరవం, ప్రీజ్ట్ .... అ.... టైనా నాన్నగారు .... మీరు మాట్లాడరే" ముందుకి వంగి ఆత్రంగా అన్నది.

"బాబోయ్ అమ్మాయ్ చెప్పింది నిజమే నీకప్పుడు ఎంత హోదా. అం

తస్తు ఆఫీసర్ గారి భార్య హోదాలో పాతపడి పోయావు ఇప్పుడు ఆఫీసర్ గారి తల్లిగా ఘనత తెక్కు. ఆయినానీ గొడవంతా దాని పెళ్ళి గురించేగా? చూడిప్పుడు ఎంతెంత మంచి మనమూ యిని చేసుకుంటామని వస్తారో... తొందర పడక మంచి చదువు, హోదా.... మనమూయికి మరో మెట్టు వైసున్న వార్కి తెచ్చి ఘనంగా వెళ్ళి చెయ్యక పోతే నాపేరు రాననిపిస్తుంది కాదు మనమూయికేం తక్కువని అలా బంగ పెట్టు కుంటావ్, చూస్తుండు సంబంధాలెలా పరుగుపందేలు వేసుకుని వస్తాయో దీమాగా, తను చెప్పిన దానికి ఎదురు లేదన్నట్లుగా చెప్పుకు పోయూడు,

కన్న కూతురంత ప్రయోజకురాలయితే ఏ తండ్రికి సంతోషానికి పగ్గాలు వుంటాయి?

"ఏమో బాబు.... ఏమిటో ఈ పిచ్చి డైర్యం మంచి చెడు, బాధ్యత బరువు సున్న మీకూ చెప్పలేను. అనుభవం లేని దీనికి చెప్పలేను. చుద్య నాకు వట్టింది ఇదంతా. అర్జు .... నోరు మూయించి ఏ పదిహేనో ఏవో ఆ మూడు ముక్కు వేయిస్తే ఇంత గొడవ వుండకపోను.... ఏం చదువులో. వుద్యోగాలో.... ఆడపిల్ల కూడా చెప్పిన మాట వినడం పోయింది. ఆసరు దీనికి త కొమ్ములాచ్చి గినకపోవడానికి కారణం మరింకేం కాదు.... తండ్రి మద్దత్ ....

ఎంత ముద్దయితే మాత్రం...." అవిడ వణుగుడు వంటింట్లోంచి పన్నవన్నా వినిస్తూనే వుంది.

తండ్రి కూతుళ్ళు ఒకళ్ళనొకళ్ళ చూసుకుని నవ్వుకున్నారు.

o o o

మరో పదిరోజుల్లో కాంచన ఆఫీసుకి వెళ్ళసాగింది. ముందు పూహించి నట్లే రామనాథం, సీతమ్మగార్లు ఎక్కడికి వెళ్ళినా కూతురి గురించి పునంగా, గొప్పగా చెప్పుకోడం తల్లిదండ్రులైనా వీరిని అందలం ఎక్కించడం జరుగుతోంది.

ఆరోజు సీతమ్మగారు గుడికెల్లారు. గుళ్లో ఇరుగమ్మ, పొరుగమ్మ కలసి.

"ఏమండీ సీతమ్మగారు మీ అమ్మయి ఆఫీసరయిందట కదా? అదృష్టం అంటే మీదేసుమండీ? ఆడపిల్లయినా, మగపిల్లవాడయినా అలా కన్నవాళ్ళకి ప్రయోజకులయి ఆనందం కలిగించాలి. నూ రెండోవాడు బి. యస్సీ పూర్తి చెయ్యడానికి మూడు చెరువుల నీళ్లు తాగుతున్నాడు. మమ్మల్ని తాగిస్తున్నాడు, అదృష్టం అంటే మీదేలెండి...."లోలో పల ఎంత కన్నుళ్ళుగా పున్నా పైకి మాత్రం ఎంతో సంతోషిస్తున్నట్లుగా అందరు సీతమ్మగారి దంపతుల అదృష్టాన్ని వేనోళ్ళ పొగిడారు.

"బాసు పెళ్లెప్పుడు చేస్తారు? అబ్బా, కాంచన కంటే పెద్ద వుత్తొగస్తుణ్ణి వెత

కాలంటే మాటలా? మళ్ళీ కుటుంబ గౌరవాలు, కులగోత్రాలు, ముఖ్యంగా కల్పం .... అయినా ఇవన్నీ మనం చూస్తే కావాలి కాని, పుటుక్కున తన ఆఫీసులో వాళ్ళనెవరయినా ప్రేమిస్తే ఈ గొడవలేమి వుండవు.... వడివగారికి అసలు బరువు వుండదు...." తనేదో పెద్ద జోక్ వేసినట్లు ఫకాళమని నవ్వింది, అందర్ని కలయచూస్తూ ఓ పొరుగమ్మ, మిగతావారు కూడా క్రితి కలిపారు.

సీతమ్మగారి మనస్సు ఒక్కసారిగా కలుక్కుమంది. మొహంలో కాంతి తగిలింది.

ఇంటి కెళ్తునే గుళ్లో అమ్మలక్కలన్న మాటలు చెప్పి "మీరాలస్యం చేస్తే నేనిక ఒప్పుకునేది లేదు. తెల్పి తెలియని వయస్సు.... వాళ్ళన్నట్టు జరిగితేనా? .... అమ్మో .... ఇంకేదైనా వుందా? వనం వల్లదిలో శరత్తుకోగలమా? ఏమండీ.... నామాట విని అమ్మయి పెళ్ళి విషయంలో తొందర పడండి...."

రోజు వింటున్న పోరే అయినా ఆ రోజెందుకో భార్య మాటలు వింటుంటే ఆయనకి నిజమే అనిపించింది.

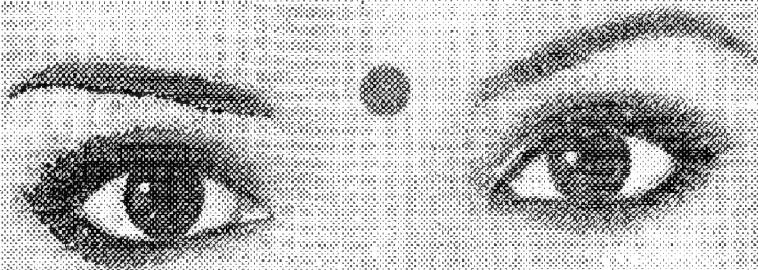
రామనాథంగారు అర్జెంటుగా సంబంధాల వేటలో వడ్డారు,

o o o

కాని రామనాథంగారు అనుకున్నట్లు ఏమంత తేలిగ్గా సంబంధాలు దొరక

కపితాగానం చేసే కళ్ళకు...

ఐటెక్స్

చూపులనే మాటలుగా మార్చే ఐటెక్స్

అవురూప పొందర్కంత పొంగిపోయే
యవ్వనంతో మురిపించే వనితల వదనాలను
అక్కంచే అతివల కళ్ళను అనందంగా
కొనమాపులతో సటసమాడించేది ఐటెక్స్
కాస్టియం విధానంలో తయారుచేయబడే
ఐటెక్స్ కాటుక అండాలు చిందటి
యువకుల కళ్ళను దోషమేమీ చేరనియక
దల్లగా కాపాడుతుంది.

ఐటెక్స్ 40 సవత్సరములుగా మీ నమ్మకానికి
పాత్రయిన ఉత్తమమైన చిల్డ్రన్

అరవింద్ ట్రాడర్స్
మద్రాసు 600033

లేదు. ముందు అందం, ఇతర విషయాలు కంటే పెళ్ళి కొడుకు హోదా ముఖ్యమయి పోయింది.

దబ్బర్ డిగ్రీలు చదివినా వుద్యోగం లేకపోవడమో, అదనా వుద్యోగంవున్నా అది కాంచన అసీవరు వుద్యోగానికి సరితూగక పోవడమో జరిగింది వది చదివేసే సరికి పంపించాలి చూసినా దేనికి లంగరు కుదరలేదు.

పెద్ద పెద్ద వుద్యోగాల్లో, బోలెడు మంది యువకులు వున్నారని భార్యని పూర్వో పెట్టిన రామనాథంగారికిప్పుడు కాస్తంత కలవరం పుట్టుకొచ్చింది.

ఏమిటబ్బా.... ఇన్ని సంబంధాలు చూసినా పొత్తు కదరవేమీ? ఎలాగయితే అయిదారు నెల్లు కష్టపడి మంచి వుద్యోగాలున్న అబ్బాయిలకి ప్రాముఖ్యం ఇచ్చి ఇద్దరు ముగ్గుర్ని పట్టుకొచ్చారు.

ఒక ప్రబుద్ధుడు కాంచన వుద్యోగం, ఆమెను చూసి తర్వాత ఓఆమడ దూరం పరుగెత్తినంత పని చేశాడు.

“అంత చదువుకొని అంత పెద్ద వుద్యోగం చేస్తున్న అమ్మాయి నా చెప్పే చేతుల్లో వుంటుందా? పెద్దలమీద గౌరవం చూపిస్తుందా? ఈ రోజుల్లో మామూలుగా చదువుకున్న వాళ్ళకే సమాదానయి చెప్పలేక పోతున్నాం. ఇంత చదివి, ఇంత పెద్ద వుద్యోగం చేస్తూ భర్తని గౌరవిస్తుందా? అలాంటి

యక్ష ప్రశ్నల్లాంటివి రామనాథంగార్ని వేసి ఆయన తెల్లబోయి చూస్తుంటే ఒక్క పరుగు తీశాడు.

బోరా! ఎంతటి ప్రబుద్ధుడు? తన మీద తనకే నమ్మకం లేనివాడుగా కనిపిస్తోంది. ఎంతటి వుద్యోగాలు చేస్తున్నా, ఎన్ని పూళ్ళేలినా భార్య భర్త మాట వినదూ? విలేలా చేసుకోవడం తన చేతుల్లో వున్నదని తెలియదుకాబోను ఈ పెద్ద మనిషికి ...

పుత్తి పిరికిగొడ్డు అని తాటాకులు టిట్టింది కాంచన.

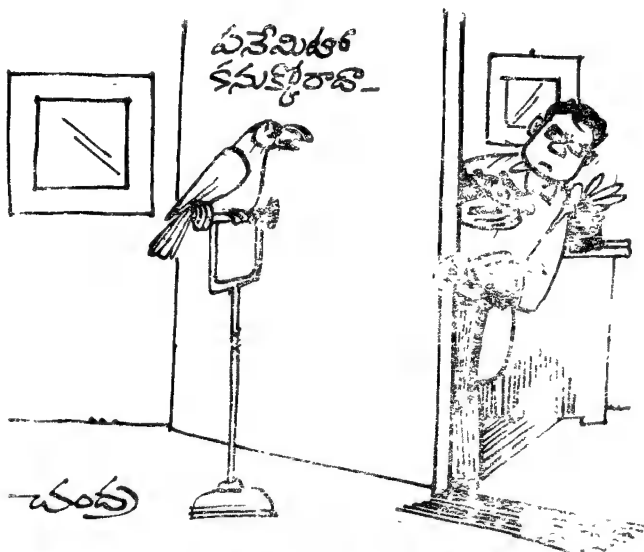
మరో హోదా కల్గిన పెళ్ళికొడుకు

“అందం, చదువు, వుద్యోగం హోదా అన్ని బాగానే వున్నాయి....నా చదువుకి, నా వుద్యోగానికి, నా హోదాని చూసి నాకిప్పుడు సంబంధాలు నేనంటే నేనేనని వస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం ధర లక్ష పలుకుతోంది. మరి మీలేమంటారు?” అన; ధోరణిలో మాట్లాడటం చూసి నోరు తెరిచేవారు రామనాథంగారు.

“అదేమిటి నాయనా? నీ గ్రేడ్ వుద్యోగమే చేస్తూ, నీ అంత హోదా, డీకం కలిగిన పిల్లకి కూడా కబ్బం కావాలా? పైగా పిల్ల ఎంత లక్షణంగా వుంటుంది” తేధుకుని అడిగారు.

నువ్వో పిచ్చోడివి అన్నట్లు వచ్చి.

“భలేవారండి.... పిల్ల లక్షణంగా వుంది. నాతో చదివి వుద్యోగం చేస్తుందంటేనే కదా మిగతా సంబంధాలన్ని

వదిలేసి మీ అమ్మాయిని కన్విడర్ చేస్తోంది? అది చాలదూ, లక్ష కాక పోయినా ఆ దరిదాపు అంకేదైనా వుండేమో చూడండి...." ఎంతో భూతదయ కలిగిన వాడిలా పోజు పెట్టాడు.

అతగాడి పోజు చూసిన రామనాథం గారికి అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది.

వీడి దర్జా మండిపోను. లక్ష రూపాయలు కావాలా, పైగా సంబంధాన్ని కన్విడర్ చేశానంటాడా? వీడు కాకపోతే వీడి బాబులాంటివాడు దొరుకుతాడు. పోరా వెదవాయ్ అని అరవాలనుకుని సతత అడ్డొచ్చి మానేశాడు

"నాన్నగారు. ఇంత కట్నం పిచ్చి వున్నవాళ్ళు మరెప్పుడూ ఇంటిగడప కూడా తొక్కసివ్వకండి. చదువు.

సంస్కారాలతో వలేనివాడితో మనకి పొత్తుకుదరదు .... లక్ష కాకపోతే వదిలక్షలు పుచ్చుకుని ఓ మొద్దుని చేసుకోమనండి బిడ్డత్తాయీ...." అని చీపురు కట్టలేకుండా దులిపేసింది కాంచన.

వీళ్ళిద్దర్నీ కలవకుండా మరో అవతారం ఈ వివంగా వెలివిచ్చింది.

"చూడండి రామనాథం మావయ్య గారు ఎంత పెద్ద అపీసరయినా, అద పిల్ల అన్నకర్వాత గృహిణిగా అన్ని బాధ్యతలు చేపట్టాలి కదా, మూడ పెద్ద కుటుంబం. నల్లం పున్నవాళ్ళం మా వడినలతో పాటు ఇంట్లో వంటా గింటా లాంటివి చెయ్యాలి .... ఇంట్లో మంచి చెడ్డలు చూసుకోవాలి మా అమ్మ అనారోగ్యం తునిషి.... అవిట్టి జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి ఇంకో విషయ.

నేనే వుద్యోగం చేస్తున్నాను కాబట్టి డబ్బుకూడా నా స్వంతమే అనుకుంటే ఎలా చెప్పండి? నల్లురున్న కుటుంబం. ఏవో అవసరాలు వుంటూ వుంటాయి. జీతం గట్టా నాకిచ్చేస్తే నేనే జాగ్రత్త చేస్తాను పెళ్లయ్యాక డబ్బు తనదీ నాదీ అనేభేదం ఎలావస్తుంది చెప్పండి. అంతా ఒకచే కదా?...." ప్లీ ప్లీ ప్లీ అని నవ్వాడ ఆ భేదం తన ధర్మ సూత్రం అన్నట్లు.

ఏమిటేమిటి? డబ్బు సంపాదించే యంత్రంలాగా, ఇంట్లో పనిచేసేదాని లాగా....అహో! తెలివంటే నీవే కదా మహాశయా? ఎంత సుఖపుగా మా ఆమ్మాయిని కట్టుకుని పోదామనుకున్నా వయ్యా? దాని జీతం నీదగ్గర జాగ్రత్త చెయ్యాలా? మా బాబె....ఏవండీ....నా ఖర్చులకి డబ్బు అని అడుగుతే ధర్మ రాజులా ఇస్తాడు కాబోలు .... పిలాంటి మూర్ఖుడిచేతిలో పిల్లను చచ్చినా పెట్టను గాక పెట్టను....పోవయ్యా....అనుకుని సాధ్యమైనంత వగారవంగా వచ్చిన దారి చూపెట్టారు ఆ మహాత్ముడికి.

"నాన్నగారూ ఇప్పుడొచ్చిన వాడిది అతితెలివి ఇంట్లో పనికి ఇబ్బంది లేకుండా చాకిరి చెయ్యమని. దానికో అందమైన పేరు 'గృహిణిగా బాధ్యతలు నెరవేర్చడం' అని చెవులకింపుగా చెప్పాడు. మరోవైపునుండేమో నా జీతం కావాలి అని దానికి మరో అంద

మైన వాక్యాల కూర్పుతో చెప్పాడు. పెళ్లిచూపుల్లోనే ఇన్నినియమాలు పెట్టాడు తాళికట్టాక చూడాలి. బాబోయ్ ఆవచ్చే అమ్మాయిని ఆ దేవుడు రక్షించు గాక..." అని కూడలి పోయింది కాంచన.

o o o

మొత్తానికి ఎలాగయితేనేం మరో సంబంధం వచ్చింది. అతగాడు బొంబాయి మహానగరంలో ఓ పెద్ద వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఇప్పటివరకు వచ్చిన వాళ్ళకన్నా మెరుగుగానే కన్పించాడు. ప్రీతి హుందాగా కన్పించాడు ఎక్కువ మాట్లాడలేదు. పిల్లనచ్చి దని ఓ రెండు ముక్కులు మాట్లాడి వెళ్లిపోయాడు. వెళ్తు వెళ్తు వీలైనంత త్వరలో తల్లి దండ్రులను పంపుతాను. వాళ్ళని మాట్లాడారన్నాడు.

వెళ్లేప్పుడు కాంచన కళ్ళలోకి చూపించినగా నవ్వి కళ్ళతో ప్రేమసందేశం లాంటిది (అలాంటిదనే అప్పట్లో కాంచన వూహించింది) ఇచ్చి వెళ్లాడు.

అతగాడి మాటప్రకారం అతని తల్లి తండ్రీవచ్చారు. పిల్లని చూశారు. అన్నీ బాగున్నాయి అనుకున్నారు.

లాంచనప్రాయంగా కట్నం ఇచ్చుకోవాలని అన్నారు....కట్నం ఇవ్వద్దని తండ్రితో చెప్పాలని గింజుకుంది కాని రామనాథంగారు కూతురికావనకాశం ఇవ్వలేదు. ఎందుకంటే పరమసత్యాన్ని

జిల్లుబు లక్షణాలలో మిమ్మల్ని చికాకు పెడుతూన్నది ఏది?

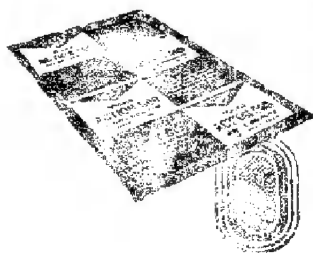

జిల్లుబు, రోపావల్ల వచ్చే అస్వస్థతలన్నిటి కోసం టెబుకోండి

జిల్లుబు పవర్ విక్స్ విక్స్-500

జిల్లుబు వల్లించండి ఒకటి కాదు పది దివాళులు, మీరిక నీరస పడిపోతారు. జిల్లుబు పవర్ విక్స్ విక్స్-500 ఒక్క మాత్రతో, ప్రభావంగల, జిల్లుబునుండి ఉపశమనం యిచ్చే వదాల్కాలన్నీ కలిసి వున్నాయి. మీరు పట్టిన జిల్లుబునుండి ఉపశమనం యిస్తూనే, మీరిక మునపటిలాగే మరుకుగా వుండగలుగుతారు.

జిల్లుబు పవర్ విక్స్ విక్స్-500 తోగల అద్వితియమైన 4-రకాల దర్శన. రోపా, జిల్లుబు, జాని లక్షణాలన్నిటినుండి సత్వరంగా, ప్రభావపూరితమైన ఉపశమనాన్నిస్తుంది.

1. జిల్లుబువల్ల వచ్చే జలనోష్ఠి, వంటినోష్ఠి నుండి ఉపశమనం.
2. ముక్కు, దిబ్బడ వెయ్యడంనుండి ఉపశమనం.
3. గొంతు గరగర లాడటం, గొంతు నొప్పినుండి ఉపశమనం.
4. జిల్లుబువల్ల వచ్చే జ్వరమూ మరియు థ్రూ అయ్యేలో పెడుతుంది.

జిల్లుబు పవర్ విక్స్ విక్స్-500 జిల్లుబునుండి ఉపశమనం యిస్తూనే మిమ్మల్ని మరుకుగా ఉంచుతుంది.

అడవిల్లకి ఎని విదాల అన్నీ పున్నా ..
కట్టుం అనేది తప్పదు .... తెల్పుకుని
తనపరిధి దాటకుండా కట్టుం కదుర్చు
కుని పెళ్లి విశ్వయించారు.

ఆ తర్వాత పెళ్లి. మొదలైనవన్నీ
చకచకా జరిగిపోయాయి.

అదృష్టవశాత్తు కాంచన ఆఫీసు
ట్రాంచి బోర్డులో వుండడం
మూలాన ఓ నాలుగునెలల్లో తనూ బొం
బాయి ఆఫీసుకు ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించు
కొంది కాంచన.

ఇద్దరూ కొత్త కాపురం మొదలు
పెట్టారు.

అక్కడికి కాంచనని తీసుకెళ్లిన
కొత్తలో పార్టీ ఏర్పాటుచేశాడు ప్రభా
కర్ ఆఫీసులోవాళ్లంతా కట్టకట్టుకుని
వచ్చారు అందరు ప్రభాకర్ అదృ
ష్టాన్ని వేనోళ్లకాకపోయినా నోరు నెప్పి
పుట్టేవరకు పొగిదారు.

“అదృష్టం అంటే సిద్దోయ్ ప్రభా
కర్ .. మంచి చదువు, ఇద్యోగస్థురాలే
కాక అందమైన అమ్మాయిని సంపా
దించావు....”

ప్రభాకర్ మొహంలో గర్వరేఖలు
వెల్లివీరిసాయి. మరింత తీవ్రంగా, దర్జాగా
పై నర్దుకున్నాడు పార్టీ సగంలో వుం
డగా అతని ఫ్రెండ్ లితను పరిగెత్తు
తున్నట్లుగా వచ్చాడు.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ప్రభాకర్
గారు....విషయం హాపీ అండ్ సక్సెస్

ఫుల్ మారీడ్ లైఫ్ ....” అంటూ
కాంచనవైపు మాసిన అతగాడు మొదట
తెల్లబోయి తర్వాత సంతోషంగా,
హృదయపూర్వకంగా....

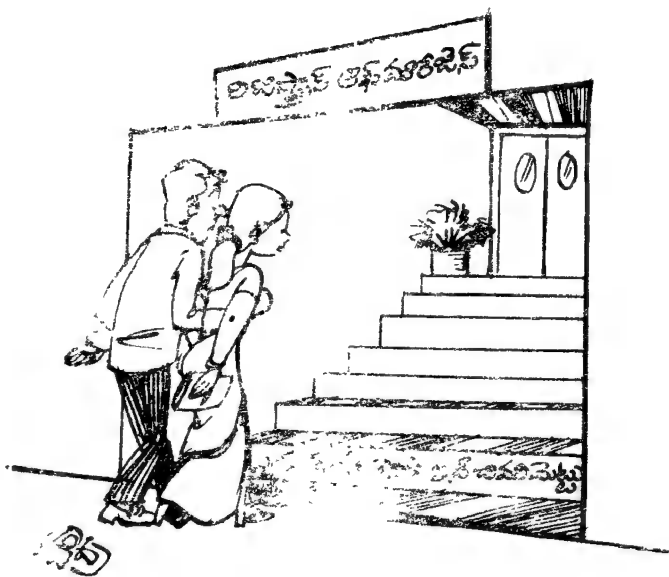
“అరె....కాంచనా .... మీరా ....
వాదె ఫ్లెసెంట్ నర్ ప్రైజ్ ....అకౌజు
మనం విడిపోయ్యాక మళ్ళీ కలసేదం
అవలేదు. ఆయామ్ సో హాపీటు సీ
య్యుగైన్. పోన్లెండి మా ఫ్రెండ్ తో
ముడిపడిం కూ అప్పుడప్పుడు
చూస్తుండవచ్చు- ఇక చూసుకోండి
ప్రభాకర్. ఇదివరకు రాలేదు, రాలే
దనేవారు. ఇప్పుడు తెలపుకోజాలన్నీ
మీ ఇంట్లోనే కాంచనగారు కూడా
వున్నారుగా” అని గలగలా మాట్లాడే
స్తున్న ఫ్రెండ్ మాటలకి ప్రభాకర్
మొహంలో రంగులు మారాయి.

కాంచన మొహంలోకి ఓరగా
చూశాడు. కాంచన కూడ స్వేహపూరి
తంగా సరదాగా అతనితో మాటలు కలి
పించి.

అంతవరకు భార్యతో సరదాగా
కబుర్లు చెప్తున్న ప్రభాకర్ ఒక్కసారిగా
ముభావంగా మారిపోయాడు.

అందరూ వెళ్లిపోయాక బట్టలని
మార్చుకుంటున్న కాంచనకి భర్తలో
వచ్చిన మార్పు కాలేజీ ఏమిటో
అర్థంకాక తికమకపడింది.

“ఏమాడీ .... అలా వున్నారేం?”
అని అడిగింది భర్తవక్కలో కూర్చుని.

రెండుక్షణాలు కాంచన కళ్ళలోకి తవ్వే
తంగా చూశాడు ప్రభాకర్. కాంచన
అందిమైనదే ... గిరి ఆకర్షణీయంగా
వుంటాడు .... ఇద్దరు ఒక్కనొక్క
చూసుకుని ఎంత సంతోషపడి
పోయారో... వీళ్ళద్దరూ....

తన ఆలోచనలు తొక్కూడని
దారులు తొక్క పోయాయి. దానికి
కాంచన మాటలు తనని ప్రస్తుతం
లోకి లాక్కొచ్చాయి

“అలా వున్నారేం? తలనొప్పిగా
వుందా?” మృదువుగా అడిగింది.

“ఊహ....” అని రెండుక్షణాలు
వూడ్కుని “గిరి నీకెలా పరిచయం?”
అని అడిగాడు.

“నేను అతనూ ఒకేసారి ఆఫీసర్స్
ట్రైనింగ్ కు వెళ్లాం. అప్పుడు ఆతనితో
పరిచయం అయింది” ఇప్పుడు
ఆతనివిషయం ఎందుకన్నట్లు చూసింది

“అలాగా....” అని వూహించాడు.
ఆతని అనోభావాలు తెలియని కాంచన
మరింకేమీ మాట్లాడలేకపోయింది.
ఆతనింకేచేతనా మాట్లాడాడేమోనని
కానీపు ఎదురుగాసి నిద్రలోకి జారి
పోయింది ఆమె దాదాభాగం గిరి,
కాంచనల స్నేహాన్ని ఎన్నోవిధాల,
ఎన్నోకోణాల్లోంచి చిత్రీకరించుకుంటూ
అర్థంలేని ఆలోచనలతో గడిపాడు
ప్రభాకర్.

ఆ మర్నాడు ఏరటి కళ్ళతో నిద్ర

లేచాడు ఆ రోజంతా అంటిముట్టనట్లుగానే ప్రవర్తించాడు. అతని ప్రవర్తన ఏమిటో అర్థంకాక, అతనివైపు ఆడగాలో తెలియక కాంచన కూడా అస్థిమితంగా తయారయింది రెండురోజుల తర్వాత తిరిగి మామూలుగా మనల సాగాడు ప్రభాకర్. అతని ప్రవర్తనకి అర్థం కన్పించలేదు కాంచనకి.

నాలుగయిదు రోజులు గడిచిపోయాయి.

ఆరోజు సాయంత్రం కాంచన ఆఫీసునుండివచ్చేసరికి ప్రభాకర్ ఇంకారాలేదు బీతాగి మొహం కడుక్కుని చల్లగాలికోసం బాల్కనీలో నిలబడింది. పక్క బాల్కనీలో ఓ మువ్వెప్పిళ్ళతను కాంచనని గమనిస్తున్నారు. ఇది గమనించిన ఆమె తలమరోవైపుకి తిప్పుకుని ట్రాఫిక్ ని చూడడంలో మునిగిపోయింది ఆయిదు నిమిషాలు గడిచింది.

“ఏక్ క్యాజ్ మి....” అన్న మాటలకి తలతిప్పిచూసింది కాంచన. పక్క బాల్కనీ అతను! ఆమె తనవైపు తిరగగానే చిరునవ్వుతో—

“మీరు వచ్చినప్పట్నుంచిపరిచయం చేసుకుందాం అనుకుంటున్నాను. మీ వార్ని పరిచయం చేసుకున్నానులెండి. మీరే ఆఫీసులో పని చేస్తారు?....” అతని మాటల్లో స్నేహం...సంస్కారం తప్ప మరేమీ లేవు .... అందుకే ఆమె కూడా సేప్రహారితంగా జవాబిచ్చింది ఫలానా ఆఫీసులో అని.

“అరే .... అయితే రోజూ మీరు,

నేను ఒకేవైపు వెళ్ళాలి. మీ ఆఫీసు దాకేకే మా ఆఫీసు ‘ఫలానా’ ఆఫీసు మూడి” అని చెప్పాడు. ఇలా ఇద్దరూ ఆఫీసుల గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు. పదినిమిషాలు గడిచాక ప్రభాకర్ వచ్చాడు. వస్తునే కాంచన పక్కతనితో సంభాషించడం చూశాడు.

కనీసపు మర్యాదైనా పాటించకుండా వాళ్ళిద్దరి తప్పించుకుని లోపలికి వెళ్ళబోతుంటే బాల్కనీ అతనే విప్పచేశాడు ‘గుడ్ ఈవినింగ్’ అంటూ ముక్తవరిగా గొణిగి కాంచనవైపు చూడకుండా లోపలికి దూసుకువెళ్ళిపోయాడు. తెల్లబోయిన కాంచన బాల్కనీ అతనికి క్షమాపణచెప్పి భర్తని అనుసరించింది. లోపలికొచ్చిన ఆమెనివట్టింబుకోకుండా బుట్టువిప్పి బట్టలు మార్చుకున్నాడు. కాంచన ఇచ్చిన టీ విప్పచేస్తూ పేపర్ చూడసాగాడు. రెండు మూడుసార్లు కాంచనే అతనితో మాటలు కలవడానికి పయిత్నించింది. కన్నెత్తయినా చూడకుండా ముక్తవరిగా మాట్లాడాడు అతనిలో ఈ విపరీత మార్పుకి దాదాపు స్తంభించిపోయింది కాంచన.

ఏమిటీ మనషి? కొత్త కాపురం మొదలుపెట్టి పట్టుతునిపదిహేనురోజులు నిండలేదు. అందులో సగంరోజులు ప్రభాకర్ మూతి బిగింపులోనే గడిచిపోయాయి. అలకకైనా అర్థం వుండద్దు? కారణం అవసరం లేదా? పోనీ పొరపాడేదైనా జరుగుతే మొహం మీద అడగొచ్చుకదా? అత్తగారిలాగా ఈ మూగ సాధింపేమిటి? మొదటిసారిగా

రెక్సోనా మీ చర్మాన్ని సంరక్షిస్తుంది...

మృదువుగా మెరిసేలా ఉంచుతుంది

రెక్సోనాలో ఉంది నహజసిద్ధమైన
నాలుగు నూనెల సమ్మేళనం—

హఫ్షా (రేవరారు బాళి), అవంగ పట్ట, అవంగ, నరళం.

రెక్సోనాతో స్నానం

చర్మాన్ని మృదువుగా

మెరిసేలా ఉంచుతుంది.

మీరెంతో ఇష్టపడే

సరిమళాన్ని చర్మంపై

నిలిపి గుఱాళింపజేసే

రెక్సోనా మీ చర్మ

సంరక్షణ కోసం

నహజమైన సాధనం.

రెక్సోనా మీ చర్మ సౌందర్యం కోసం

హిందుస్తాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

రింటాన్-RX.78-4710 TL

అతని అర్థంలేని చేష్టలకి కాంచనకి కోపంలాంటిది కలిగింది

రెడ్డురోజులు గడిచాయి. తిరిగి మామూలు మనిషియ్యై ప్రభాకర్

ఈసారి ప్రభాకర్ దగ్గర వచ్చినా మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడలేక పోయింది ఆమె ఎందుకలా సాధించారని - డగాలని నాటిక చివరిదాకా వచ్చింది బలవంతాన అణచుకుంటూ కాంచన. ఆడగబుద్ధి వెయ్యలేదు.

మరో నాలుగురోజులు గడిచాయి అరోజు ఆదివారం

కాంచన, ప్రభాకర్ సినిమాకెళ్ళారు. టికెట్లు తీసుకురావడానికి ప్రభాకర్ వెళ్ళాడు అతనిటు వెళ్ళాడో లేదో గిరి ప్రత్యక్షమయ్యాడు కాంచనముందు గిరి చాలా యాక్టివ్ అందరితోటి ఎంతో కలుషగోరుగా వుంటుడు ఎవరికైనా పువకారం చేస్తాడు కాని అపకారం అంటే గిట్టని మనిషి

ఆమెతో గలగలా మాట్లాడుస్తూడు గిరి. అతని ఎదురుగా వున్నవాళ్ళే ఏరూ ఒక్క అయిదు నిమిషాలకంటే ఎక్కువ నవ్వకుండా ఉండలేదు. నవ్వుతూ వింటోంది కాంచన. మరో పదిమనిషానికి టికెట్లు తీసుకొచ్చిన ప్రభాకర్, గిరి, కాంచనలు సంభాషణలహారంలో అణిచి గమనించలేదు. రెండు షజాల తర్వాత తలతిప్పిన కాంచన పులిక్కిపడింది అయిదారడు గుల దూంకో నిలబడి తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. ఆ చూపులో ఈర్ష్య, కోపం, అసహనం కలగా పులగంగా వున్నాయి. పెదాలు విగిసిపోయాయి.

అంతే.... కాంచనకంటా అర్థం అయిపోయింది. ఇన్నిరోజులు అతని అర్థంలేని కోపానికి అర్థం తెల్పి పోయింది కాంచన తప్ప చూపించని గమనించి, తన్నితాను సంభాషించుకుని వాళ్ళదెన అడుగువేసాడు పిక్చర్ విగిన్ అయ్యేవమయానికి గిరి వెళ్ళి పోయాడు. కాంచన పూహించనట్లుగానే అతను ముఖావంగా వుండి పోయాడు.

మరో మగడితో మాట్లాడే సహించలేని బలహీనత అతనిలో బలంగా వూడలు వేసివుందని గ్రహించింది. అందుకే అరోజు రివెన్యూలో గిరి కన్స్టాబుల్, రెండోసారి బాల్కనీలో అతనేస్టోనో మాట్లాడాక అతని మౌనప్రకారం ఫలితాలు తను చూసింది. మళ్ళీ ఈరోజు అదే రీపీట్ అవుతోంది. ఓరి భగవంతుడా ఇంత చదువుకుని, ఇంతపెద్ద పుద్యోగం చేస్తూ, ఇంత మహనగరంలో తిరుగుతూ, సంస్కారవంతులనబడే పెద్దమనుషులమధ్యలో వుంటూ ఇకనికీంత ఇరుకు మనస్సు ఎలా వచ్చింది?

తనూ చదువుకుని, పుద్యోగం చేస్తోందే... మగవాళ్ళతో మాట్లాడకుండా వుంటుందని ఎలా పూహించగలడు? తను ఆడపిల్లలతో మాట్లాడకుండానే వుంటున్నాడా? ఆతనలో మరో బలహీనం కూడా చూడగలిగింది కాంచన. ఇలాంటి వాళ్ళు పైకి ఎంతో సంస్కారవంతుల్లాగా, ఎంతో పుష్పకథావాలుగల వాళ్ళల్లాగా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. కాని తమదాకా వచ్చే

యూవంబోర్డు...
యునైటెడ్
ముందు పళ్ళాజ్జినయ్య!

నరికి మడిబట్ట కట్టుకుని తనవారు
వుండాలని కనీసంగా కోరుకుంటారు.
పైకి మాత్రం చెప్పుకోడానికి అంద
మైన భార్య, బాగా చదువుకున్నది,
పుద్యోగం చేస్తున్నది కావాలి....

కాని పోకేసులో బొమ్మలాగా వాళ్లు
అనుకున్నట్లుగా, వాళ్ళ ఇష్టానుసారంగా
ప్రతి కదలిక వుండాలి. లేకపోతే
నష్టం చలెదు. పైకి కక్కలేదు మింగ
లేదు. ఇలా మనసాధింపులు సాధి
స్తారు.

రెండోరకం - సూటిపోటీ మాటలతో
జీవితాన్ని నరకప్రాయం చేస్తారు.
ముందు ముందు తన జీవితం ప్రభా
కర్తో ఎలా వుండబోతుందో వూహిం
చుకో గల్గిన కాంచన మనస్సు ఒక్క
సారిగా గడ్డకట్టుకుపోయింది. ఇలాంటి
మనస్తత్వంతో కాపురం తల్చుకుంటే
ఆమె మేను జలదరించింది.

ఏం చెయ్యాలి తనూ? దీనికే వా
పరిష్కారం వుందా? పోనీ పుద్యోగం
మానేస్తే దాంతో తృప్తి పడ్తాడా ప్రభా
కర్? ఊహ ... ఇలాంటి మనసు
లకి బయట ప్రపంచంలో 'పో' లు
ఎక్కువ ఉస్తాయి. తన భార్య ఆఫీసర్
అనైనా చెప్పుకోడానికి తన పుద్యో
గం మాననియ్యదు.

ఇలాగే వరపుడు పుడితో మాట్లాడినప్పు
డల్లా మూగనోముతో సాధిస్తుంటాను.
భగవాన్ .... చివరికి నన్నిలాంటి మనిషి
పాల పక్షివా? కాంచన మనస్సు
ఆక్రోశించింది అందం, చదువు
హోదా వున్న తన జీవితం ఎంతో ఆశా
పూర్వకంగా నిండుగా వుంటుందని
ప్రభాకర్ రాకతో మనస్సునీ తన పున
నిరిష్టత ఆవరించగా, కలత చెంద
మనస్సుని సంభాషించుకోవాలికి వ్యర్థ
ప్రయత్నంచేసింది ఆఫీసర్ కాంచన ★

క్లగ్గోలగ్గోతమి లగ్గోదేవి

తానిక వాదించినా తల్లి ఆంగీకరించదు పెగా తనమనసు మార్చేందుకు ఇంకా జీవీయమయిన ప్రస్తుతం ప్రారంభిస్తుంది. అందునుంచి అలాగే “అమ్మా! నేను నుండుకు పోతాను నువ్వొక వెనుకరిగి వెళ్ళిపో” అని చెప్పి అశ్వాన్ని అదిలించింది తుల్యభాగ. అది త్వరితగతినో పరుగుతీయటం ప్రారంభించింది.

తల్లి చెప్పిన హితవచనాలు మనసుపొరల్ని చీల్చుతున్నాయి ప్రకృతి నిర్దేశితాలయిన శ్రీత్యం తాలూకు సున్నితమయిన స్పృశనలేవో చెలరేగుతున్నాయి. హిమగిరి శిఖరాగ్రాన రవికిరణం సోకి తరిళించే మంచ విందపులా ఆంతర్యంలో ఎక్కడో ఒదిగిపోయిన ఆశలు ఉవ్వెత్తన లేస్తున్నాయి.

ఉర్విగృత హృదయమంతా క్రమ్ముకుండి

రవఃత పరధ్యానంతో అశ్వాన్ని అలించటం మరచిపోయింది తుల్యభాగ అది వైరువచ్చని పొలాలమీది పచ్చిపచ్చి వాసనలు పేల్చుతూ మందగతిన పోవటం ప్రారంభించింది.

జరిగిన కథ

భావిన శ్రీ పురుషుల నిజజీవిత వైచరీశ్ఛాలని నిశితంగా విమర్శించిన తుల్యభాగ. వైశాలీ నగర శ్రీకి శమంతుడి నుంచి విముక్తి కల్పించాలని భావించింది. ఉత్తరక్షణం శమంతుడు తుల్యభాగని మట్టుబెట్టడంబాదుగాని తుల్యభాగ ఎవరి పుత్రికో స్పష్టంగా విశ్రమయిన తక్షణం ఆ పనిచేయ సాహసించలేక నగరం నుంచి తుల్యభాగను పంపివేశాడు తగుమాత్రం హెచ్చరిక పొంది. తుల్యభాగ తల్లిని దర్శించి వివాహప్రసక్తితో వెనుతిరిగింది, శ్రేయోరాజ్య బాధ్యత తల్లికి విడమరచి చెప్పి.

రవంతదూరం సోయాక మరొకవ్యక్తి వచ్చి అమెతో కలిశాడు. ఆతడు కన్నీటి న
వ్యక్తితో సంభాషించేందుకే అన్నట్లుగా వేగంగా పరుగుతీస్తున్న గుర్రాన్ని
కత్తెంపట్టి ఆపాడు.

తల త్రిప్పి ఆశనివంక చూచింది తుల్యభాగ.

అక్కడినించి అతడు శబరగణాలకు చెందిన వ్యక్తిగా గుర్తించిందామె
దక్షిణపు దిక్కునించి వచ్చి తనతో కలిశాడు. అందునించి తన ఊహ సరి
అయినదే అని నిర్ణయించుకుంది.

"నీవు యక్షగణాలకు చెందిన యువతివి కాదా?" అని అడిగాడు.

"అవునవును. నేను యక్షుల యింటి ఆదబడుచును. మరి నీవు ఎక్కడ
నించి వస్తున్నావు?" అని అడిగింది తుల్యభాగ.

"శబర గణాలనుంచి."

"ఎందాకా పోతున్నావు?"

"యక్షుల గణాధ్యక్షుడయిన కుంబాలకుని చూచేందుకు పోతున్నాను" ఆ
బదులిచ్చాడతడు.

"ఓహో! వారితో నీకేమిటి పని?" అని ఏమీ ఎరుగనిదానిలా ప్రశ్నించింది
తుల్యభాగ. అతడు ఈ ప్రశ్నకు బదులు యిచ్చేందుకు రవంతగా నంకించాడు.

"శబరగణాలనించి ఒక వర్తమానం తెచ్చాను" అన్నాడు వివరించి
చెప్పటం అంతగా యశంలేదన్నట్లు కంఠస్వరాన్ని మార్చి

"శాబరులంతా సుఖసంతోషాలతో ఉన్నారు కదా! పరదేశీ! కాయకష్టం
చేయటంలో యక్షగణాల వారికన్నా శబరగణాలవారే అధికులని నేను విన్నాను.
నిన్ను చూస్తే శబరులు మంచి శారీరక శక్తివంపవృత్త గలవారు అని తెలుస్తోంది.
కుంబాలకుని నీవు ఇదివరకెప్పుడయినా చూశావా?" అని అడిగింది తుల్యభాగ.
అతడు గతాన్ని స్మరించాడు.

"నా బాల్యంలో నా తండ్రి వెంట ఒకసారి వారిదగ్గరకు వచ్చాను. శమంతు
డనే బిడారువ్యాపారి ఒకడు ఉత్తరాది రాజ్యాలనించి ఏవో మాయవస్తువులు
తెచ్చి మౌ శబరులను మోసగించాడు. వారినించి అధికధనం సేకరించాడు."

శబరగణాల అధ్యక్షుడయిన నా తండ్రి అది సహించి దేశద్రిమ్మరులైన
లయిన వ్యాపారులను హింసించటం మంచిది కాదని ఉపేక్షించి ఊరుకున్నాడు.

అది అలుసుగా తీసుకుని శమంతుడు కొందరు అమాయకులయిన తల్లి
దండ్రులను ప్రలోభపెట్టి కొందరు శబర యువతుల్ని తానినలుగా సమీకరించాడు.

వారిని ఉత్తరాదిని సేవకావృత్తిలో నియమించేందుకు తమకు పోతున్నాడన్న వార్త నా తండ్రికి తెలిసింది. అప్పటికే శమంతుడు కృష్ణాతీరం చేరుకున్నాడు. యక్షగణాలలో ధనాన్ని అర్జించే నిమిత్తం కక్కడ బిడారు దింపుకున్నాడు.

అది తెలిసి నా తండ్రి కుండాలకుని సహాయం అర్జించేందుకై వచ్చాడు. అప్పుడు నా తండ్రిమొర నేనుకూడా ఉన్నాను. వారి సాయ తోనే శమంతుని బాగా బుద్ధిచెప్పబానిసలుగా బంధించబడిన యువతులందరినీ విడదలచేయించాడు. నా తండ్రి అప్పుక నేను కుండాలకుని చూచాను. యక్షగణాలలో వారి మాటలు గుర్తించి "అని నాకు తెలుసు" అన్నాడు.

"శమంతు" దుశ్శర్మలు ఈనాటివి కావన మాట" అన్నది తుల్యభాగ అన్నాడు. దొనని తల ఊగించాడు.

"ధనకాంక్షతో శమంతుడు వక్రబుద్ధి అయినాడు. ఆశని దండగాలు నానాటికీ మీతి మీరుకున్నాయి" అనాది తీర్మానం. ఆ మాటలు అంటున్నప్పుడు అతని కన్నులు స్రవణమయ్యాయి.

వారిమధ్య ఈ సంభాషణ కొనసాగుతూ వుండగానే యక్షుల వివాసాలకు పొలిమేరలు వచ్చాయి. అశ్వాలను మరికొంచెం చురుకుగా పరుగు తీయించారు. వడస్తున్న సంభాషణ ఆగిపోయింది. ఇంటికి వచ్చాక మెరుపులా గుర్తించింది నుంచి క్రిందికి దిగింది తుల్యభాగ. అతడు స శయ్యాత్మకంగా విలీనమయ్యాడు.

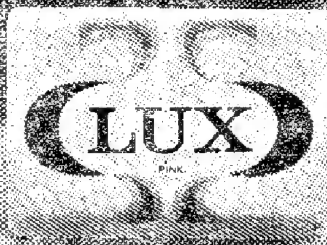
"పరదేశీ! నీవు మా అతిథివి. ఇది నా స్వగృహమే. అనుకుని లోపలకు వచ్చేయి. ఇదే కుండాలకుని యిల్లు. యక్షగణ అధ్యక్షులు ఇంటిలోనే వుంటారు. ఆ ప్రక్కగా ఉన్న అశ్వశాలలో నీ గుర్రానికి విశ్రాంతిని ఇవ్వు."

నీవు తిరిగి వెళ్లేవరకూ అశ్వరక్షకులు దాన్ని చూచుకుంటారు. నీవు నిశ్చింతగా నాతోపాటు లోపలకు రావచ్చు" అంటూ ముందేదారి తీసింది తుల్యభాగ. అమెను అనుసరించాడు శబర ప్రతినిధి.

అమె కుండాలకుని తనూభవ అన్నవిషయాన్ని అతడంతవరకూ గ్రహించలేదు. తుల్యభాగ చెప్పనూ లేదు.

కుండాలకుడు వారికి ఎదురు వచ్చాడు. నవాగతుశయన యువకునికి స్వాగతం పలికి లోపలకు తీసుకుపోయాడు.

తుల్యభాగ అతనికి అతిథి మర్యాదలు చేసేంగు లోపలకు వెళ్ళింది.

మూపుల్ని కట్టేనే నొగ్గమైన తూచం...
 లక్ష్మి కొత్త తూచం!"
 పూర్తిమీ జయరాం

అలా, అలా మూపునే అంది
 నానానిపించేది కొత్త తూచం
 లక్ష్మి కొత్త తూచం అలా
 అలాంటిది మన! నా దర్శన
 గానరంగాన్ని కలిపితానే
 అలాంటి అనినానలా
 మూపుగా అందుతుంది
 లక్ష్మి నా లక్ష్మి!"

శ్రీ పద్మావతి

శుద్ధమైన నామమైన లక్ష్మి
 సీతామీ తారలరం నెలకొందలాన్ని పుష్ప సుందరం

“నాయనా! నీ రూపు చూస్తే శబరగణాలకు చెందిన వ్యక్తిలా కన్పిస్తున్నావు. నీవేమీ సంశయించకు. ఇది నీ వ్యగ్రరూపమే అనుకో! శబరులు మాకు సోదరులే! నీవు చిన్నవాడవు. నీకు తెలుసో తెలియదో కాని శబరగణాల అధ్యక్షుడు నాకు మంచి మిత్రుడు అతడు ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడా?” అని ఆదరాస్వరాన ప్రశ్నించాడు కుండాలకుడు.

వెంటని శబరయువకుని నేత్రాలు అశ్రుతవృషయినాయి. అతడు శిరసు వంచి తన దుఃఖభారాన్ని నిలువరించుకునే ప్రయత్నం చేశాడు. “విన్నయ్య గారూ! నా తండ్రిగారు మరణించి కొద్దికాలమయి పోయింది. ఇప్పుడు వారి స్థానంలో నేనున్నాను. శబరగణాల విశ్వాసం నా తండ్రిమీద విలిచినట్లుగానే నామీద కూడా విలిచింది. నా తండ్రి జహలోకయాత్ర చాలించగానే వాడు వన్ను తమ అధ్యక్షుడుగా నియమించుకున్నాడు.

ఆ విశ్వాసాన్ని నిలుపుకోవలసిన బరువు బాధ్యతలు నా మీదన్నాయని, మీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడేందుకు వారి ప్రతినిధిగా నేను వచ్చాను” అన్నాడు విశ్వాసపూర్ణమయిన స్వరాన.

“నా కుమారీ నీవు ఎక్కడ కలిసాడు?” అని అడిగాడు కుండాలకుడు,

ఆమె ఈతని తనూభవ అన్న విషయాన్ని అప్పుడు గ్రహించాడు. కుండాలకుడు, శారీరకమయిన శక్తిసంపన్నత; ధైర్యమూ ప్రస్తుటంగా ద్యోతకమవుతున్న ఆతని ముఖంలో చిరునవ్వు వెన్నెలలు కన్పించినాయి.

“నా మార్గంలో కన్పించి ఆమె నన్నిక్కడకు చేర్చింది. ధైర్య సాహసాలతోసాటు మంచితనమూ, శౌర్యపరాక్రమాలతోసాటు సద్బుద్ధి కలిగిన అటువంటి యువతని నేనిదివర తెన్నడూ చూడలేదు. మా శబరగణాలలో కూడదు అంటూ నవ్వాడతడు.

కుబురుమీసాల మాటున గుంభనగా నవ్వికున్నాడు కుండాలకుడు. రవంత సేపు అయాక అతడు ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నించాడు. కాని అంతలో కుల్యభాగ ఆక్కడకు వచ్చి చేరడంతో వారిరువురిమధ్య సాగుతున్న సంభాషణకు అంతరాయమయింది.

యజ్ఞుల ఆవాసానికి ఆవలగా కృష్ణాతీరానికి చేరువగా యజ్ఞగణాలన్నీ సమీకరించబడినాయి. దగ్గరప్రాంతాలలో వినాసముంటున్న నాగులు కూడ కొందరు ఆక్కడికి వచ్చి చేరారు.

యక్షగణాలు చర్చలు జరిపేందుకు పరిషత్తు సమావేశం కావాలని పిలుపు
యిచ్చారు కుండాలకుడు.

కృష్ణాతీరం జనసంక్లిష్టమయి పోయింది ఎంతో అవుసరమయినప్పుడే
ప్రధానమైన సమస్యలు తలపెత్తినప్పుడే ప్రజలకు పిలుపు ఇస్తారు కుండాలకుడు.

సాధారణ సమస్యలను పరిషత్తు పట్టుకొని ఎంపిక కాబడినవాడు సమా
వేశమై చర్చిస్తాడు నిర్ణయాలు తీసుకుంటాడు కాని జటిలమయిన సమస్యలు,
అందరికీ తెలియవలసిన విషయాలు ఉన్నప్పుడు ప్రజలకు కూడ పిలుపు ఇస్తాడు
వారి ఎదుటనే చర్చలు జరుగుతాయి.

అప్పటికప్పుడే పరిషత్తు సభ్యులకు పరిషత్తులో మహిమలు చెప్పే అవ
కాశ ముంటుంది. వారి నిర్ణయాలను అవుసరమయితే ప్రజలు సవరించే అవకాశ
ముంటుంది.

కబదులు ప్రతినిధిగా వారికి అధ్యక్షుడయిన యువకుడు చెప్పిన సమాచార
మంతా విన్న తరువాత అందరిని సమావేశ పరిశ విధంగా నిర్ణయించాడు కుండా
లకుడు

ఈ ప్రొద్దె ఆ సభలు జరుగుతున్నాయి.

పరిషత్తు మహాజనులయిన ప్రజలు పరిషత్తు ప్రతినిధులు గామీయక కాబడిన
సభ్యులను కాని అక్షుడయిన కుండాలకుణ్ణి కాని తమకు ఇష్టం వచ్చినప్పుడు
దింపి వేయవచ్చు.

ఆ అవకాశం వారి కుంటుంది,

కాని కుండాలకు పరాక్రమశాలి. తెగువరి, అంతే కాక మేధావి. జాతి జనుల శ్రయః కామనకై రాత్రింబవళ్లు పరిశ్రమించే తత్త్వం కలవాడు, అట్టివాడు కావటం నించి ఆతనిని దింపే అధికారం అవకాశం పరిషత్తు మహాజనులకు ఉన్నా ఆతడు జీవిత కాలమంతా అధ్యక్షుడుగానే ఉండగలిగాడు.

ఆతడు పిలుపు నివ్వాదవగానే తగిన కారణమేదో ఉండే ఉంటుందని వారంతా అధికసంఖ్యలో తరలి వచ్చారు. మహాజనులంతా వచ్చిచేరిన కొద్దిసేపటికి పరిషత్తులోని సాధారణ సభ్యులువచ్చి తమ్యఅసనంలో కూర్చున్నారు.

రంగురంగుల నారదారలు ధరించివచ్చిన జనులమధ్య తుల్యభాగ తన మిత్రమండలితో కూపి తిరుగుకోంది అందరినీ చిరునవ్వుతో పలకరించుతోంది.

కొందరికి దైర్యవచనాలు చెప్తోంది కొందరి పాదాలకు కుదురు తాకించి నమస్కరిస్తోంది. కొందరిని కొడిగాలు చేప్తోంది. అందరి మధ్య ఆమె చుక్కల మధ్యలో చందమామలా కన్పిస్తోంది.

తమ అధ్యక్షుని తనూ భవ అన్న ఆదరమే కారణ్యతః సాహసి సౌజర్య మూర్తి అయిన ఆమెకు ఎవరితో గౌరవిస్తారు యక్షులు. పెద్దవారు ప్రమాద రాలతో చూస్తారు.

ఐరావతి మహాదేవుడు ఆమె పొలకున విడిచి ఒక్క జ్ఞానమయినా ఉండ లేదు. ఇప్పుడామె వెంటనే ఉన్నారు.

తుల్యభాగ కన్పించగానే ఎంతో ఆదరంతో ప్రేమతో పలకరించే మహా జనులమధ్య ఎంతో సంబరపడి పోతోంది ఐరావతి. తన ఆక్కకు జరుగుతున్న మర్యాదలు లభిస్తున్న ప్రేమ ఆదరాలు అన్నీ తనకే జరుగుతున్నాయా అన్నంతగా సంబరపడి పోతోంది ఆమె.

రవంతసేపు అలా మహాజనుల మధ్య తిరిగాక వారిమధ్య ఏదో సంబలనం రెగటం సుత్తించింది తుల్యభాగ అనుసరించి నాన్నగారు వొస్తున్నారు కాబోలు.

తలత్రిప్పి చూచిందామె.

కబర గజాల యువకుని వెంటపెట్టుకుని పరిషత్తు సభ్యులు అధ్యక్షుడు కూర్చునేండుకు పీటగా ఏర్పరచిన ఎత్తయిన వేదికమీదికి వస్తూ కన్పించాడు

“టీ.వి మీద మనం కనిపించాలంటే ఏమయినా మార్గాలున్నాయా?”

“ఓ-దానిమీదెక్కి కూర్చోడమే.”

తండ్రి. అతడు వయోభారంవల్ల మెట్లమీదుగా ఎక్కేందుకు ఆయాస పడిపోయి వగర్చుతూ ఉంటే చెయి ఆసరాగా అందించాడు శబరయ్యనకుడు.

వేదికమీదికి చేరాక అతనిన్ని గౌరవ సూచకంగా వేదికమీద ఉన్న ఎంపి కయిన పరిషత్తు సభ్యులు లేచి నిలిచారు. కుండాలకుని చూడగానే మహాజనులు గౌరవసూచనగా హర్షధ్వనాలు చేసారు.

అందరికీ అభివాదాలు చెప్పిన తరువాత మాట్లాడటం ప్రారంభించాడు కుండాలకుడు. అతడు నోరువిప్పగానే జనసాంద్రమయిన కృష్ణాతరం నిశ్శబ్దమయిపోయింది

తలపూవు శ్రీఃదపడిపోయినా విప్పించేటంత నిశ్శబ్దం!

“సోదరులారా! అందరికీ అభివాదాలు.

ఈ పవిత్ర కృష్ణవేణి నలిల ధారలతో పునాతమవుతున్న దక్షిణాది భూములే మన తాతలు తండ్రులకు జీవనాధారమయినాయి. నాగులు ఇక్కడివారే యక్షులకు పూర్వులు బహుకాలానికి పూర్వం ఉత్తరాది భూములనించి తరలివచ్చి ఇక్కడ ఆయాసమంటున్నారు.

ఆర్కులతో విభిన్నమయిన రక్తంమారి.

అందునించి దక్షిణ ప్రాంతాల జనుల మధ్య నెలకొనివున్న నాగరికత మా పూర్వీకులను ఆకర్షించింది. ఏది ఏమయినా యక్ష జాతికి మాతృభూమి ఈ దక్షిణా వధమే!

అ. దునించి పవిత్రమయిన ఈగలి ఈనేల ఈనీరు ముకు ప్రాణప్రద మయినవిగా భావించుకొంటున్నాము

ఇక్కడి జీవన విధానం బౌత్తరాహులకు భిన్నమయినది దక్షిణాపధంలో వ్యవసాయము వేట ప్రధానమయిన వృత్తిగా మనకుండా జీవిస్తున్నాం. ఆర్యులకు వలె మనం లోకనందాదులము కాము. స్వీరవాసాలతో వర్ధిల్లుతున్న జాతి మనది.

ఆర్యులు యుద్ధ విద్యావిశారదులయినా సామాజ్య విస్తరణ శాంక్షపరులు వారు విద్యాధికులయినా స్వార్థపరులు శాంతి కా ముకులయిన మునులు పవిత్రులే కాని ఆర్య పక్షపాతులు

వృత్తిరీత్యాలో కనంచారులూ, ప్రవృత్తిరీత్యా స్పార్థపరులూ. చపల చిత్తులూ అయిన ఆర్యులు ప్రశాంతంగా సునంపన్నంగా ఉన్న దక్షిణాది భూములపై కన్నునేసారు.

అనేక మారులు దండయాత్రలు చేసి ఇక్కడి సంపదలు దోచుకు పోయారు. అనేకమార్లు దక్షిణాపధం వారే వారికి స్వచ్ఛెప్పి ప్ర ప్తికొట్టారు. అయినా వారి ఆశచాపలేదు.

ధనకాంక్ష ఎప్పటికీ బెదరినిది. అది చిరింజీవి అపరాధం దొరికినప్పు కల్లా అది చిగుర్చి మొగ్గులు కోడగుతుంది.

అటువంటి స్థితి తిరిగి మనకు ఎదురుపడింది.

మనలో కొందరు ధన కాంక్షలతో ఆర్యరాజులకు బానిసలయినవారున్నారు వారివల్ల మనకు ముప్పు వాటిల్లుతోంది ఆర్యుల కదలికను సుదీర్ఘమయిన నా జీవిత కాలంలో నేను బాగా గమనించాను. వారికి సునంపన్నమయిన భూములను జయించాలన్న ఉబలాటం అధికం.

అలా జయించేందుకు రాజనీతి పేరుతో చెల్లుబాటు అవుతున్న కుట్రలు జరపటం వారి ఆనవాయితీ! అది వాకు బాగా తెలుసు. మీలో కొందరికి తెలుసు.

అడవి తగలదిపోయి భస్మరాసి అవటం మనం ఎన్నోసార్లు చూచాం. అలా మంటలు చెలరేగటానికి ముందు పౌగరాజుకుంటుంది. పౌగరాజుకుంటున్నదంటే ముందు ముందు మంటలు అడవిని భస్మం చేస్తాయనేకదా ఆర్థం!

ప్రతి దేశంలోనూ ప్రసిద్ధి చెందినది

అవంగనూనెలో కూడిన సాటిలేని టూత్ పేస్ట్ ప్రొమిస్

తీసుకుంటే నాటి చూడకూడదు మరి!

తోరణం వున్న నాటి టూత్ పేస్ట్ ఇవ్వండి తాతా

ఫ్రూట్
చుక్కలనుండి రక్తం
తీర్చుకోండి
నీటిని తాగండి
అలాగే
మనస్సును శుభ్రం చేసుకోండి

ఇంకా చూడండి

అరగిస్తుంది పళ్ళు
అనల్గుల్ తాజాగా చేస్తుంది
అలాగే నీటిని తాగండి

ప్రతి దేశంలోనూ ప్రసిద్ధి చెందినది

అలాగే ఆర్యులు దండయాత్రకు పూనుకునే ముందుగా చూసుకెడు పులు
లాంటివి కొన్నింటిస్తాయి.

అవి ఏమంటే మునివాటికలు నిర్మించటం. విదారు వర్తకులు అందందు
తారాదటం!

మునులు ప్రశాంతమయిన ఆరణ్య ప్రాంతాలు కావలెన్నమిషతోచొచ్చుకు
వస్తారు ముని వాటికలు నిర్మిస్తారు. వారి ఆలోచనలు అన్ని పవిత్రమైనవే.
జీవన విధానమంతా శాంతిపూర్ణమయినదే ఉన్నదొక్క పత్రమయినా సిద్ధాంతమే.

వారు సర్వదా ఆర్యవక్షిపాతులు.

తమ శాంతికాముక మయిన, త్యాగమయిన జీవిత విధానం వారు దక్షిణా
పథవాసుల్ని ఆకర్షిస్తారు. నీరిలో కొందరికి ఆర్య బుద్ధులు నూరిపోసి ఆర్య వక్ష
పాతులుగా మారుతారు ఆతరువాత ఆర్యులు చొచ్చుకువచ్చి దోచుకుపోయేం
దుకు మార్గం సుగమ అవుతుందన్నమాట

ఁవ్వటి శమంతుకనే విదారు వర్తకుని రాక అటుపంటిదే. విదారు వర్త
కులు ఆర్యుల నాగరికతకు చిహ్నంగా ఉండే ఆమూల్యమయిన వస్తు వంచయో
లను ఎర పెట్టి దక్షిణాది వారిని ఆకర్షిస్తారు ఆమాయకులు ఆకర్షితువుతారు.

అంతేకాదు దక్షిణ గణాల శ్రీలను వారు ఔత్తరాహలకు కాసుకలుగా
సమర్పించి రాతిరైల్వె కలుషితం చేస్తారు. శ్రీల శరీరాలను, కళాకారుల ఆత్మ
లనూ అంగడిలో పెట్టి ఆమ్మకోవడమనేది ఆర్యులనేర్చిన ఆకళాయితనం.

ఈ శమంతుడు వ్యాపారాల వచ్చి కొందరు శబర యువతుల్ని తీసుకు
పోతున్నాడట. వారిని విముక్తి చేయవలసిన బాధ్యత వారి సోదరులుగా మన
మీద వుంది.

అతడింతటి దుండగం చేసినందుకు మనమంతా శబరలతో చేయికలిపి
నమైకంగా ఔత్తరాహల ప్రతినిధులకు బుద్ధిచెప్పాలి ఇది మన కర్తవ్యం
అంటూ ముగించాడు కుండాలకుడు.

(సశేషం)

సరదా సరదా సిగరెట్టు

జె. డబ్ల్యు. కొబెరీసర్ అనే జర్మనుడు. 1816 లోనే సిగరెట్
లైటర్ కనుక్కున్నాడు. అప్పటికింకా అగ్నిపెట్టెనుక్కోలే
దింకమరి: అదిగాప్ప.

సూపర్ రిన్ తో తళతళలాడే తెలుపు

మరే ఇతర డిటర్జెంట్ ను కంటే బాగా కంటే తెలుపు.

నిజానికి ఆరేడా మీ కష్టమేమీ లేదు చూసినారే. మరే సూపర్ రిన్ తో ఉలికితే బట్టలన్నీ, మరే ఇతర డిటర్జెంట్ నిక్కం లేదా వాల్ కన్నా కూడా బాగా తెలుపుతుంది. ఆ మరే ఇతర డిటర్జెంట్ ను కంటే బాగా కంటే తెలుపు. మరే ఇతర డిటర్జెంట్ ను కంటే బాగా కంటే తెలుపు. మరే ఇతర డిటర్జెంట్ ను కంటే బాగా కంటే తెలుపు.

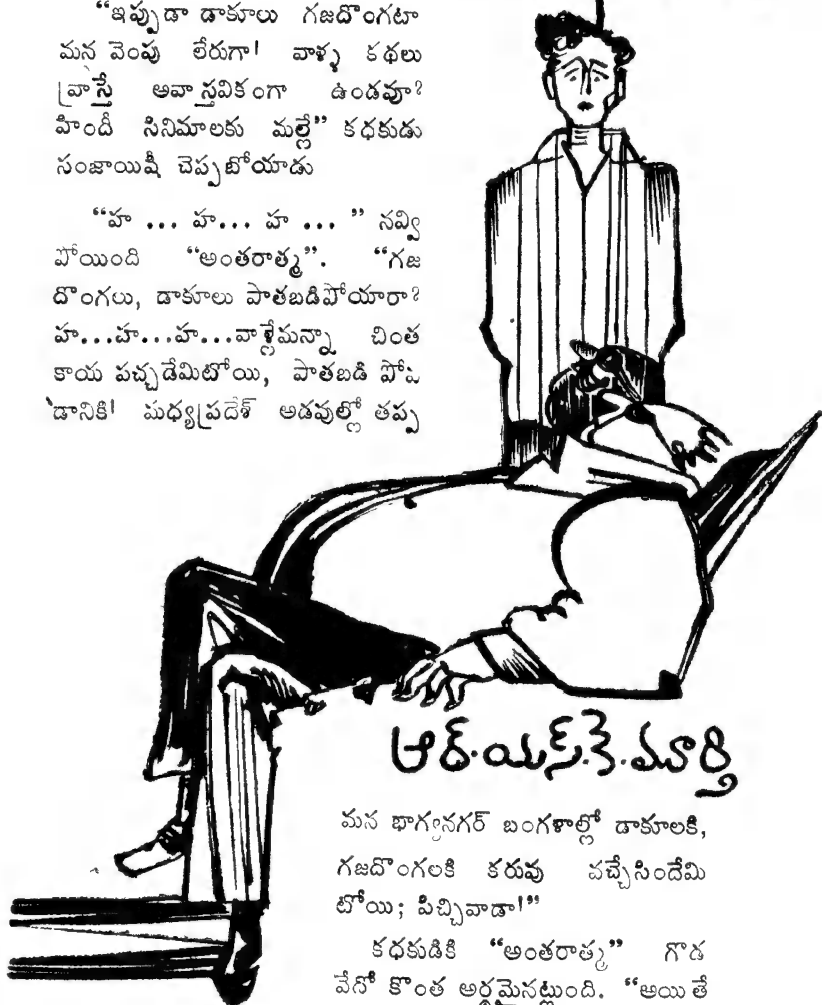

“ఆ హిందీవాళ్ళూడు, ఎంచక్కా-
గజదొంగల్ని డాకూల్ని హిరోలను చేసి
కథలు వ్రాస్తున్నారో? మీ తెలుగు
రచయితలూ ఉన్నారు...” బాధగా
దీర్ఘాలు తీసింది కథకుని “అంత
రాత్మ”

“ఇప్పుడా డాకూలు గజదొంగటా
మన వెంపు లేరుగా! వాళ్ళ కథలు
వ్రాస్తే అవాస్తవికంగా ఉండవూ?
హిందీ సినిమాలకు మల్లే” కథకుడు
సంజాయిషీ చెప్పబోయాడు

“హ ... హ... హ ... ” నవ్వి
పోయింది “అంతరాత్మ”. “గజ
దొంగలు, డాకూలు పాతబడిపోయారా?
హ...హ...హ...వాళ్ళేమన్నా చింత
కాయ పచ్చడేమిటోయి, పాతబడి పో-
డానికి! మధ్యప్రదేశ్ అడవుల్లో తప్ప

మరో ప్రపంచాన్ని స్రష్టాదాయం

ఆర్.ఎన్.కె.మూర్తి

మన భాగ్యనగర్ బంగళాల్లో డాకూలకి,
గజదొంగలకి కరువు వచ్చేసిందేమి
టోయి; పిచ్చివాడా!”

కథకుడికి “అంతరాత్మ” గొడ
వేలో కొంత అర్థమైనట్లుంది. “అయితే

ఏవరి సంగతి మువ్వనేది? అసలైన డాక్టర్లు; సిసలైన గజదొంగల సంగతి కాదా?" నిగ్గదీశాడు.. కథకుడు.

"నే నెప్పేది నిజమైన డాక్టర్లు, అనుమానలేని గజదొంగల సంగతి! నీలాంటి సామాన్యుల చుట్టూ పచ్చ వ్యూహం పన్నిన సిసలైన సరుకు సంగతి చెప్తుంట! రాయి... వాళ్ళ కథలే రాయి. పాడు సెంటిమెంట్ స్టఫ్ పదిలేయి." దండిగా ప్రోత్సహించింది. కథకుని "అంతరాత్మ".

* * *

"మార్నింగు సర్"

తెర్లినుపాంటు... గళ్ళచొక్కా... చేతితో స్మగుల్లువాచి అందంగా చురుగ్గా ఉన్న యువకుడు. బెరుగ్గా; అనీజీగా వచ్చి "ఆయన" ముందు నిలబడ్డాడు, అభివాదం చేస్తూ.. చీమ గొంతుతో, దోమ ధైర్యంతో.

"ఆయన" అంత పెద్దాయన! ఆయనేమో పేపరు చదవడంలోనే మునిగిపోయి కూర్చున్నాడు.

తెర్లిను హలాకింతా తెలియదల్లే ఉంది... అంత పెద్ద బంగళారో ఉంటూ ఇంతింత పెద్దకార్లలోతిరిగే "ఆయనలు" తాను మార్నింగుసర్ అన్నంత మాత్రాన ముఖమెత్తి చూడరనీ. పన్నువిప్పి పలకరనీ. తమబోంట్ల మీద కృపా కటాక్ష దీక్షణాలుకుపించరనీ. తెలియనితనంవల్ల కంగు తిన్నట్లున్నాడు.. యువకుడు.

అబ్బ.. ఎంత పెద్ద బంగళానో! జామెట్రిని ధిక్కరించే ఆకారం. కోటిశ్వరుల్ని ధిక్కరించే వైభవం!

బంగళతంటి వైభవంగా ఉంది.. దానిచుట్టూ దీర్ఘ లాన్ అంతకంటె అందంగాకూడ ఉన్నదా లాన్!

లాన్ కంటె అందంగా ఉన్నాయి దాని మధ్యనిలిచిన సోపాలు, కుర్చీలు. అందమేకాదు అవెంతో ముందాగా కూడా ఉన్నాయి.

ఆ కుర్చీ, గోధూమకంఠకూడ ముందాగా ఉన్నాయి. వాటిలో కూరుకుపోయి; చేపకుళి మునిగి రాయిర "ఆయన" పెద్దాయనకొందా లను మించిన కార్యకర్త లేకే గోర జల్లు తున్నాడు.. అంద ప్రొద్దున్నే. ఏవో వాసరలు గోరగా; గోరగా ఉన్న వాసరలు. ముందాగా కార్యకర్త వారికి చీమగొంతుతో దోమధైర్యంతో చెప్పిన "మార్నింగు సర్" నినిపిస్తుందా!

వినిపించవని చెబుతున్నా, తెల్లని వాలాకి.

చువ్వుకొంటున్న కోడుకుని భావి ఉద్యోగిగా ఊహించుకొని; తల్లి తండ్రులు కుట్టించి యిచ్చి తెర్లిన్లు చిరుగులు పడసంతవరకు యువకుల కిటుపంటి వాస్తవాలు అర్థంకావు. నిరుద్యోగిగా స్థిరపడి ప్రైజ్ మాలోకి మారితేనేతప్ప వారికి విషయాలు పంట బట్టవు. అవునా?

కావటానికీ పెద్దినువాలామన
కథలో హీరోనే! అయితేనేం అన్ని
కుర్చీలు అక్కడుంటే తనను కుర్చీ
మని ఆయనెందుకు అనునయిందో
...పోనీ తానే ఒక కుర్చీలో ఎందుకు
కూర్చులేదో అర్థంకాలేదు. యువకునికి.
అయోమయంలో ఆ బంగళవంకా; ఈ
కుర్చీలవంకా చూస్తూ ఉండిపోయాడు.
అసలైన దాకూలు; సిసలైన గజ
దొంగల కథలో హీరో!

* * *

“అయ్యగారేదో తీరిగ్గా...హి...
హి...హి...” నవ్వుతూ వచ్చి అంత
లావు పెద్దాయన ముందు కుర్చీలో
కూర్చున్నాడొక ఎర్రటి గండుచీమ
లాంటి మధ్యాయన. అంతలావు భేడు
గానీ తెచ్చిన సంచి అకత లావుగావుంది.

అంతలావు సంచీవంక అశగా చూడ
కుండా ఉండటం అంతలావు పెద్దాయ
నకు చేతనైనట్లులేదు. ఎంతగా పేపర్లో
మునిగిపోదామన్నా, రక్త సంచినికాదని
కాగితాలను చూసేట్లులేవు. రక్తం వాసన
తగిలిన తోడేలు పురాణాలు ప్రక్కన
పెట్టినట్లు; పేపరు ప్రక్కకు వేసేశాడు-
పెద్దాయన. ఎక్కురేకళ్ళువదోచూసేసినై.

“ఆ- అయితే మళ్ళీ పెద్దపనిమీదే
షచ్చాపన్నమాట” పేపరు పదిలనకళ్ళు
ప్రతికాయల్లా సంచిమీద విలచిపోయినై.

“చిత్తం చిత్తం. పెద్దపనికాకపోతే
తమదాకా...హి...హి...జిల్లాలోకర్చువు

షామం ...కాటతం, తాండవించి...
వ్వు...వ్వు... తిండికిలేక త్రాగడానికి
లేక జనాలు...అదే అల్లాడిపోతున్నారు.
ప్రభువులవారు దయతలచి ఏదోఒకటి
చెయ్యకపోతే...వ్వు...వ్వు” ఏవాక్యం
పూర్తిచేయడం అలవాటు లేనట్లుంది-
ఎర్రగండు చీవుకు.

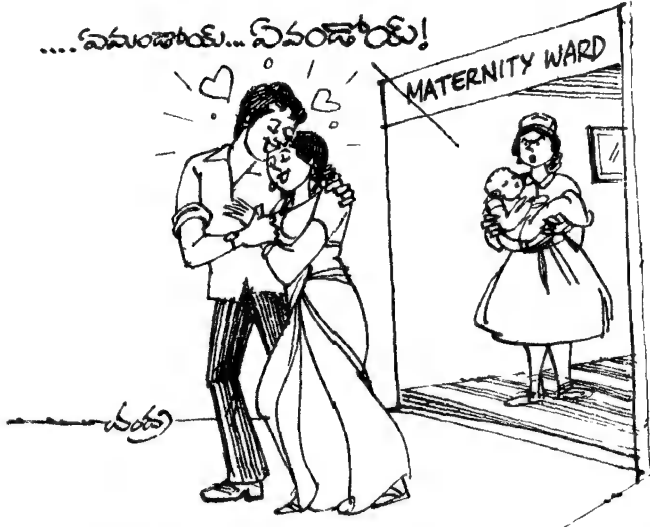
[ప్రజలకోసం ఇట్లా తపిస్తున్న
మానవుడు- కుర్రాయన... అదే పెద్దిన
వాలా...మనసు కరిగిపోయింది.]

“ఏం చెయ్యాలంటావు; ప్రభువుల
వారిని? కొంపతీసి ఏ ప్రాజెక్టులన్నా
కట్టించి; సాగుబడి భూమి పెంచా
లంటావా? కావోతే గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో
ఏ పరిశ్రమలో పెట్టించి ఉద్యోగాలు
పెంచమంటావో” పెద్దాయన వ్యంగ్యాలు
వినీరారు.

“అమ్మమ్మ” ఎంతమాట...తమడ
సెలవిచ్చినవన్నీ ... అవేవో శాశ్వత
పరిష్కారాలు... అవన్నీ ఇప్పుడు...
హ...హ...హ...ఇప్పటికేదో లాత్కా-
లిక సహాయం...అదే అదే ... రోడ్డు
వేయించడం...రాళ్ళు కొట్టించడం...
గంజికేంద్రాలు...ఏదో ఇట్లాంటివే...
హి...హి...”

[చక్కటిఆలోచనే-సంతోషించాడు;
పెద్దినవాలా]

“హ...హ...హ” అంతేకదా; కొంప
దీసి ఈ కరువులు కాటకాలురాకుండా
ఏమన్నా చెయ్యమంటున్నావేమో నను
కున్నాను. రక్షించావు...హి...హి...
హి...”

[నవ్వుటం ఎందుకో అర్థంకాలేదు-
హీరో యువకునికి. శాశ్వతంగామాత్రం
ఈ సమస్యలకేదో పరిష్కారమార్గం
ఆలోచించవద్దా?]

“చిత్తం...చిత్తం ..కరువులు లేక,
కాటకాలులేకపోతే...హి...హి...హి ..
మనం కటకట...ప్సే...ప్సే, మరైతే
ప్రభువులకుచెప్పి ...హి...హి...హి”
“నూటొక్క జిల్లా నాయకుడివి కదు
టయ్య ప్రభువులవారితో చెప్పటానికి
మళ్ళీ నేనెందుకు?”

“అమ్మమ్మ...ఎంతమాట...తమరు
లేకుండా...హి ... హి ... హి”...
“మరైతే ఏమాత్రం సాంక్షను కావా
లంటావు?” “ఎంతబాబూ! జిల్లాకంత
టికీ పదిలక్షలైతే...” “పదిలక్షలా?
తే మరైతే? .. సంచీవంక సాఖిప్రా

యంగా చూశాడు పెద్దాయన. ఈసారి
వాక్యం కత్తిరించడం ఆయన పంతై
నట్లున్నది

“చిత్తం. చిత్తం. ంఖా పూరాగా...
హి... హి ... హి...” “నర్లె, నర్లె
అదంతా తర్వాత చూసుకుందాం” కర్పి
పుతో నాలిక తుడుచుకున్నాడు పెద్దా
యన. పెద్దపులి నాలుకతో పెదవులు
తుడుచుకున్నట్లు

ఇంతలో అక్కడి కొచ్చాడు-సెక్ర
టరీ.

“ఇదిగో సీతాపతిగారూ, మన గోపా
లయ్య అమ్మగారికోసం ధ ర్మ ి ర ం
చీరలు...హి...హి... సంచి పట్టుకెళ్ళి
అమ్మగారికి...హి...హి...”

„(ఇందాకేదో లఖా! పూరాగా అర్న

వాడు ఇప్పుడేమిటి-పట్టుబడి లంటాడు !
అర్థంచాలేదు; యువకునికి.]

ఇంతలోనే...అతని కళ్ళకేదో రోగ
మొచ్చినట్లు కప్పేసుకుపోయినట్లయింది.

* * *

అదో గుయ్యారపు గుహ. ఇంతంత
మీసాల... ఎర్రటికళ్ళ భయంకరంగా
ఉన్న డాకూ నాయకుడు. విశ్రాంతంగా
కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఇదేమిటి
వాన్లో ఉండవలసిన అందమైన;
హుందా ఆయన కుర్చీలు గుహలో
ఉన్నయ్యేమిటి ?

“జీ సర్దార్...పరిగణా అంతా కొల్ల
గొట్టుకొచ్చాం. హా... హా... హా...
లక్ష పట్టణం, సర్దార్...అబ్బ జనాలు
ఎంత బాగా ఏడ్చారనుకున్నారు సర్దార్!
తిండికి లేదని...కరువని...కాటకమని
హా...హా...హా...ఇదిగో సర్దార్ లక్ష
పూరాగా...హి...హి...హి...”

ప్రక్క-వాడొచ్చి అందుకున్నాడు

అదేమిటి ప్రక్క-వాడు సీతాపతిలా
ఉన్నాడే !

* * *

“మరైతే నేను వస్తాను బాబూ. ఈ
కుర్రాయనెవరో ఇందాకటినుంచీ...”
ఎర్రగండుచీమ; ఇంకో వావాకళం కత్తి

రించేస్తున్నాడు.

“అబ్బాయి మనవాడే. నువ్వెళ్ళిరా”
మధ్యాయనను పంపించిన పెద్దాయన
అప్పటికి కుర్రాయనపంక పంక
చూశాడు.

“ఆ ఫిమిటోయి నువ్వా సుబ్బయ్య
కొడుకువిగదూ! డాక్టర్ అయ్యావటగా?”

ఓరిసీ; ఇంతసేపూ తనెవరో తెలి
సినా, ఇట్లా కూర్చున్నాడా- ఈ పెద్ద
యన! పెర్సన్ వాలా కళ్ళకు రోగం కుడి
రినట్లయింది. గుయ్యారపు గుహ దృశ్యం
స్పష్టమై పోతున్నది! డెర్సన్ మడతల్లా
స్వచ్ఛంగా ఉన్న యువకుని హృదయం.
ఎర్రటి మరకలను వేడినో పులుముకు
న్నట్లయింది- కొంచెం సేపు.

“అవును సర్. మిమ్మల్ని కలుసుకోమని
నాన్న పంపించాడు. ప్రైవేటు ప్రాక్టీసు
పెడదామంటే...”

“ఆ... ఆ... తెలుసులే; ప్రైవేటు
ప్రాక్టీసంటే మాటలా? అసలా మీ నాన్న
సీకు మెడిసన్ చెప్పించటమే పెద్ద పూలి
షనెస్ కాదా? తేరగా సీటు వచ్చిందని
కాకపోతే... ఏ వాక్యమూ పూర్తిచేయ
టం, చేయనీయటం పెద్దాయనకు ఇష్ట
మలే లేదు.

* * *

డాక్టర్ - “నెను రాసిచ్చిన మందు తిసుకుంటున్నావా?”

రోగి, - “వద్దలెండి-డానిబదులు దగ్గటమే మంచిదని నిర్ణయించుకున్నను”

మౌనమునాడు నీదని
యింటికెళ్ళిపోగని
తెలివేదండే-

కొడుక్కి- కష్టపడి చదువు చెప్పించ
డం మూర్ఖత్వమా? కోపమొచ్చింది
హీరో యువకునికి అదే అడుగుదామనుకు
న్నాడు- ఎన్నోసార్లు కాలరెత్తి లెక్కర
ర్లను డబాయించిన డాక్టరు కాని డా॥
గోపాలం నిజమైన డాక్టరు కావాలంటే
అట్లాంటి ప్రశ్నలు అడక్కొడదని ఎవరో
అతన్ని ఒత్తి పెట్టిరట్టయింది “ఆన
ఎవరికి మాత్రం ఉండదులెండి” అని
మాత్రం అనేశాడు- కాలరెత్తకుండానే,
కాలరెత్త వలసిన చేతులు బావి ఉద్యోగం
కోసం చాచుకునే ఉండి పోయినై.

“అశ ఉంటే సరిపోతుందిటోయి-
ఉద్యోగాలు? ఉద్యోగాలు రావద్దా? ఈ
నిరుద్యోగ సమస్యతో ప్రభువులు ఎంతగా
సతమతమై పోతున్నారో తెలుసా? ఎన్ని

ఎక్కేంజిలు పెట్టిండా? నిరుద్యోగి
అంటే ఎవరో నిర్వచించమని కమిటీలు
కూడా వేశాంకాదుటయ్యూ? అయినా ఏం
ప్రయోజనం-ప్రతివాళ్లు చదువులు ఉన్నో
గాలు అంటూ ఎగబడుతుంటే...” ఈ
సారి వీరావేశమే వాక్యాన్ని త్రుంచేసి
నట్లుంది.

అందరు ఉద్యోగాలకు ఎగబడక
కొందరు కొయ్యలు చెక్కు-కుంటూ
కూర్చోవాలనా ఈయన ఉద్దేశ్యం? అడు
గుదామంటే కాలరు పైకెత్తాలి; అందు
కేమో వేతులు చాచి ఉన్నాయి కదా!
“మరి నానంగతి” చీమగొంతు, దోమ
దైర్యం తిరిగొచ్చినై.

“చూద్దాం. చూద్దాం. భావీలు రావా
లిగా?”

“రూర 5 డిస్సెన్సరీలు చాలవాటిలో
డాక్టర్లు లేరుటండి! గ్రామాలకెళ్ళటానికి
డాక్టర్లు ముందుకు రావాలిటూ నేనుసిద్ధమే
నర్”

“నీ సిద్ధానికేముందిట. కానీ రూర
లోకి నీలాంటి వాళ్ళుపనికొస్తారా?”

“మీకా అనుమానం అక్కర్లేదునర్,
గ్రామీణ ప్రజలంటే నాకెంతో అభిమా
నం నేనువారినెంతో ప్రేమగా...”
కదా!

“అదే. అదే. అందుకే ఆరోచిస్తు
న్నాను మీనాన్నా ఇంతే. ఏదో ప్రేమా;
దొమా అంటూ పిచ్చిమాటలు మాట్లాడు
తుంటాడు. సమాజసోదరులు సింగినాద
మంటూ గోలపెడుతుంటాడు వ్చ”

ప్రేమ అనురాగం- ఇవి పిచ్చి
మాటలా?

సమాజసోదరులు అనటం సింగి
నాదమా?

కాదనుకున్నాడు. చెల్లెనువాలా. అవు
నంటారని అర్థం చేసుకోడానికి- ఏదీ-
అతనికిది మొదటి ఇంటర్వ్యూకే కదా!

o o o

మొదటి ఇంటర్వ్యూ మొదలైంది.

“అదిసరే నేనొకటి అడుగుతాను
నువ్వో గ్రామానికి డాక్టరుగా వెళ్ళే

వసుకో. ఆవైపుకో ప్రజానాయకులు
పర్వటన కొచ్చారనుకో అప్పుడు నువ్వేం
ప్రోగ్రాం అరేంజి చేస్తావు?

“అదే ముందిసర్; వారికి హృదయ
పూర్వకమైన స్వాగతమిస్తాం” హుషా
రుగా సమాధానమిచ్చాడు- ప (పి)చ్చి
ఉత్సాహం!

“హృదయ పూర్వకంగానా? మరా
స్వాగతం వారుస్వీకరించటానికి అదెంత
కర్పవతుడో తెలుసా? ఆ పైసలన్నీ
ఎక్కడ తెస్తావు?”

స్వాగతాన్ని హృదయ పూర్వకంగా
స్వీకరించటానికి ఖర్చేమిటి... డాక్టరు
గోపాలానికి తెలియదు. కాలేజీలో చెప్పే
కార్షియాం జీరో ఇటువంటి హృదయాం
గొడవ ఉండదు!

అందుకేనోయి సెననేది నీలాంటి
వాళ్ళు ప్రభువుల ఉద్యోగాలకు పనికి
రాదని. ఆ ఎర్రచీమనూడు... ఎంత
కార్యక్రమం ఎత్తుకొచ్చాడో చూశావుగా”

“ఎత్తేదే ముందిసర్. కరువులు...
పాపం కాటకాలు...”

“కరువులా? హ...హ... ఆయనదీ
మన ప్రక్క ఊరే మన జిల్లాలో
ఇప్పుడు కరువులు ఊమాలు ఉన్నయ్యా
హ... హ... హ... చూసైనా నేర్చు

* _____ ఉందిలే మంకాలం _____ *

మెక్సికోలోని ‘ఇ న్ మ’ సామ్రాజ్యాకాలంలో ప్రజలందరికీ
తిండి, బట్ట-భలేదొరికేవట.

కోవాలియ్ రేపాయన చూడు. ఈ కరువు కార్యక్రమాల ప్రారంభమంటూ, ఎంత ఉత్సవం చేస్తాడో?"

అవును ఎంత ఉత్సవమైనా చేస్తాడు! ఏనాయకుడినో పిలిచి బలిహారాలు పోయిస్తాడు!

ప్రభువుల కొలువు కావాలంటే తనకి అట్టా బలిహారాలు పోయడం చేతకావాలన్నమాట. ఎర్రదనం నిండింది-టెర్రిన్ వాలా గుండెలో.

'ఛీ ఇంతకంటే ఇంటికెళ్ళి నాన్నతో పాటు కొయ్యలు చెక్కు కోవడమే మంచిది!'

కాని, సున్నితంగా శవాలనుకోయడం నేర్పారేకానీ కరుకుగా కొయ్యలు చెక్కడం తనకు నేర్పలేదే-కాలేజీలో! .

హయ్యో! అయితే శవాలను కోసుకుంటూ బతకవలసిందేనా? లేసిపోని రోగాలేవో ప్రబలినవని ప్రభువుల గ్రాంటులు సంపాదించి, పంపకాలు పెట్టుకుంటూ బతకవలసిందేనా? తన కరాలను అవినీతి కంకణంతో బద్ధం చేసుకోవలసిందేనా? అంతకంటె...?

అంతకంటె చేయదగినదేమిటో తెలియలేదు డాక్టరు కాని డా॥ గోపాలానికి.

అప్పటికీ గ్రామానికి తిరిగివెళ్ళి తండ్రికి సాయంగా కర్రలు చెక్కాలని చూశాడు. చిత్రకవేంబడి కండలు తెగి వచ్చిందేతప్ప, కొయ్య సాఫురాలేదు.

లేదు కొయ్యలాడిన్న ఈ లోకాన్ని తాను; సాఫుచెయ్యలేడు. జీవం లేని కొయ్యనుండి జీవం ఉట్టిపడే బొమ్మలను

తయారుచేయలేడు. తనలో ఉన్న జీవాన్ని చంపుకుని లోకాన్ని నింపిన కొయ్యలలో తానూ ఒక కొయ్యకావడం తప్ప తను చెయ్యగలిగిందేమీలేదు. ఎర్రబడిన గుండె పాలిపోయింది.

* * *

మెత్తటి ముఖ్ మల్ పరచిన కుర్చీ; కొయ్య దేనిని తెలియలేదు, డాక్టరు కాబోతున్నాడా॥ గోపాలానికి.

ఫర్వాలేదు. ప్రభువుల ఉద్యోగాలకు పనికివచ్చే పనులు నేర్చుకుంటున్నాడు, అనుకున్నాడు పెద్దాయన... “నమ స్కారంసార్” అంటూ; బుట్ట మధ్యలో పెట్టిన కుర్రాయన.

బుట్టలోకి ఎక్కురే చూచినై పెద్దాయన కళ్ళు పైన పండ్లు-క్రింద బాటిల్సు. ఫారిన్ వల్లేనే ఉంది. ఫర్వాలేదు.

“మొన్న మీరు వేసిన చచ్చుప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పనాసార్” మొఖమల్ పరిచిన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. గండు చీమ ధైర్యంతో...హిరోయువకుడు

పేపర్లోంచి కళ్ళు తిప్పకపోయినా, ప్రభువుల ఉద్యోగికాబోతున్న కుర్రాయన పట్టించుకోలేదు ఈ ఆరునెలల్లో కొయ్యకండలు చెక్కుతూ అతగాడు చాలావిషయాలు నేర్చుకున్నాడు. అలాంటి పెద్దోళ్ళు వినకపోయినా అన్నీ వింటూనే చూడకపోయినా అన్నీ చూస్తూనే ఉంటారనీ

“ఏంలేదుసర్; సింపుల్...ఏ మహా చికమో మహమ్మూరిలా వ్యాపించింది. అని... నిరోధకం స్కీము పెట్టి... పర్యటనకొచ్చే ప్రజానాయకులచేత దానికి ప్రారంభోత్సవం చేయిస్తే సరి మరిక ఖర్చులంటారా...హి...హి...”

“అ...ఫర్వాలేదే” అంటూ బుట్టవంక బుట్టలోని బుడ్డవంక అప్పటికి కన్నెత్తి చూశారు; పెద్దాయన. మనీ, మదిర మగువలవంక ఆశగా చూడడం నేర్చుకోకుండా ఎదురుమాత్రం అంత పెద్దవారు ఎలా కాగలరు?

“ఇదిగో సీతాపతిగారూ. అయ్యగారి కిష్టమని మానాన్న ఆపిల్సుపంపించారు అయ్యగారి ఏ.సిలో పెట్టించండి. అమ్మగారు...హి...హి...హి...” వాక్యం కత్తిరించాడు, కొయ్యలు కత్తిరించలేని డాక్టరు! కొయ్యడాక్టరు!

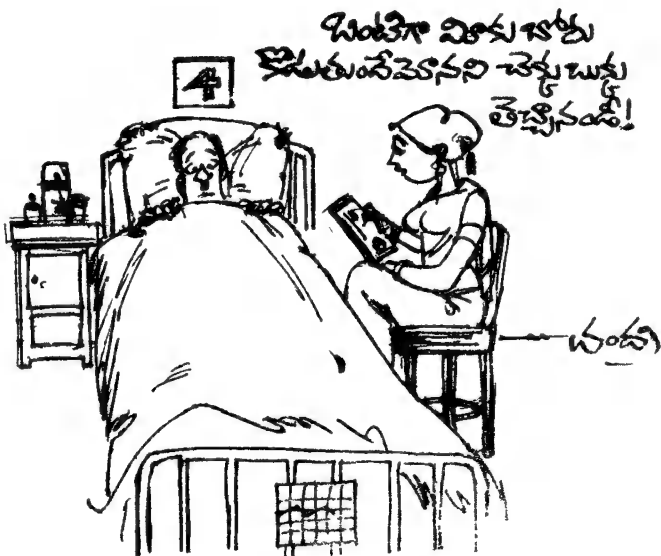
* * *

చల్లటి సాయంత్రం, మత్తుగా గమత్తుగా ఉన్న గాలి కుర్రడాక్టరు మంచి సరుకే తెచ్చినట్లున్నాడు. ఫర్వాలేదు. ఇంత చక్కటి సాయంత్రం... అంత చక్కటి సరుకు...ఇంకంతచక్కటి... పులిపెదవులు తడుపుకొంటూండగా...

“గుడ్ ఈ వెనింగు సర్”

మనిషి వికారంగా ఉన్నా పలకరింపు కంటే షోగ్గానే ఉంది. వెంటడివచ్చిన పడతి.

“పేపరుస్” వదిలివచ్చిన పెద్దాయన ఎక్స్రేకళ్ళు అవడతీ చీరెమడతల్లో; రెవికె గుండీలలో దాచుకున్న అందాలను వెలికిలాగసాగినై.

“ఈమె నా ప్రెండు సర్. ఓల్డు క్లాస్ మేట్; ఈ మధ్యనే అమెరికా అదీ వెళ్ళివచ్చింది. గృహాలంకరణ శాస్త్రం ప్రత్యేకంగా నేర్చుకుని వచ్చింది

ఇంటిరియర్ హౌస్ డెకొరేషన్. తమలాంటి పెద్దల యిట్లు; వాటి డెకొరే షన్లు అవీ చూడాలనివస్తే తీసుకొచ్చాను. అనేక కళల్లో ఆరితేరిన పర్సనాలిటీ లెండి. సకలకళా కోవిదురాలన్నా తప్ప లేదు. వాట్ డు యు సే రోజీ?” పోగ్గా నవ్వాడు, వికారం మనిషి

రెమ్మలు రాలుక్కునేరోజులా సిగ్గుపడి పోయింది సకలకళాకోవిదురాలా.

“డోంట్ బి సిల్లీ; పెద్దలయెదుట అలా పొగడడం...

“ఇట్సూల్ రైట్, పొగిడేవాళ్లు లేక పోతే మనకళకు గుర్తింపు ...హ... హ...హ...ఇదిగో సీతాపత్రి, మిస్.రోజీ మనయింటి అలకంకరణ చూస్తారుట మన ఏ.సి అదీ...ఆ...అమ్మగారు.” వాక్యం మనిగిపోయింది

“థాంక్స్” వయ్యారంగా లేచి వెళ్ళింది మిస్ రోజీ. జీవితంలో ఏ అనుభవము మిస్ అయిన మనిషిలా కనిపించ లేదామె, డాక్టరుకాబోతున్న గోపాలానికి

ఎర్రగా బంగారుబొమ్మలా శరీరం. ఎత్తుగా, బలంగా వయసు...హంగామా అట్టే చూస్తుంటే ఏ నాటకాల మనిషో...

“హా రి సీ” గతుక్కు మన్నాడు గోపాలం

ఈమె అమెరికా రిటరన్లు అంటా
దేమిటి వికృతం మనిషి?

ఇది నాటకాల యాక్టర్ కావేజీలో
తమతోపాటు “కన్యాశుల్కం”లో మధుర
వాణిగా వేసిందిగా! నెల రోజులు
అప్పుడు కావేజీట్రూపుతో కలిసిఉన్నదీ
కళావంతురాలు మొత్తానికి వికృతం
అన్నట్లు సకలకళాకోవిదురాలే పాలి
పోయిన కొయ్యగుండె ఏదో వికృతాన్ని
చూచినట్లయింది!

○ ○ ○

“మరింతకీ మీరొచ్చినపని...?”
ఏదో ఆత్రం కన్పించింది— పెద్దాయ
నలో ‘మందుకంటే రోగనివారణ ప్రధా
నం. ప్రివెన్షన్ ఈజ్ బెటర్ డాన్
క్యూర్ అన్న పదకం ప్రభువులుచేపట్టా
రుకదా! సకలరోగాలకు నివారణగా పని
కొచ్చే చిట్కా మందొకటి మా కంపెనీ
తయారు చేసింది దానికి. సోలో ఏంజెం
ట్టుగా తమరుంటే... అహహ... ప్రభు
వుకి తమపేరు సూచించారు. తమ
రైతే...”

“ఏమాత్రం మార్జినిస్తారేమిటి?”
వ్యాపారం భాష మాట్లాడారు పెద్దాయన
“హి...హి...మామూలే నీవోసగం...
నేనోసగం... పాతనీనిమాపాచే”

“ఇంతకీ కంపెనీ గిట్టుబాటు రేటు
ఎంతుంటుంది?”

“సకలరోగ నివారణ కాపియిక్కి
గిట్టుబాటు రేటేమిటిసర్...హి...హి...
హి... వందకో నాలుగురూపాయలుం
టుంది మహా అయితే... హా... హా...
హా...”

వందనాలుగు రూపాయలా? మట్టి
బిళ్ళలు కావుగదా! పాలిపోయిన కొయ్య
డాక్టరు గుండె పదనెక్కింది.

“అహ... అయితే వంద నలభైకి
మార్కెటు చేస్తే...” పెద్దాయనికా
వ్యాపారం భాషవదిలి పెట్టలేదు

“ఘ్యూర్, ఘ్యూర్ వ్యాపారంలో
నిధులు, సకల...”

సకల కళాకోవిదుడ్ని అంటారేమిటి
కొంపదీసి... “హా... హా... సరేమీరు
వెళ్ళి ఆ సాంపుల్స్ లవీ పంపించండి
మీసకల కళాకోవిదురాల రోపం ఏం
చూస్తున్నారో...హా...హా...హా...”

సకల కళాకోవిదురాలి తంపులు
చక్కలిగింతరై తరచవెళ్ళాడా పెద్దా
యన!

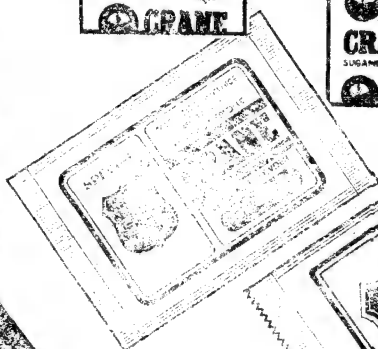
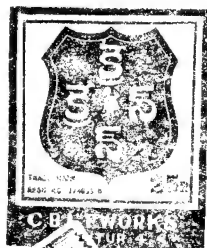
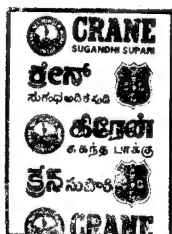
○ ○ ○

సుడిగుండాల పాలైంది— కొయ్య
డాక్టరై పోదామనుకున్న కుర్రాయన
మనస్సు గిర్రున తిరిగే బొమ్మలను
చూడసాగింది

ఆమెనెవరో గుయ్యారపు గుహలోకి
తెచ్చారు

“సర్దార్ ఈ చిన్నది మాజాతిలో

ఎన్నిసార్లు తిన్నా యింకా, యింకా
తినాలనిపిస్తుంది

క్రేన్

వక్రపాడి

దీనికి సాటి మరొకటి లేదు

బహుమేలై నది. తమకు నజరానాగా...“

“ఖూబ్, బహుల్ ఖూబ్. మరి మీకూ ఏంవాలో?” గజదొంగ పెద్ద పులిలా పెదాలు తడుపుకున్నాడు

“ఏం లేదు సర్దార్. మీ ఇలాకాలో నాలుగు పరగణాలు మేముదోపిడి చేసుకుంటాం సర్దార్. వందకి నాలుగు...”

“ఖూబ్, బహుల్ ఖూబ్ జావో ఐసా కరో. అరేయి బేవకూఫ్... ఈ సిన్న దాన్ని సల్లబీ గదిలోకి...”

సీతాపతి చిన్నదాని చెయ్యి పట్టుకున్నాడు ఎర్రటిచేయి, బలమైనచేయను

○ ○ ○

స క ల కళాకోవిదురాలి తలపులు చక్కరిగింతలై లోనికెళ్ళాడు- పెద్దాయన. ఇంటియరు డెకొరేషన్సు విప్పి పరీక్ష చేస్తుంటారు... కాబోలు, గోపాలం కొయ్యగుండె బుస్సుమన్నది ఛీ ఛీ ప్రభువుల ఉద్యోగులుగా రేపు తనూ ఇలాగే స. క కోవిదలను సప్లయ చేయాలా?

చల్లబి సాయంత్రపుగాలి వెచ్చగా తగిలింది డాక్టరు కావడానికి ‘మెట్లు’ దిగుదామనుకున్న డా॥ గోపాలానికి మొఖమల్ పరచిన కొయ్యకుర్చీలోంచి పొడుచుకొచ్చిన ముక్కేదో ఆతని హృదయానికి ఖస్సుమనిగుచ్చుకొన్నది. వెళ్ళిపోయాడు బుస్సుమంటూ గోపాలం డాక్టరు కాదలమకోని డా. గోపాలం కాలిపోయిన గుండె మళ్ళీ ఎరుపెక్కింది.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

ఎర్రబడి ప్రయోజనమేమిటి? ఉన్న లోకం ఇది, బస్సుమని లాభమేమిటి? తాను పుట్టిన ప్రపంచం ఇది. దీనితో రాజీపడాలా? కనిపెంచుకోవాలా? సాపు చేసుకోవాలా? యునతను ముప్పిరిగొంటున్న మూడు ప్రశ్నలు గోపాలాన్ని చుట్టుముట్టినై.

సాఫవుతుందా?

ఏం ఏందుకు కాదు! నాన్న ఎన్నో కొయ్యలను సజీవమూర్తుగా సాపుచేస్తున్నాడు. తాను మాత్రం లోకంలోని కొయ్యముక్కలను ... సమాజసోదరులను ఏందుకు చైతన్యరాసులుగా రూపొందించకూడదు?

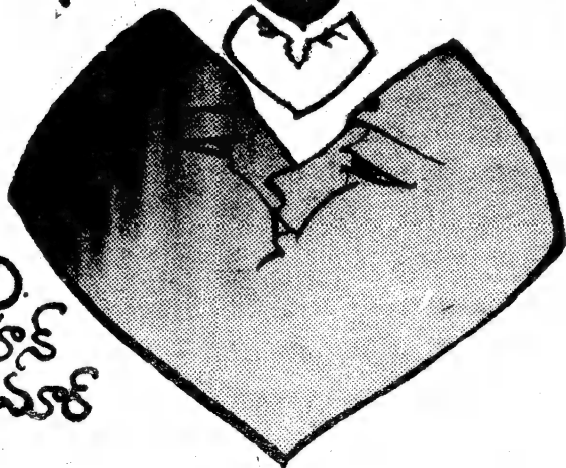
ఉద్యోగం అందించే ఆనందాలు తన కక్కరలేదు ఈ సకలరోగాశ్రయము లోజీవులను తాను సేవించలేడు.

రేపటి సమాజాన్ని మలచడంలో తాను పాత్రధారి అవుతాడు ఆ పాత్ర తనకు తృప్తినిస్తుంది. మురికి పట్టిన లోకంలోకి ముందు వచ్చిన పెద్దన్నయ్య అదృష్టం తనది రాబోయే చిన్నారి తమ్ముళ్ళకై ఈ లోకాన్ని శుభ్రంచేసి సుగంధపు తెరలను దించుతాడు.

ఎర్రబడిన హృదయం త్యాగారుణ మను ధరించింది. మరో ప్రపంచపు ఉషోదయం ఎర్రగాలేదు. భగవారుణి మతో ప్రభవిల్లింది- డాహాలు, గజదొంగల కథల హీరో గోపాలానికి!

ఆముఖ్యమంత్రి కాలి!

మోహన్
ఘోష్

ఒక రాత్రివేళ మూయగు వినిపించి లేచాడు ప్రశాంత్. ఆమె వణికిపోతోంది పక్కనే కూచుని అప్రయత్నంగా ఆమె నుదుటిమీద చెయ్యివేశాడు జ్వరంతో ఒళ్ళు కాలిపోతోంది. ప్రశాంత్ స్పర్శకి ఉలిక్కిపడి లేచింది

“వర్షం తగ్గిందా వెళ్ళిపోతాను” అంది.

ప్రశాంత్ ఆమె ఉలికిపాటుకి నవ్వాడు

“జ్వరం బాగా ఉంది పడుకోండి తగ్గక వెడుదురుగాని ” ఆమె ప్రశాంత్ వైపు చూసింది. జ్వరతీవ్రతతో ఎర్రబారిన ఆ కళ్ళు కష్టమీద తెరుచుకున్నాయి.

*

జరిగిన కథ

*

ప్రకాష్ అమిత జాగ్రత్తగా స్వప్నకోసం జాగ్రత్తపడ్డం ఆరంభించడం ప్రవీణ్ కి తెలికపోదు. ప్రవీణ్ ప్రతికదలిక ప్రకాష్ కి తెలిసేలా జాగ్రత్తపడుతూ కంపెనీనీ, స్వప్ననీ, స్వప్నతండ్రినీ, అల్లివుంచిన అల్లికలో జాగ్రత్తగా ఇరికిస్తున్నాడు. ప్రకాష్ స్వప్నని వాగ్దానంలోపెట్టి ప్రేమ సాధించబోయాడు—ప్రశాంత్ ఎర్రంలో వచ్చిన అభాగ్యురాలికి సాయపడ్డాడు—కథ పాకంలో కొచ్చింది.

రుగ్మత ఆ కళ్ళలో స్పష్టంగా కనపడుతోంది. అలాంటి పరిస్థితిలో చిక్కుకున్నందుకు తననితాను తిట్టుకోడం తప్ప మరేమీ చెయ్యలేని అశక్తత, అక్కణ్ణించి ఎలాగో అలాగ సాధ్యమైనంత త్వరలో వెళ్ళిపోవాలన్న తొందరపాటు ఆ చూపుల్లో కనిపించాయి.

“భయం లేదు. నేను మీ అన్నయ్యలాంటివాణ్ణి. జ్వరం తగ్గాక వెడుదురు గాని. మీ మూలంగా నాకు ఏ ఇబ్బంది లేదు. సంశయం మాని విశ్రాంతి తీసుకోండి. ఎంత విశ్రాంతిగా ఉంటే అంత తొందరగా నయం అవుతుంది, అంత తొందరగా వెళ్ళిపోవచ్చు”.

అమె భారంగా నడుం వాల్చింది. ప్రశాంత్ తనదగ్గర ఉన్న మాత్ర ఇచ్చి నీళ్ళుతాగించాడు. దుప్పటి కప్పి పడుకో పెట్టాడు.

అరయింది. ప్రశాంత్ డ్యూటీకి వేళయింది. లేచి కాలెక్టర్లు తీర్చుకున్న ప్రశాంత్ అమెవైపు చూసాడు. అమె నిద్రపోతోంది. అంటే జ్వరం కొంచెం తగ్గి ఉండాలి. ‘అమెని సాయంత్రంవరకు ఇక్కడే ఉండమని, తను డ్యూటీనించి వచ్చిన తర్వాత పంపిస్తే సరి’ అనుకున్నాడు అమెను ఎలా లేపాలో తెలియక తచ్చాడు తున్నాడు ఇంతలో అమె లేచింది.

“తెల్లవారిందా- నేను వెడతాను. మీకు చాలా శ్రమ ఇచ్చాను” అంది.

రాత్రి ఆ స్థితిలో అమెను చూసినవాళ్ళెవరూ అమెలో ఇంత సంస్కారం ఉందని అనుకోరు అలాంటిస్థితిలో ఉండామె అమె మూలంగా తనకి ఏ ఇబ్బంది కలగకూడదని, తనమీద భారం మోపకూడదని తొందరపడుతోంది. తను పంపించేస్తే అమె ఎక్కడికెడుతుంది? మళ్ళీ రాత్రిలాంటి పరిస్థితిలో చిక్కుకోకుండా తననితాను సమర్థించుకోగలుగుతుందా? తను అమెను తనదగ్గర ఉంచుకోలేడు. అయితే అమెకు సహాయం చెయ్యగలడు అమెగరించి తెలుసుకుని ఓ దారి ఏర్పాటు చేస్తే అమెకి పూర్తి సహాయం చేసినట్టవుతుంది.

“చూడండి మీ రెవరో నాకు తెలియదు. ఏ కష్టంలో ఉన్నారో అంతకంటే తెలియదు. దానికి నేనేమైనా సాయం చెయ్యగలనో లేదో కూడా తెలియదు. వీటి గురించి మీతో మాట్లాడానికి సమయం దొరకలేదు. నా డ్యూటీకి టైం అయింది. నేను వెళ్ళాలి. వచ్చాక వివరంగా మాట్లాడుకుందాం అదైర్య పడవద్దు. నేను ఏదో ఒకటి చేస్తాను. పక్కంటి కుర్రాడికి చెప్పాను. డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెడతాడు. ఇదిగో ఈ డబ్బు ఉంచుకోండి” అతను జేబు లోంచి తీసి పాతికరూపాయలు ఇచ్చాడు.

“దబ్బు నిన్నరాత్రి మీకిచ్చిన పర్స్ లో ఉంది” అందామె తడబడుతూ.

“ఫర్వాలేదు, సాయంత్రం వచ్చాక చూస్తాను. నే వస్తా” అతను తలుపు దగ్గరకువేసి వెళ్ళిపోయాడు.

అతనివంక ఆశ్చర్యంగా చూసిందామె.

22

సాయంత్రం ఆరయింది

త్వరతో రిటైజ్ చెయ్యవలసిన అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ గురించి ప్రవీణ్ స్వప్నతో చర్చిస్తున్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూ దీర్ఘంగా చర్చించడాన్ని గమనిస్తున్నాడు ప్రకాష్

చేతిక్కిన అవకాశం క్రమంగా చేతుల్లోంచి జారిపోదాన్ని గమనించిన అతని హృదయం బాధతోమూలుగుతోంది చూస్తూండగానే ఆ అవకాశం నిస్సగౌరవమొస్తానన్నది మరొకటి చేతుల్లో పడటానికి సిద్ధం రావడంతో, చదు కొట్టిన బంతి తిన్నగా ఫీల్డర్ చేతులలోకి వెళ్ళడాన్ని గమనిస్తున్న జాన్స్ మన్ లా నింపింలాడాడు.

“ఈరోజు నా కారు పాడయింది క్లోచెం లిఫ్ట్ కావాలి” చురుకుగా అడిగాడు ప్రవీణ్ అతనికి కంపెనీ కాపు చచ్చి నాలుగురోజులైంది

క్రివేణి ఇంకు

గమ్

ఆఫీసు పెన్సిల్

వాడి,
వాటి విశిష్టతను
గమనించండి.

☎ 1221-71

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువత్తియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

“సరే” అంది స్వప్న సవ్యసాచి.

చూసి చూసి విసుగుపడ్డ ప్రకాష్ లేచి బయటేరాడు. అతను బయటికి వెళ్ళడాన్ని గమనించిన ప్రవీణ్ “లేద్దామా” అన్నాడు. స్వప్న లేచింది. ఇద్దరూ బయటికి వచ్చారు. స్వప్నకారులో ఎక్కారు. ఆ కారు బయటికి దూసుకొచ్చి ప్రకాష్ కారుని ఓవర్ టేక్ చేసి ముందుకు పోయింది. ప్రకాష్ బాధతో కళ్లుమూసుకున్నాడు.

ప్రవీణ్ కబుర్లలోకి దిగాడు.

ఆఫీసులో ముఖావంగా స్ట్రీక్ట్ గా ఉన్నా, బయట చనువుగా సరదాగా ఉండే అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోతూంది స్వప్న. చెవుతున్న కబుర్లు ఆపి “అన్నట్టు ఆనంద రావుగారు కలవమన్నారు” అన్నాడు. షణం అలోచించి “ప్రశాంత్ నువ్వు గాంధీ స్ట్రూచ్యూరగర్ దిగి ఆటో తీసుకుని ఈ కాగితాలు మన బ్రాంచ్ ఆఫీసులో ఇచ్చి ఆనందరావుగారింటికి రా...నేను ఈమెని ఇంట్లో డ్రాప్ చేసి ఆనందరావుగారి కలుస్తాను” అని స్వప్నవైపు తిరిగి “షమించండి” అన్నాడు.

స్వప్న ఫర్వాలేదు అన్నట్టు చూసింది

ప్రవీణ్ మాటల్ని సమ్మలేకపోయాడు ప్రశాంత్. అతని కారు నిశ్చేపంగా ఉంది. ఆ సంగతి చూసి తెలుసుకున్నా ఆయనా యిలా ముందుకు వెళ్తున్నాడు. స్వప్న ఆటోగా ఉండడానికి పథకం వేస్తున్నాడా? ప్రవీణ్ పట్ల అపనమ్మకం ఏర్పడింది ప్రశాంత్ కి. ఆయనా చేసేదిలేక గాంధీ విగ్రహం ఉన్న కూడలి దగ్గర దిగి, ప్రవీణ్ తోటలోంచి కాగితాలు తీసుకున్నాడు.

ప్రవీణ్ స్టీరింగ్ ముందుకూర్చున్నాడు. స్వప్న అతని పక్కన కూర్చుంటే, దాన్ని గమనించిన ప్రశాంత్ అయిష్టంగా ఆటో ఎక్కాడు.

బ్రాంచ్ ఆఫీసుకి వెళ్ళిన ప్రశాంత్ కి అక్కడ ఎవరూ ఆ కాగితాల కోసం ఎదురుచూస్తున్న దాఖలా కనిపించలేదు. ప్రవీణ్ ఏదో వల పన్ను తున్నాడు. స్వప్న ఆవలలో పడుతోంది. ఆమెను దాంట్లోంచి బయటకి లాగడం ఎలా? అలోచిస్తూ ఆనందరావు గారింటికి చేరుకున్నాడు ప్రశాంత్. అక్కడ స్వప్న, ప్రవీణ్ లు లాస్ట్ లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారు. ఆనందరావుగారు రావడానికి ఇంకా సమయం పడుతుందిట. స్వప్నకి మోసం అర్థం కావటంలేదా? ప్రవీణ్ ఆమెకి ఏదోకద చెప్పి ముఖ్య పెడుతున్నాడా? ప్రశాంత్ కి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

“అంకుల్ ఆంటీ వెళ్ళిపోయింది” ప్రశాంత్ ఇంటికి రాగానే పక్కంటి గోపీ చెప్పాడు.

“ఎక్కడికెళ్ళింది. మప్పు డాక్టర్ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళలేదా” “లేదంకుల్ ఉదయం తొమ్మిది గంటలకి డాక్టర్ దగ్గరకి తీసుకడదామని వచ్చాను. ఇంటికి గడియ పెట్టింది. లోపల ఎవరూలేరు, కాసేపు చూసి, తలుపు తాళంపెట్టి, రాగానే ‘పక్కంటికి వచ్చి తాళంచెవి తీసుకోమని’ కాగితం మీద రాసి దాన్ని తాళానికి గుచ్చి వచ్చాను. ఇంతవరకు రాలేదు”

ప్రశాంత్ ఆశ్చర్యపోయాడు. అమె ఎవరు? దొంగ? జూరికరిగేలా ప్రవర్తించి అదను చూసుకుని అన్నీ దోచుకుపోయే ఘరానా దొంగ? లేకపోతే ఇంతమోసమా? కనీసం చెప్పకుండా...

ప్రశాంత్ కి కోపం వచ్చింది.

“సరే నువ్వు వెళ్ళు” అన్నాడు ఆ అబ్బాయితో

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

ముస్తాబులో మార్పు!

సరికొత్త అకర్షణీయమైన సీసాలలో

లోడ్

బాధారహిత ప్రకృతి సిద్ధమయిన అరోగ్యమును ప్రీలకు 80 సంవత్సరములుగా ఇచ్చుచున్నది

ఉచిత వైద్య పరిహారు ఈ కూపనును పూర్తిచేసి మీ జాబులో పంపండి

పేరు: .....

దిలాపము: .....

PIN: .....

తేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

రాయపేట, మద్రాసు-14

విశేషం: -

సీసాలకు జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీ.

విజయవాడ - సికిందరాబాద్

ప్రశాంత్ లోపలికి అడుగుపెట్టాడు. గబగబ తన వస్తువులన్నీ చూసాడు. ఎక్కడి వక్కడే ఉన్నాయి. షల్ఫ్ లోని సేవింగ్స్ బాక్స్ తెరిచే వుంది. దాంట్లో డబ్బులు తక్కువగా ఉండడం చూసాడు. వందకి పైగా ఉండాలి. పాతిక రూపాయలు కొంత చిల్లర మాత్రమే ఉంది.

ప్రశాంత్ కి మోసం అర్థమయింది.

ఆ అమ్మాయి డబ్బులు తీసుకుని ఉదాయించింది. తను ఇచ్చిన పాతిక, ఈ దప్పారో డబ్బులు మొత్తం వంద వరకు ఉంటాయి.

తను ఎంత ఫూల్!

రాత్రి అమాయకంగా కనిపించిన ఆమెను చూసి ఎవరో దగా పడ్డ చెల్లిఅనుకున్నాడు. అప్పుడు ఆమె అసలు రంగు బయటపడింది.

అందరూ తన అమాయకత్వాన్ని అదనుగా తీసుకుని, మంచితనానికి దెబ్బ కొట్టే వాళ్ళే.

మిగిలిన తన వస్తువుల్ని చూసాడు. అవి అలాగే చెక్కు చెదరకుండా ఉన్నాయి. వాటి అవసరం ఆమెకు తేదేమో అందువల్ల వాటిని అలాగే వదిలి తనకు అవసరమైన డబ్బుని మాత్రం తీసుకుని వెళ్ళింది

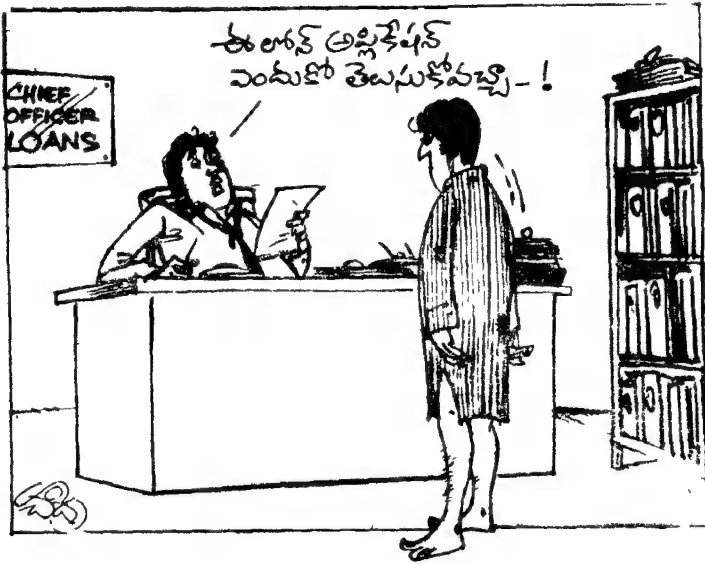
మోసపోయానన్న భావం ప్రశాంత్ ని బాధ పెట్టింది. అన్యమనస్కంగా సర్ప్రైజ్ లో కూర్చుండి పోయాడు. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వాలా?

దీన్ని నలుగురికి తెలిసేలా చెయ్యడం మూలంగా ఏం లాభం. ఓ అమ్మాయి రాత్రి పూట తన దగ్గర తల దాచుకుందంటే ఎవరు నమ్ముతారు? తనకి ఆమెతో నీదో సంబంధం ఉందంటూ గట్టిగా మాట్లాడుతే ఆమె ఆస్థితిలో ఉండడానికి చాలా తనే అంటారు.

వందరూపాయలు పోగొట్టుకున్నందుకు బాధపడటంలేదు ప్రశాంత్. టీవీ రండ్ ఎన్నో పోగొట్టుకున్నాడు. వందరూపాయలు పెద్దతెక్కలోకిరావు. ఇప్పుడు

చిగురాకులలో పలుకమ్మ

విక్టోరియా మహారాణి గారి ఇంట్లో ఎలుకలు పట్టేవాడికి ఆస్థానకవి 'షిన్ని సన్' కంటే ఎక్కువ జీతం లభించేదిట- కవులు రచయితల పరిస్థితి మన దేశంలో ప్రస్తుతం ఇదేగా!

పోయింది డబ్బుకాదు. మనుషుల మంచితనంమీద నమ్మకం.

24

[ప్రకాష్,

అత్తయ్యకి నీ అడ్రస్ తెలిసింది అని ఆశ్చర్యపోతున్నావా? మొన్ననే మామయ్య ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే ఆయన నిన్ను చూసాట్ట. నీ గురించి చెప్పాడు. దాన్నిబట్టి నీ ఆఫీసు అడ్రస్‌కి ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. నువ్వు ఎలా ఉన్నావు? నీ గురించి తెలియగానే వెళ్ళి నిన్ను చూడమని నీగురించి తెలుసుకోమని మామయ్యకి చెప్పాను. “వాడికి మనమీద అభిమానం ఉంటే, వాడికి మనం గుర్తుంటే వాడే వ్రాస్తాడు, అంతేకాని వాడెలా ఉన్నాడో. ఏంచేస్తున్నాడో నేను ఎంకైర్‌చెయ్యను” అన్నారు. ఆయన సంగతి నీకు తెలుసుగా. ప్రకాష్! నువ్వేనా ఉత్తరాలు వ్రాయుచుగా. అప్పుడే మమ్మిల్ని మర్చిపోయావా? నువ్వు లక్ష్మిని చేసుకోవని మావయ్యకి ఎందుకో అనుమానంగా ఉంది. అందువల్ల లక్ష్మికి వేరే సంబంధం చూసి త్వరగా పెళ్ళిచేయాలనుకుంటున్నాడు. లక్ష్మి ఒప్పుకోటలేదు. దానికి చిన్నప్పట్నుంచి నీమీద మనసని నాకు తెలుసు. లక్ష్మితో సఖ్యంగా ఉంటూనే, నువ్వు అలా హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోవడంతో నాకు కారణం అంతుపట్టడంలేదు. నీ అభిప్రాయం తెలియచేస్తే మేము మా నిర్ణయం తీసుకుంటాం.

!ప్రకాష్! చిన్నప్పటినుంచి నిన్ను మా అబ్బాయిలాగే చూసుకున్నాం. నీకు అమ్మంటే ఇష్టంలేకపోతే నిన్ను ఒత్తిడిచేసే ప్రసక్తిలేదు. ఈ విషయాల్లో ఎవరి ఇష్టం వారిది. -మేం ఓ నిర్ణయం తీసుకోడానికి నీ అభిప్రాయం కావాలి. కాబట్టి, అత్తయ్య ఏమనుకుంటుందో అనికాక నిర్మాహమాటంగా నీ అభిప్రాయం వ్రాయు.

ఇలా వ్రాసినందుకు ఏమీ అనుకోవద్దు.

ఇట్లు,

ప్రేమతో

మీ అత్తయ్య

ఆ ఉత్తరం చదివిన ప్రకాష్ కి పచ్చివెలక్కాయి గొంతులో పడ్డట్టయింది. ఇప్పుడు ఏం సమాధానం వ్రాయాలి?

25

స్నానంచేసి తలదువ్వుకోడానికి ఆద్దంముందు నించున్న ప్రశాంత్ కి అద్దం కింద ఓ కాగితం కనిపించడంతో చటుక్కున అద్దాన్ని ఎత్తి దాన్ని తీసాడు.

ఏదో ఉత్తరంలా ఉండడంతో చదవడం మొదలెట్టాడు, అన్నయ్యా,

మిమ్మల్ని ఇలా సంబోధిస్తున్నందుకు ఏమీ అనుకోరుకదూ...మీరు చూపిన అభిమానం, కరుణ ఇలా పిలవమని నన్ను ప్రేరేపిస్తున్నాయి, జీవితంలో ఓ అన్నయ్య ఉంటే ఎంతో బాగుండేదని చిన్నప్పటినుంచి అనుకునేదాన్ని, అలోటు ఇప్పుడు తీరింది. ఈ జీవితం ఇంకా ఎన్ని రోజులుంటుందో తెలియదు. కాని జీవితంలో ఆఖరిరోజువరకు మిమ్మల్ని గుర్తుపెట్టుకుంటాను. జీవితంలో ప్రతి దశలో భగవద్దే నా మీద భగవంతుడు జాలిపడి చివరిరోజుల్లో కానుకగా నాకు మీ ఆప్యాయతని ప్రసాదించాడేమో అనిపిస్తోంది. లేకపోతే ముక్కుముఖం తెలియని నామీద మీరు వాత్సల్యం చూపడం ఏమిటి? నా సమస్యని తెలుసుకుని దారిచూపడానికి సిద్ధపడటం ఏమిటి?

నన్ను చేరదీసిన వాళ్ళెవ్వరూ సుఖంగా ఉండలేరు. మీకు కూడా ఆ అవస్థ రాకూడదు. అందుకే మీ సహాయం అందుకోటలేదు. అన్యధా భావించవద్దు.

డాక్టర్ కి చూపించుకోమని. నుందులు కొనుక్కోమని మీరు డబ్బు ఇచ్చారు. డాక్టర్లమీద, మందులమీద డబ్బులు ఖర్చుపెట్టే స్థితిలో నేను లేను. రోగాలంటారా!

మార్క్సిజం టోనల రెడుటాకి త్రాగి పుస్తకాల చదువల్సి,
మన దునిమునివి సుఖించుటలు - చాట 6

అవి నన్నేం చెయ్యలేవు. మృత్యువు నన్ను చూసి జడుసుకు పారిపోయింది. కాబట్టి మీ రిచ్చిన డబ్బు నేను ఉపయోగించలేదు.

వా పర్స్ కోసం వెతికాను. అది మీ పెట్టోడింది. ఆ పెట్టి తాళంచెవి దొరక లేదు. దాంట్లో తొంభై ఎనిమిది రూపాయలున్నాయి. మీ రిచ్చిన పాతికరూపాయలుకాక మీ సేవింగ్స్ బాక్స్ లోంచి డెబ్బైమూడు రూపాయలు తీసుకున్నాను. నన్ను దొంగనుకుంటారేమో ఇలా తీసుకోడం దొంగతనమే అయినా; మీకు సప్తం కలగజేయలేదు.

ఇలా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోవడం మర్యాదకాదు. సత్ప్రవర్తన అంటే ఇలా కాదు. నన్ను ఈ విషయంలో మన్నించండి.

ఇట్లు
అభాగ్యురాలైన
మీ చెల్లి.

ఆ ఉత్తరం చదివిన ప్రశాంత్ కి మతిపోయింది. హృదయం జాలితో నిండి పోయింది. వెంటనే పెద్దెత్తరచి ఆమె పర్స్ తీసాడు. దాంట్లో తొంభై ఎనిమిది రూపాయలున్నాయి. అంతేకాదు కొన్ని ఉత్తరాలు ఫోటోలు ఉన్నాయి. వాటిని తెరిచి చూసాడు.

ఆ పొటోని చూసిన ప్రశాంత్ కి పాక్ కొట్టినట్టయింది. ఆ అమ్మాయి; పక్కన ప్రవీణ !

గబగబ ఆ ఉత్తరం చదివాడు.

విజయా !

తొందరపాటు ప్రతిమనిషికి సహజం. అందులో వయసు ఉరకలువేసే సమయంలో తొందరపడ్డం మామూలే. మనం ఇద్దరం తొందరపడ్డాం. దానికి కేవలం నన్ను నిందించి ప్రయోజనంలేదు. నీ భాధ్యతకూడా ఉంది. ఈ రోజు జరిగిన దాంట్లో నా పాత్ర ఎంతో నీ పాత్రా అంతే అందువల్ల ఒకళ్ళనొకళ్ళు నిందించుకోడం అనవసరం.

చిన్నప్పటినుంచి నా ఆశలు; ఆశయాలు నీకు తెలుసు. అవి నెరవేరకుండా బంధంలో చిక్కుకోడం నాకు ఇష్టంలేదు. నా కోసం నువ్వు ఆగడల్పకుంటే ఒకటే పరిష్కారపూర్ణం. అది నీకు చెప్పాను. దానికి కావలసిన సహకారం అందిస్తానని చెప్పాను. నువ్వు తోకతొక్కిన తామలా లేవావు. నేనేం చెయ్యను ?

ఈ సంఘంలో పిల్లలకి తక్కువలేదు. భాగ్యవంతులు, నిర్భాగ్యులు, దోర్భాగ్యులు ఎందరో! ఒక్క శిశువుని ఈ లోకంలోకి రాకుండా ఆపేస్తే నష్టమేం లేదు. ముందు మనం ఎలదొక్కుకున్న తర్వాత ఎంతమందిని కావాలంటే అంతమందిని పొందచ్చు. కాని సెంటిమెంటుని పట్టుకువి మనకి ఓ గుదిబండని తగలించుకుంటే మనం ముందుకి పొలేం. మనం మనతోపాటు రాబోయే శిశువు సామాన్యంగా మిగిలి పోతాం. పిల్లల్ని కనడం ముఖ్యంకాదు, వాళ్ళని గొప్పగా తీర్చిదిద్దడం ముఖ్యం. తను వెయ్యటోయే చిత్రంలో పొరపాటుగా గీసిన గీతని చిత్రకారుడు అలాగే వుంచడు. చెరిపేసి ఇంకో గీత గీస్తాడు. జీవితంలోనూ అంతే. పొరపాటుని దిద్దుకోడంకోసం అవసరమైతే తప్పుగాగీసిన గీతని చెరిపెయ్యాలి. నువ్వు దీనికి ఒప్పుకోవు. నేనేం చెయ్యను ? భాధ్యతలు లేకుండా ఆనందం అనుభవించడం ఈ రోజులలో సాధ్యమే. అయితే సెంటిమెంటును పట్టుకుని వేళ్ళాడే నీలాంటివాళ్ళు ఆ అవకాశాన్ని అనుభవించలేరు. మాలాంటివాళ్ళని అనుభవించనివ్వరు. నేనేం చెయ్యను ? నీకు నచ్చచెప్పడానికి నా శాయశక్తులా ప్రయత్నించాను. నీకు పట్టుదల ఎక్కువ, లౌక్యం తక్కువ. అందువల్ల నువ్వు సుఖపడలేవు. పట్టుదలతో ముళ్ళబాటలో ప్రయాణం చెయ్యడానికి సిద్ధపడుతున్నావు. నిన్ను ఎలా రక్షించేది. నువ్వు చెప్పిన మాట వినకపోతే నేనేం చెయ్యను? నేనేదో విలన్ అనుకుని నన్ను తిట్టుకుంటావని

నాకు తెలుసు, నెను విలన్ని కాను. ప్రాక్టికల్ మనిషిని. దీన్ని సువ్య అర్థం చేసుకోలేకపోతే నేనేం చెయ్యను?

సువ్య కాదనుకున్నా-నీ —ప్రవీణ్,

ఆ ఉత్తరం చదివిన ప్రశాంత్ కి సంగతి అర్థమయింది. ప్రవీణ్ ని చూడగానే అతను సరై నవాడు కాదనిపించింది. అతని మాటలకి చేసే పనులకి పొంతంలేదు. అతనిమీద తనకి మొదటినుంచీ అపనమ్మకంగానే ఉంది. ఇప్పుడు అది ఋజువైంది. కాని ఆనందరావుకి, స్వప్నకి అతనంటే గురి. వాళ్ళని అతని బారినంచి కాపాలి. కనీసం విజయ తనకి సహకరిస్తే దీన్ని సాధించచ్చు. కాని ఆమె ఎక్కడికి పోయింది? ఆమెకోసం ఎక్కడ వెతకాలి?

28

విజయకోసం వెతకడం మొదలెట్టి నాలుగురోజులైంది. ఆమె జాడలేదు. ఎక్కడ వెతకాలో, ఎలా వెతకాలో అర్థంకావటంలేదు ప్రశాంత్ కి.

పరధ్యాన్నంగా కారు నడుపుతున్న ప్రశాంత్, ఎదురుగా లారీ రావడంతో సడన్ గా పక్కకి తిప్పాడు.

“నాయనా మమ్మల్ని నాలుగుకాలాలపాటు బతకనీ, ఇద్దరం పెళ్ళి కావలసిన వాళ్ళం” అన్నాడు ప్రవీణ్. వెనకనీట్లో అతనిపక్కనేకూర్చున్న స్వప్న నవ్వింది.

22	27	20
21	23	25
26	19	24
(మాదిరి మొత్తం 29)		

5000 రూ॥ విలువైన బహుమతులు పొందండి

ఎంట్రీఫీజు లేదు. మొదట వచ్చిన పది ఎంట్రీలకు ఉచితంగా వాచీ బహుమతి.

బహుమతులు : టెలివిజన్ గానీ, డేప్ రికార్డర్ గానీ. కన్సోలేషన్ బహుమతులు : జెనివా టూఇన్ వన్ మోడ

రూ॥ 810 రూ॥ విలువైంది 170 రూ॥ లకే... వ్యాపార అభివృద్ధి పథకంపై. మాదిరి ప్రకారము కాగితంపై 9 ఖాళీ గళ్ళను గియ్యండి. 18 నుండి 28వరకు ఇమూలగా, ఏటవాయిగా వరుసగా అంకెలని వుపయోగిస్తూ మొత్తం కూడితే 86 రావాలి. ఒక అంకె ఒకేసారి ఉపయోగించాలి, 20 రోజుల్లోగా ఎంట్రీలు చేరాలి.

NEW GENEVA ELECTRONICS (JH)
P.B. NO. 36 AMBALA-133001.

నాలుగుకాలాలపాటు ఎందుకు? అందర్నీ మోసం చెయ్యడానికా? ప్రశాంత్ మనసు కుతకుతలాడింది. తనకు తెలిసింది ఇప్పుడే స్వప్నాకి చెప్పేయాలనిపించింది. కాని దానివలన లాభం? తనుకూడా ఓ శత్రువు అనుకుంటుంది స్వప్న నిజం చెప్పినా అర్థం చేసుకోదు. విజయ దొరికాక సందేహానికి తావులేకుండా తిరుగులేకుండా నిరూపించాలి.

- ఎందుకోగాని అతనికి ప్రవీణ్ నిచూస్తేనే అసహ్యంవేస్తోంది. అయినా అబుడు కుని నెమ్మదిగా డ్రైవ్ చెయ్యసాగాడు. అలా ముందుకెడుతున్న అతనికి ఫుట్ పాత్ మీద తనకెదురుగా చస్తున్న విజయ కనిపించింది.

కారు చటుక్కున ఆపి 'క్షమించండి' అని కారుదిగి పరుగున ఆమెవైపు పరుగెత్తాడు. అతని ప్రవర్తనకి అశ్చర్యపోయారు స్వప్న, ప్రవీణ్. అతను పరుగెడుతున్న దిశగా చూసాడు ప్రవీణ్. విజయ కనిపించడంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆమెకూడా తనని చూడడం గమనించాడు. అతని నాడి గబగబా కొట్టుకుంది. దొరికిపోయినట్టుగా ఫీలయ్యాడు. గబుక్కున ఏదోఒకటి చేసేయాలని తొందరపడుతున్నాడు.

“వాట్ దిస్ ఫూల్ ఈజ్ డూయింగ్” ప్రవీణ్ కోపంగా అన్నాడు. స్వప్న కూడా ఆ దృశ్యాన్ని చూసి అశ్చర్యపోయింది.

“హు...తన ప్రేయసిని చూడగానే కారాపి ఆమెదగ్గరికి పరుగెత్తాడు. ఇలాంటివాడు డ్రైవర్ ఉద్యోగానికి పనికిరాడు” ప్రవీణ్ మండిపడ్డాడు.

ప్రశాంత్ ఆమెతో ఏదో మాట్లాడడం, ఓ కవర్ ఆమెకి ఇవ్వడం కనిపించింది స్వప్నకి.

ప్రవీణ్ కోపంగా లేచి డ్రైవర్ సీట్లో కూర్చున్నాడు.

ప్రశాంత్ వెనక్కితిరిగి కారుదగ్గర కొచ్చాడు.

“క్షమించండి. తెలిసిన అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయి వస్తువు నాదగ్గర ఉండిపోయింది. దాన్ని ఆమెకి ఇవ్వాలని ఆమెకోసం వెతుకుతున్నాను” అన్నాడు ప్రశాంత్.

“అడ్రస్ కూడా తెలియని అమ్మాయి తనవస్తువుని నీదగ్గర ఉంచించడే నమ్మమంటావా? ఈరోజు నీ ప్రవర్తన క్షమించరానిది” అంటూ కోపంగా తలుపేసుకున్నాడు ప్రవీణ్. ప్రశాంత్ ని అక్కడే వదిలేసి రయ్యిమని దూసుకుపోయాడు. స్వప్న మాట్లాడకుండా అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది.

(సశ్శం)

శ్రీమదాంధ్రకావ్యము

కావ్యము శివశేఖర

కళ్ళ ముందు జరిగిపోతున్న యిన్ని ఘోరాల్ని నాలో చాచుకోలేను. అలా అని పదిమందికీ చెప్పనూలేను.

చెబితే...

అలివేలు అందరి లోనూ నవ్వుల పాలవుతుంది.

ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీళ్ళను నేచూడ లేను. చూసి వోదార్చలేను. వోదార్చే వోర్పు నాలో లేదు.

అందుకే బాధపడ్తున్నా, బాధపడ్తూ ఆమె కథ రాస్తున్నాను.

ప్రసవ వేదన పడి బిడ్డను కన్నతల్లి ఆ బిడ్డను చూసి ఆనందపడుతుంది కథ రాయక ముందు రచయితపడే ఆవేదన కూడా అటువంటిదే. రాసిన కథనుచూసి ఆనంద పడడం కూడా అంతే సహజం.

అయితే, ఈ కథ రాసి నేను ఆనంద పడనా? ఆవేదన చెందనా? ఏమో అది నాకే తెలీడం లేదు.

ఆ గ్రామం మావూరు అని గర్వంగా చెప్పలేను.

ఎందుకంటే ఆవూరు వూరులా కాద పల్లకాడులా వుంటుంది.

నా చిన్నతనంలో ఎలా వుండో యిప్పుడూ అలాగే వుంది, గత యిరవై ఏళ్ళగా ఏమాత్రమూ అభివృద్ధి లేని మారుమూల గ్రామం మాది.

పంచాయితీ ఆఫీసు అని చెప్పబడేందుకు వూరి మధ్యలో చిన్న బిల్డింగ్ వుంది. అందులో పగలు పరిపాలకులు చేరి ఏవేవో కబుర్లాడుకుంటారు, లేక పోతే పేకాడు కుంటారు. రాత్రులందు పంచాయితీ ఆఫీసు పరిపాలకులకు పాదన మందిరమై పోతుంది, లేక తాగుబోతుల నిలయమై పోతుంది.

పంచాయితీ ఆఫీసుకి ఎదురుగావున్నదే బడి. నా చిన్నప్పడు ఆ బడికి ఓ పూరి పాక వుండేది. ఇప్పుడు ప్రైవేటు మొండిగోడలు మిగిలాయి

ఏడాదికి సగం రోజులు బడి జరగదు. జరిగిన సగం రోజుల్లో మాష్టర్లున్నా పిల్లలు రారు. మాష్టర్లు రాని రోజుల్లో ఆ బడిలో గోళికాయలు అడు

కుంటావుంటారు. లేక తన్నుకుంటూ, తిట్టుకుంటూ వుంటారు.

ప్రజలను తీర్చిదిద్ది, పాలించే పంచాయితీ- పిల్లల భవిష్యత్తుకు పునాదులు వేసే బడి యింత గొప్పగా వున్న మా పూరు గొప్పతనం ఎలాంటిదో గ్రహించగలరు.

ఆ బడిలోనే నేను చదివాను.

ఆ బడిలోనే అలివేలూ చదివింది.

ఆ బడిలోనే శకుంతల టీచరుండే వారు.

శకుంతలగారి కూతురు అలివేలు.

టీచరుండే నాకెంతో గౌరవం అలివేలంటే నాకెంతో యిష్టం.

రోజూ సాయంత్రం మాష్టారింటికి పైవేటుకి వేళ్ళేవాణ్ని చాలా రాత్రి వరకూ, అక్కడే వుండిపోయేవాణ్ని. ఒకసారి అక్కడే నిద్రపోయే వాణ్ని.

ఆ వయసులో శకుంతలగారి ప్యక్తి గత విషయాలు నాకంతగా తెలివు. ఎవరెవరో ఏవేదో చెబుతున్నా అంతగా అవగాహనమయ్యేది కావు.

నాకు తెలిసుండగా ఆమె ఏనాడూ బొట్టు పెట్టుకోలేదు.

ఈ పూరు రాకముందే ఆమె భర్త చనిపోయాడట. అతికష్టం మీద నూపూరి బడిలో పంతులమ్మగా వుద్యోగం సంపాదించగలిగేరట.

ఆమెకా వుద్యోగం రావడానికి ముఖ్య కారకుడు ప్రెసిడెంట్ ముకుందరావు.

స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన దగ్గ చీ ఈనాటి వరకూ మా పూరికి ప్రెసిడెంటు ముకుందరావే.

అసలు స్వాతంత్ర్యం ఎప్పుడొచ్చిందో, ఎందుకొచ్చిందో, దేనితోచ్చిందో యిప్పటికీ మా పూర్లో చాలా మందికి తెలీదు.

ఏ మగదిక్కు లేని ఆమె, అలివేలుని చంకనెత్తుకొని మా పూరు వచ్చిందట.

మగదిక్కు లేని అడదానిని అడ్డమైన ప్రతివాడూ అదుకోడానికి సిద్ధమైపోతూ వుంటారు.

శకుంతల గారికి, ముకుందరావుకి సంబంధం వుంది. వుందని పూర్లో వాళ్ళందరికీ తెలుసు. అందరితో పాటు నాకూ తెలియనిదేమీ కాదు. ఆందుకు ప్రత్యక్ష సాక్షిని కూడా నేనే.

చాలా పొద్దుబోయేంత వరకూ పాఠాలు చదువుతూ మాష్టారింట్లో వుండిపోయే వాణ్ని. నాతో పాటు అలివేలు కూడా చదువుతూ వుండేది.

మా ఎదురుగా ముకుందరావు యింట్లోకి వచ్చేసేవాడు. మాష్టార్ని చూసి ఓ చిరునవ్వుకటి నవ్వి, లోపలిగదిలోకి వెళ్ళిపోయేవాడు.

మాష్టారు నన్ను యింటికి వెళ్ళమనే వారు.

ముకుందరావు రాగానే నన్నెందుకు వెళ్ళమనేవారో నాకర్థమయ్యేది కాదు.

తెలుగు తేజం - తెలుగు నిత్యం

కాకతీయుల తర్వాత చెల్లాచెదురైన తెలుగుజాతి ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటుతో మళ్ళీ ఒకేచోటుకు, ఒకే నీడకు చేరుకొని అఖండజాతిగా అవతరించింది. నాటి నుంచి గతకీర్తి స్మృతులను సెమరు వేసుకుంటూ, పరమానన్ని శుభకరంగా, సుందరంగా, సుఖప్రదంగా నిర్మించుకుంటూ, భవిష్యత్తును అఖండంగా ఊహించుకుంటూ ప్రగతివైపు పురోగమిస్తున్నది.

ఈ పురోగమన యాత్రను మరింత సుగమం చేయడానికి, రాష్ట్ర భృదయాన్ని, ప్రజాసంక్షేమాన్ని సత్వరమే సాధించడానికి, శ్రీ ఎన్.టి. రామారావుగారి న్యాయకత్వంలో ఏర్పాడైన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనేక కార్యక్రమాలు చేపట్టింది.

- * 15 అంశాల ప్రగతి పథం కార్యక్రమం ద్వారా చిడుగువర్గాల జీవితాల్లో నూతన చైతన్యం వెల్లివిరిస్తోంది.
- * సంక్షేమ సేవా కార్యకలాపాలకు నిధుల కేటాయింపు రెట్టింపు చేయబడింది.
- * బలహీన పర్గాలకోసం 2 20,000 పక్కా ఇండ్ల నిర్మాణం చర్యల వారీగా చేపట్టబడింది.
- * పేదవారికి కిలో బియ్యం రెండురూపాయలకే అమ్మించే పథకం పల్ల 94.22 లక్షల మందికి లాభం చేకూరుతోంది.
- * ప్రాథమిక విద్యావ్యాప్తికి 16,000 ఉపాధ్యాయులను ప్రత్యేక ప్రాతి పదికపై క్రొత్తగా నియమిస్తున్నారు.
- * స్వచ్ఛమైన పాలనా యంత్రాంగాన్ని ప్రజలు అందించే ఉద్దేశంతో ప్రభుత్వం నెలకొల్పిన లోకాయుక్త 1983 నవంబరు 1 నుండి అమలులోకి వచ్చింది.
- * పృథ్వి విద్యాలయాల్లో అర్హతకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చే ఉద్దేశంతో కాపీ టేషన్ ఫీజు వసూలు చేయడాన్ని ప్రభుత్వం నిషేధించింది.
- * ప్రాథమిక విద్యావ్యాప్తికి మధ్యాహ్న భోజన పథకాన్ని అమలుపరుస్తున్నారు. దీనివల్ల దాదాపు 40 లక్షల మంది బలహీనపర్గాలకు చెందిన పిల్లలు ప్రయోజనం పొందుతున్నారు.
- * మహిళలకోసం ప్రత్యేకంగా ఒక మహిళా విశ్వవిద్యాలయాన్ని తిరుపతిలో ప్రారంభించడం జరిగింది.

* గ్రామాలలో మంచినీటి ఎద్దడిని తీర్చడానికి కనీసం 100 జనాభాకు ఒక మంచినీటి వనరును ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

నవంబరు 1, 1983 నుండి అమలుజరుగుతున్న నూతన కార్యక్రమాలు గ్రామోదయ : గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ప్రగతి పథకాలను చేపట్టి నిరుద్యోగాన్ని నిర్మూలించేందుకు యువతకు స్వయం ఉపాధి సౌకర్యాలు కల్పించడానికి కేంద్ర సహాయంతో చేపట్టబడినది. ఈ కార్యక్రమం గ్రామీణాభివృద్ధికి యువత సేవలను వినియోగించుకోవటం ఈ పథకం ప్రధాన లక్ష్యం. - దీప - ప్రతిజిల్లాలో ఉపాధి, పారిశ్రామిక పెంపుదల సంస్థను ఏర్పాటు చేసివిద్యావంతులలో నిరుద్యోగాన్ని పరిష్కరించడానికి ఉద్దేశించబడినది ఈ కార్యక్రమం. గ్రామసౌభాగ్య సాధనకు దీనివలన సాధనకు దోహదం కలుగుతుంది. - విముక్తి - : పాకిపని నుండి పనివారికి విముక్తి కలిగించడానికి, గ్రామాలలో ప్రధానంగా మహిళల సౌకర్యార్థం సెప్టిక్ మరుగుదొడ్లను నిర్మించడానికి ఉద్దేశించినది ఈ పథకం. ఈ కార్యక్రమం క్రింద అన్ని మున్సిపల్ పట్టణాలలోను, రక్షిత మంచినీటి పథకాలుగల పెద్ద పంచాయతీలలోను తక్కువఖర్చులో సెప్టిక్ మరుగుదొడ్లను దశలవారిగా నిర్మిస్తారు. సామాజిక మరుగుదొడ్ల నిర్మాణంలో ప్రయోగాత్మకంగా బయోగాస్ ఉత్పత్తికి అవకాశం కల్పించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఈ సందర్భంలో పాకిప్పత్తిని అవలంబిస్తున్న వారి సంపాదనకుగానీ ఆర్థిక ప్రతిపత్తినిగాని భంగం కలగని రీతిలో వారికి పునరావాసం కల్పించబడుతుంది. ఇటీవల తుఫాను వరదవల్ల కలిగిన నష్టాన్ని భర్తీ చేయాలంటే పెద్ద ఎత్తున నిర్మాణ, సంక్షేమ, సహాయ, పునరావాస కార్యక్రమాల్ని చేపట్టాల్సి వుంటుంది. ప్రభుత్వం చేపట్టే బృహత్తర కృషిలో ప్రతిపౌరుడు ముందుకువచ్చి ప్రభుత్వకార్యక్రమాలలో భాగస్వామిగా తోడ్పడినప్పుడే యిది సాధ్యమౌతుంది.

సమాచార, పౌరసంబంధ శాఖ : హైదరాబాద్

ఏదో తరగతి వరకూ నేనక్కడే చదువుకున్నాను. ఆపై బడిలో తరగతులు లేవు.

మానాన్న నన్ను పట్నం పంపించేశాడు.

అలివేలు చదువు మానేసింది.

అలివేలుమాడా నాతోపాటు పట్నం వచ్చి చదువుకుంటే ఎంతబావుణ్ణో అనుకున్నాను. ఈ విషయమై మాష్టారితో పోట్లాడేను కూడా.

ఆమె నవ్వుతూ “మా కంత ఆర్థిక స్థోమతలేదుబాబూ” అంది.

‘ఆ రి క స్థో మ త’ అంటే ఏమిటో ఆ రోజుల్లో నా కంతగా తెలియదు.

తరుచూ సెలవులకు యింటికి వస్తూ వుండేవాణ్ణి. మాష్టార్ని కలుసుకుంటూ, అలివేలులో మాట్లాడుతూ వుండేవాణ్ణి.

చూస్తుండగానే సంవత్సరాలు గడిచిపోతున్నాయి.

నేను పెద్దవాణ్ణి అవుతున్నాను. నా చుట్టూ హరిసరాల్నీ, మనుషుల్నీ-వాళ్ళ మనస్తత్వాల్నీ గమనించగలుగుతున్నాను.

ఇంటర్మీడియట్ పరీక్షలు వ్రాసి, యింటికి వచ్చాను.

అలివేలును చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. లంగా, శాకెట్టులోవుండే అలివేలు, వోణీలు వేసుకొని కన్పించేసరికి వెంటనే గుర్తుపట్టలేకపోయాను.

ఆమెలో ఎన్నడూలేని అందాలు నాకు వింతగా గోచరించాయి. అలివేలుతో

నేను మాట్లాడాలని చేసే ప్రయత్నాలతో ఆమె సిగ్గుపడుతూ నాతో సరిగా మాట్లాడకుండానే యింట్లోకి పరిగెత్తేది. యిది వరకంత చనువుగా నాతో మసిలేడికాదు.

నా మనసు నాకు తెలియకుండానే ఆమెకోసం తపించేది...నా కాళ్ళు నాకు తెలియకుండానే ఆమెకోసం పరిగెత్తేవి. నా కాళ్ళు నాకు తెలియకుండానే ఆమెకోసం గాలించేవి.

ఏమిటీ వింత ప్రవృత్తి - ప్రకృతి యింత అందంగా కన్పిస్తుందేం! -

శకుంతల మాష్టారిమీద; వినకూడని మాటలు జనం అంటూవుంటే నేను బాధ పడ్డా వుండేవాణ్ణి.

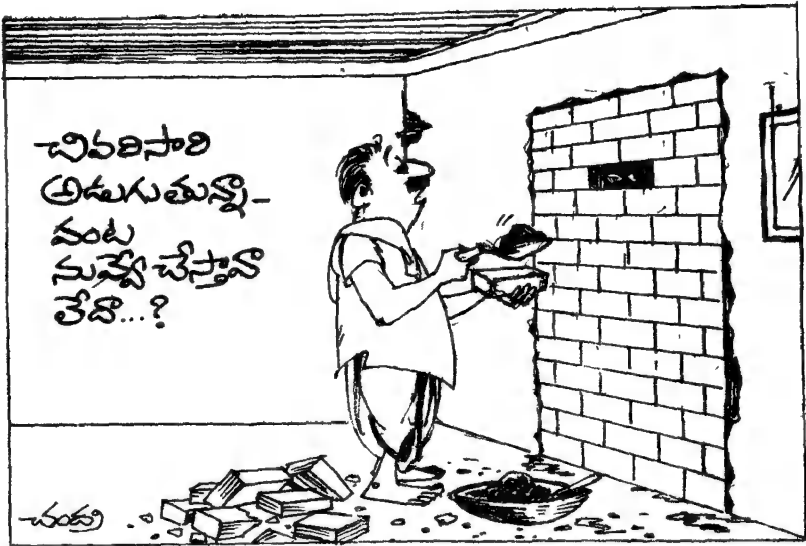
ఆమె ‘చెడిపోయిర’ ఆ డ డ ట - వొళ్ళంతా ‘కుళ్ళి’పోయిన కులటట. ముకుందరావు తనపై అధికార్లకు ఆమెను తార్చుతున్నాడట. చేసేది వంతులమ్మ పుణ్యోగమైనా; ముకుందరావుకి మాత్రం ఉంపుడుగత్తె.

ఇంకా రకరకాల వ్యాఖ్యానాలువంటూ వుండేవాణ్ణి-అలా అన్నవాళ్ళను చంపే యాలన్నంత కోపం వచ్చేది. బలవంతంగా కోపాన్ని దిగమింగుకునేవాణ్ణి.

జనం అన్న మాటలన్నీ నిజం-నిజం కనుకే నేను ఏమీ చేయలేకపోతున్నాను.

శకుంతల మాష్టారు ఎందుకిలా దిగజారిపోయారు? గౌరవంగా వుద్యోగం చేసుకొని గ్రంథకాచ్యుగా - !

ఈ విషయమై నేను మాష్టార్ని ఒక సారి అడిగాను.

అప్పుడు నేను డిగ్రీ సెకండియర్ చదువుతున్నాను.

శకుంతల మాష్టారుకూడా పుద్గోగా నికి రిజైన్ చేసి యింట్లోనే వుంటున్నారు.

ఆమె రాజీనామా చేయడానికి గలవార ణం ఆనారోగ్యం.

మాష్టారు రిజైన్ చేశారని తెలిసి నేను చాలా బాధపడ్డాను నేను వెళ్ళే సరికి ఆమె మంచంలో పడుకొనున్నారు.

శక్తి-చిహ్నియన శరీరం-మంచాని కతుక్కుపోయినట్లు... తోతుకుపోయిన కళ్ళు - తోకంతో విషాదాన్ని నింపు కొన్నట్లు... పాలిపోయిన వదనం - ఒక నాడు అందమైన ముఖారవిందమేనా ఆ రూపం?

నన్ను చూసి ఆమె లేని చూపుంటూ 'ఎప్పుడోచ్చావ్' చిరునవ్వుతో అన్నారు.

"పొద్దుచీ".

"బాగా చదువు తున్నావా?"

"అ... మీరు ఎలా అయిపోవడం"

"తరిగే వయసు కదూ!"

"మీరు రిజైన్ చేశారని చెరిసింది"

"ఆరోగ్యం దాగోతేక"

"మరి మీకు ఆధారం"

ఆమె ఒక్క-వణం చూట్టాడలేదు.

అనంతరం-

"నీకు తెలిసే అడుగుతున్నావా?"

నేను చూసగా పుండిపోయాను.

"ముకుందరావుగారు వున్నారగా"

ఆమె చిన్నగా అంది.

"వుందే-?"

"ఆయనే ఆధారం"

"మాష్టారు మీరు ఏమీఅనుకోసంచే

నేనో చూచుకుంటాను"

"అడుగు"

“ఇది నేను అడక్కుదదు... కానీ నా చిన్నతనంనుంచే నన్ను వేధిస్తున్న ప్రశ్నలు... యీ పూరు జనం అనుకుంటున్న మాటల్నిబట్టి నేను అడగక తప్పడంటేదు”

ఒక్కసమీక్షం మా మధ్య నిశ్శబ్దం!

“ముకుందరావుగారికి మీ రెండుకు లొంగిపోయారు?” ఎలా అడగాలోతెలీక అలా అడిగేశాను.

ఆమె చాలాసేపు మాట్లాడలేదు.

“చెప్పండి మాష్టారు... గౌరవమైన వుద్యోగంచేస్తూ కూడా మీరు ముకుంద రావుగారితో సీచంగా...” అగిపోయాను.

“ఆయనే లేకపోతే యీ పూరిజనం నన్ను బ్రతకనిచ్చేవారంటావా?”

“అంటే?”

“దిక్కు మొహ్క లేని అడదాన్ని యిరవయి ఏళ్ళ క్రితం యీ పూరు పచ్చాను... అంటే, అప్పట్లో పయసులో వున్న దాన్ని... నాభర్త చనిపోయే నాటికి ఏ ఆధారం లేనిదాన్ని... తెలి సున్న వాళ్ళ ద్వారా ముకుందరావు గార్ని ఆశ్రయించాను... నేను వుద్యోగమైతే చేయగలుగు తున్నానన్న మాటే గానీ... నన్నూ-నా వుద్యోగాన్ని ఎలా కాపాడు కోవాలి?... ప్రతీ వాడూ నన్నుచూసి వెకిలి నవ్వులు నవ్వుతూ నా వెనుకపడి అల్లరి చేస్తూ... అవకాశం దొరికితే నన్ను అనుభవించాలనుకునే మగ వాళ్ళు... ఒకనాడు ముకుందరావు గారు నన్ను లొంగదీసుకోవడానికి ప్రయ త్నించారు... నేను ఒప్పుకోలేదు... ఆ తర్వాత ఆయన నా వుద్యోగం తీయించే

స్త్రానని వార్నింగ్ ఇచ్చారు... వుద్యో గం పోతే ఎలా బ్రతకాలి... ఈ పరి స్థితుల్లో నేనేం చేయాలి...?” ఆమె ఓ నిమిషం ఆగింది.

నేను వింటున్నాను.

“చివరికి ఆయనకు లొంగిపోక తప్ప లేదు... ప్రెసిడెంట్ గారి వంపుడు గత్తె అని తెలిసిన తర్వాత ఏ మగాడు నావేపు కన్నెత్తి చూసే దైర్యం చేయలేకపోయా డు... లేనివాడి పెళ్ళానికి లేని విలువ వున్నవాడి వంపుడు గత్తెకు విలువిచ్చే యీసమాజంలో నాలంటి అడది యింత కంటే ఏం చేయగందు-?”

నేను మాట్లాడలేక పోయాను.

“నేను యిలా దిగజారి పోవడం... యిలా చేయడం నాకోసం కాదు... నా సుఖం కోసం అంతకన్నా కాదు... అలివేలు కోసం... నాకూతురి భవిష్యత్తు కోసం... నేనిటూ సుఖపడకపోయినా అదన్నా భవిష్యత్తులో సుఖపడుతుందని నేను యిలా ముకుందరావు గారికి వంపు డుగత్తెగా వుండిపోయాను”.

ఆమెనిక ప్రశ్నించవలసిందంటూ ఏమీలేదు.

హృదయ భారంతో బయటకు వచ్చే శాను.

సెలవుల అనంతరం తిరిగి వెళ్ళి పోతుంటే అలివేలు నన్ను కలిసింది.

“వెళ్ళిపోతున్నావా” ఆమె అంది.

“ఆ... సెలవులయిపోయాయి”

“నీతో ఒకమాట చెప్పాలనుకుంటు న్నాను”

అబ్బ! ఎంత అనుగా వున్నాడో!

“ఏమిటది?”

“అదే... ఎలా చెప్పారో... నాకు తెలిడం లేదు”

నేను నవ్వి “చెప్పు ఫర్వాలేదు” అన్నాను.

“నన్ను... నన్ను... పెళ్ళిచేసుకోగలవా?”

ఆమెనోట నేను వూహించని మాట అది. ఆశ్చర్యంతో చూశాను.

ఆమె తలవంచుకొని, కాలి పోతిన పేలుతో నేలమీద రాస్తోంది.

“అలివేలా. నువ్వు యిలా...”

“సిగ్గు విడిచి అడిగాను... సమాధానం చెప్పలేవా?”

“సమాధానం యిప్పుడే చెప్పాలా?”

“అ... యిప్పుడే చెప్పాలి”

“మరో ఏడాది ఆగలేనా అలివేలా!”

“దేనికి, పెళ్ళికా లేక నీ సమాధానం...”

నికా?”

“రెండింటికిను.”

“అంత సమయం లేదు”

“మరో ఏడాదికి నిపు నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ముందుకువచ్చినా అప్పుడు నేను అంగీకరించలేనేమో!”

ఆమె మాటలు నాకు ఆయోషయంగా వున్నాయి. “తొందరపడి నేను మాటలు యివ్వలేను... ఇచ్చి నా నాకిప్పుడు విలువలేదు... నా చదువ్వికా పూర్తికాలేదు... చదువు పూర్తయితే ఏదో వుద్యోగం చూసుకొని నాకాళ్ళమీద నేను నింబడాలి... ఆ తర్వాత నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం నాకేమీత్రం అభ్యంతరం లేదు”

ఆమె వెంటనే మాట్లాడలేదు.

నేనామె మొహంకేసి చూస్తుండిపోయాను.

ఆమె కళ్ళలో గిరున ఓరుగుతున్నా
యి కన్నీళ్ళు.

ఎందుకామె యింతలా బాధపడ్తోంది
ఎందుకని పెళ్లికంత తొందర పడుతోం
నామె? ఎంత ఆలోచించినా ఆమె మాట
క్లో ఆంతర్యం నాకు అర్థమవడంలేదు.

ఆమెకి ఎటూ సమాధానం చెప్పలేక
తిరిగి వచ్చేశాను.

తరచూ అలివేలు మాటలే గుర్తొస్తుం
డేవి. మనసంతా బాధతో నిండిపోయేది.
ఎన్నాళ్ళనుంచో నా మనసులో అలివేలు
మీదున్న ఆరాధన... పెళ్ళంటూ చేసు
కుంటే ఆమెనే చేసుకోవాలనే నానిర్ణయం
నేను బయట పడకముందే ఆమె ఎందుకు
తొందరపడి పోయింది?

మరో ఏడాది గిరున తిరిగింది.

వైసలియర్ ఎడ్జమ్స్ రాసి యింటికి
వచ్చేశాను. శకుంతల మాస్టారి ఆరో
గ్యం మరింత క్షీణించిందట. ఆమెను
ఆమెను చూడాలని వారింటికి వెళ్ళాను.

మంచం లోంచి లేవలేని పరిస్థితి—
ఆస్థితిలో మాస్టార్ని చూస్తోంటే నా
కెండుకో ఏడుపొచ్చేసింది.

చాలాసేపు ఆమెతో మాట్లాడి వెను
దిరిగి పోయాను. అంతసేపు నేనా
యింట్లో వున్నా అలివేలు కనిపించ
లేదు. ఆమె గురించి మాస్టార్ని
అడగాలనుకున్నా, దైర్యం చాల్లేదు.

ఆ మర్నాడు— అటు మర్నాడు
కూడా అలివేలు కోసం చూశాను.

ఆమె కన్పించలేదు

దైర్యం చేసి మాస్టార్ని అడిగేశాను.
“అలివేలు పూళ్ళోలేదాండీ?”

“వుంది”

“మరి కన్పించదే?”

“నీ వాచ్చేంతవరకూ యింట్లోనే
వుంది. ఇంతలో ఎక్కడికెళ్ళిందోమరి”
నాల్గోరోజు చెరువు గట్టున ఎదురైంది
అలివేలు.

నన్ను చూసి తప్పించుకోవాలని
చూసింది.

నేను దారికడ్డుగా నిలబడి పోయాను.
ఆమెలో ఎన్నో మార్పులు కనబడు
తున్నాయ్. ఇదివరలో—వోణీలు వేసు
కున్న ఆమె యిప్పుడు చీరలు కడు
తోంది. చీరలో ఆమె పెద్దదానిలా...
హుందాగా... అందంగా వుంది.

“ఎందుకు నన్ను తప్పించుకొని
తిరుగుతున్నావ్?” అడిగాను.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

“నామీద కోపమా అలివేలు?”

“నాకెవరి మీదా కోపంలేదు.”

“అలా అని సర్ది చెప్పకు”

“దయచేసి దారికి అడ్డు తొలుగు.
నాదారి కడ్డురాకు ఇంకెప్పుడూ నాతో
మాట్లాడకు. అలివేలు అనేది అసలు లేద
నుకో” ఆమె నన్ను తప్పించుకొని వడి
వడిగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

విస్మయంగా నిలబడిపోయాను.

“ఏమిటీ అలివేలు ప్రవర్తన?”

ఆ తర్వాత అలివేలుతో చాలాసార్లు
మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించాను.

ఆమె పలికేది కాదు—కన్నెత్తిచూసేది
కాదు— నేను చాలా బాధపడేవాడిని.

ఒకనాడు... నిద్రపట్టని రాత్రి...
గుండెల్లో బాధ కొండంతలు కాగా... ఆ

వివాదానికి సన్నుతుని
ఈయన కన్నుగిటారు!

చల్లని వెన్నెల్లో... ప్రశాంతతకోసం
వెళ్ళి ఏటి వొడ్డున కూర్చున్నాను.

చల్లని గాలి... రొదచేస్తున్న ప్రవా
హం... తెల్లని వెన్నెల... పొదలో
పూసిన పూల పరిమళం... ఆ వాతావర
ణం ఎంతో హాయిగా వుంది.

సిగరెట్ వెలిగించాను.

నిముషాలు తరిగిపోతున్నాయ్.

మూడు సిగరెట్లు తగలబడిపోయాయ్.

ఎంత సమయం గడిచిపోయిందో
నాకు తెలీదు.

నావెనుకగా పొదలమాటున చిన్నగా
మాటలు వినిపిస్తుంటే అదిరిపడ్డాను.

పొదలలో అలికిడి... ఎవరోవున్నారు
గొంతుని బట్టి ఆడ - మగ అనుకు
న్నాను... ఎవరై వుంటారు? ఈ అర్థ

రాత్రిపూట... వూరి-చివర ఏటిగట్టున,
పొదల మాటుకి వచ్చే అవసరం ఏమొ
చ్చింది?

సిగరెట్ ఏట్లోకి విసిరేశాను. మెల్లిగా
అటుకదిలి, పదిగజాల దూరం వెళ్ళాక
ఎత్తుగా పెరిగిన పొదల మాటునవోత్తుగా
వున్న గడ్డిమీద పెనవేసుకుపోతున్నాయి
రెండు మానవాకారాలు.

నా నరనరాల్లో ప్రకంపనాలు...వేడి
రక్తం పురుకుతోంది...అంత చల్లగాలి
లోనూ నాకు చెమటలు పట్టేస్తున్నాయి.

ఎవరు వీళ్ళు-? పరికించిచూశాను.

నా గుండెలు పగిలిపోయాయ్.

వెన్నెల వెలుగులో నగ్నంగా అలి
వేలు...అదే స్థితిలో యుకుందరావు...

చూడలేకపోయాను. గిరిస్కున వెనుదిరి
గాను.

భరించలేకపోతున్నాను-యీ బాధను
మోయలేకపోతున్నాను. యీవాస్తవాన్ని
విశ్వశించలేకపోతున్నాను.

ఇలా ఎందుకు జరిగింది?

అలివేలు యింత నీచానికి...భీ...
తలుచుకుంటుంటే అసహ్యంగావుంది.

నాలో ఆవేశం - అలివేలును చంపే
యాలన్నంత వుద్వేగం. నాలో సరకం-
సరకయాతన అనుభవించాను.

రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు.

ఇంకా తెల్లవారకముందే ఇంట్లోంచి
బయటకువచ్చి; పూరుమీదపడి పిచ్చి
కుక్కలా తిరిగాను.

కళ్ళ మండుతున్నాయ్ - గుండెలు
మండుతున్నాయ్ - శరీరం యాదత్తా
దహించుకుపోతోంది.

ఆ సాయంత్రానికి అలివేలుని వంట
రిగా పట్టుకోగలిగాను.

“రాత్రి నీ వెక్కడకు వెళ్ళావ్?”

ఆమె కళ్ళలో భయం.

“ఎక్కడి కెళ్ళావ్?”

“నీ కెందుకు?”

ఆమె చెంప పగిలిపోయింది.

కోపాన్ని కంప్రోజ్ చేసుకోలేక
పోతున్నాను.

“ఎందుకొట్టావ్?” ఆమె తీక్షణంగా
అడిగింది.

“కొట్టడంకాదు నరుకుతాను - చంపు
తాను”

“పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడకు; అసలు
నన్ను కొట్టే అధికారం నీ కెవరిచ్చారు?”

“అధికారంకాదు అవకాశం”

“ఏమిటది?”

“రాత్రి ఏటిగట్టున నిన్ను చూశాను”

ఆమె మొహం పాలిపోయింది.

“నీ పాపం నాకంటబడింది”

ఆమె కూలబడిపోయింది. మోకాళ్ళ
మధ్య తలొంచుకొని వెక్కి-వెక్కి ఏడ్వ
సాగింది.

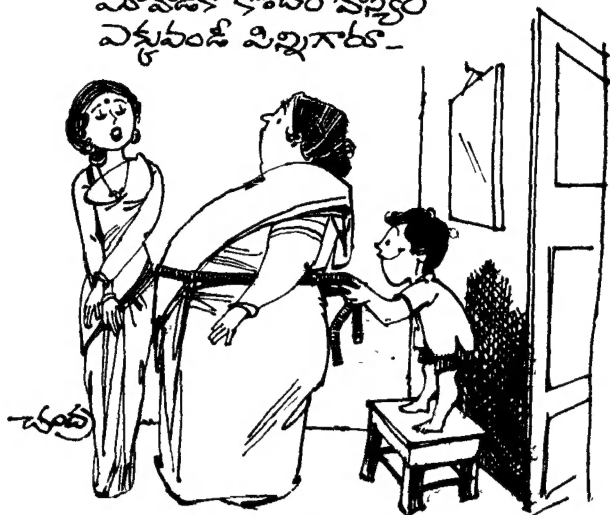
*

*

బాబి :- “మమ్మీ సప్తసముద్రాలు ఎక్కడున్నాయ్?” పరుగుపరుగున వచ్చి
వంటింట్లో అమ్మని అడిగాడు

తల్లి :- (చిరాగ్గా) వెధవ-అన్నీ పారేసుకోవడం, వెతుక్కోవడం, ఎక్కడుండే
జన్మవు అక్కడే వుంచాలనిచెప్పే విన్నావా? ఇప్పుడు వెతుక్కొనిచావు,
నాకు తెలిదు”

మొదటికి నాచెం నవ్వం
ఎళ్ళవంజీ పిన్నిగారూ-

నా గుండె కరగలేదు. “ఎందుకేడు
స్తున్నావ్ ? నేను చూశాననా-భీ. ఆనాడు
నీవు పెళ్ళికి ఎందుకంత తొందరపడ్డావో
నా కిప్పుడు అర్థమైంది. కామం వొళ్ళంతా
కాగి-కళ్ళు పొరలుకమ్మి - నీకోర్కెలు
చల్లారడంకోసం నీ వింతగా దిగజారి
పోతావనుకోలేదు...”

ఆమె ఏడుస్తూనే వుంది.

నాకు అసహ్యం అనిపించింది.

ఐదు నిమిషాలు తర్వాత ఆమె ఏడు
పును దిగమింగుకుంటూ; “సన్నాస్థితిలో
చూసి నీవు అపార్థం చేసుకోవడంలో
తప్పులేదు. కానీ నేనెందుకిలా చేస్తు
న్నానో నీకు తెలిస్తే నీ విలా మాట్లాడి
వుండవు.”

“అంటే. నీవు చేస్తున్నది తప్పుకా

దంటావా ?”

“తప్పేకావచ్చు. ఆనాడు నిన్ను
పెళ్ళిచేకోమని అడిగింది నా కోర్కెలు
తీర్చుకోడానిక్కాదు...”

“మరెందుచు ?”

“ముకుందరావు బారినుండి తప్పించు
కోడానికి”

ఆమెవేపు అయోమయంగా చూశాను.

“అమ్మ రోగిష్టిదై మంచంలోపడ్డాక
ముకుందరావు మా యింటివేపు రావడమే
మానేశాడు. అతన్నుంచి ఎటువంటిసహా
యం మాకుఅందడంలేదు. అమ్మ చాలా
సార్లు ఆయన్నుంచి సహాయాన్ని అర్థిం
చింది. ఆయన మౌనంగా వుండిపో
యాడు. ఓనాడు ముకుందరావు నన్ను
పిలిచి తన కోర్కెను నా ముందు బహి

గతం చేశాడు ... వణికిపోయాను ... అతన్నుంచి మాకు ఆర్థికంగా సహాయం అందాలంటే నేనతనికి కావాలట...నేను తిరస్కరిస్తే యీ పూళ్ళో మేం బ్రతకడమే కష్టమన్నాడు...యీ విషయం నేను అమ్మకు చెప్పలేదు. ఏంచేయాలో ఆలోచిస్తున్న సమయంలో గత ఏడాది నీవు యిక్కడకు వచ్చావు. నీవు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటే ఎటువంటి సమస్య వుండదనుకున్నాను. అందుకే అప్పడు నిన్ను ఆలా ఆడిగాను. నీవు మరో ఏడాది ఆగమన్నావు. మరి యీలోగా మాయిల్లు గడిచేదెలా?...ఎటూ గతిలేక ముకుంద రావుకోర్కెను కాదనలేకపోయాను...” ఆమె కళ్ళలో నీళ్లు బొట్టుబొట్టుగా -

ఆమెమీద నా మనసు జాలి - సానుహితీ.

“ముకుంద రావు యిప్పుడు మా కుటుంబానికి ఆర్థికంగా నిలబడ్డాడంటే, అది తనమీదున్న ప్రేమే అనుకుంటోంది అమ్మ ... కానీ నా సంగతి ఆమెకు

తెలీదు ... తెలిసిననాడు అమ్మ యిక దక్కదు...”

అలివేలు వెనుక యింత విషాదం దాగివుందా-పూపించలేకపోతున్నాను.

“నేను యిలా దిగజారిపోవడం ... యిలా చేయడం నా కోసంకాదు... నా సుఖంకోసం అంతకన్నాకాదు. మా అమ్మ కోసం...మా అమ్మ బ్రతుకుకోసం... నేనంటూ సుఖపడకపోయినా యీ చివరి రోజులలోనైనా అమ్మ సుఖపడుతుందని నేను యిలా ముకుందరావుకి తొంగి పోయాను...”

మతిపోయినవాడిలా ఆ మె వేపు చూస్తుండిపోయాను.

ఒకనాడు అవేమాటలు శకుంతల మాష్టారు అన్నారు.

నాలో మెలిపెద్దున్నబాధ. గుండె బరువుతో నడుస్తున్నాను...ఎటో ఏమిటో... ఎక్కడికో...

ఈ కథ ఎలా ముగించారో నాకు తెలీదంటేదు.

*

“గడియారం పదమూడు గంటలు కొడితే దానిని ఏం ద్రైమంటారు?

“రిపేర్ కిచ్చే టైమ్ అంటారు!”

Edited & Published by V. Leelavathy Raghavaiah at 1-8-519/11 Chikkadapalli, Hyd-20. & Printed by P. Ramakrishna at Raghava Printers 1-8-4/1/1, Chikkadapalli, Hyderabad-20.

ఇదుగో ఇక్కడే
తలనొప్పులకు
వంటనొప్పులకు
జులులులకు
వీమోచనం

50 ఏళ్లు అర్జించిన నమ్మక అమ్మబాబుమ్

అమృతాంజన్

ఏ ఇతర బాధలు కల్గించవి

శ్రమ నివారణని నమ్మండి

YOTI Dece '83 Regd.No: H/s 73

స్త్రీ మనోభావాలకు అందమైన భాషలు ఎన్నెన్నో.
అందులో విమల్ ఒకటి.

చీరలు
జాకెట్స్ • షీర్ట్స్
నాయిల్ • టిప్పు